MAR THOMA
MESSENGER
A PUBLICATION OF THE DIOCESE OF NORTH AMERICA & EUROPE
APRIL 2002

LIGHTED TO LIGHTEN

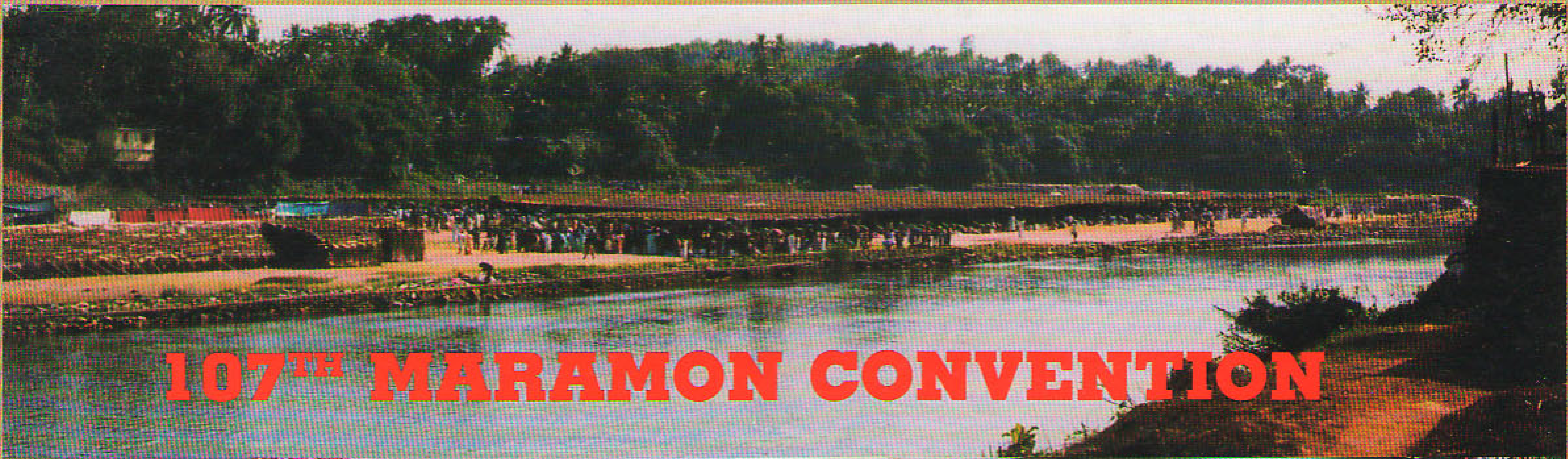

107TH MARAMON CONVENTION

"......I will make you fishers of men"

Airlines have a commitment to quality.....
We've built our reputation on it.

AERO CONTROLS, INC.

1610 20th Street N.W., Auburn, WA 98002
Tel: (253) 735-3350 Fax: (253) 939-0530

A world leader in aviation

AERO CONTROLS AVIONICS, INC.

5415 N.W. 36th Street, Miami Springs, FL 33166
Tel: (305) 871-1300 Fax: 884-1400

With our Best Compliments
John, Kusumam, Joby,
Jeena, & Julie
The Titus Family

Mar Thoma Messenger

The official publication of the Diocese of North America & Europe

VOL. XXI No. 2
April 2002

EDITORIAL BOARD

Rev. Dr. John Joseph
Diocesan Secretary
516-377-3311
Fax: 516-377-3322

Abraham Mattackal
Chief Editor
California
562-420-8817
Fax: 562-420-6528
Abramat@aol.com

Associate Editors:

Dr. Anna Panackal
Philadelphia
215-934-6257

Dr. T. M. Thomas
Connecticut
203-333-1243

Abraham Thomas
New Jersey
732-695-1015
abethomas@aol.com

Abraham Thariath
New York
718-712-0736

Dr. Zac Varghese
London, UK
(44) 20 8951-5273

MANAGING COMMITTEE

Daniel Thomas
Manager
New York
516-377-3311
Fax: 516-377-3322
914-693-9488 (Res.)

C. V. Samuel
Detroit
810-268-8007
Fax: 313-871-8333

Gigi Tom
New York
845-268-3532

James T. Philip
New York
718-761-1295
Fax: 718-761-1723
jtphilip@aol.com

T. A. Mathew
Houston
713-455-7469
Fax: 713-455-8922
mathewthottinal@hotmail.com

Chacko Philip
New York
516-747-5903

Articles published in the Messenger are solely of the author's view. Messenger is not responsible or liable for the contents of the articles in any way.

CONTENTS

Message from the Diocesan Bishop 2

Letter from the Metropolitan 3

Is It Important to Christian Leaders to Share Leadership
The Rt. Rev. Dr. Geevarghese Mar Theodosius 5

Loving God Is a Sending God
Rev. C. A. Varghese 8

Pilgrims' Progress: The Tibetan Border Mission Field
Anupam Varghese 11

Have We Failed Our Church?
Betty John 13

Where was God on that Fateful Morning of September 11, 2001?
Abraham Mattackal 14

Elections: Campaign and Propaganda in the Church and What We Fail to Recognize in the Process
P. T. Chacko 16

The Language Issue: Our Church Services
George Thomas Vadakethu 17

I Shall Not Die, But Live
Susan Varughese 20

107th Maramon Convention — 2002 22

Bible Cross Word Puzzle 33

Diocesan News 35

Mailing Addresses:

Mar Thoma Messenger
Sinai Mar Thoma Center
2320 S. Merrick Avenue
Merrick, NY 11566
Tel. (516) 377-3311
Fax (516) 377-3322

Abraham Mattackal
2719 Studebaker Road
Long Beach, CA 90815
Tel. (562) 420-8817
Fax (562) 420-6528
Abramat@aol.com

Subscription Rates:	**U.S.**	**CAN.**
Life Members	$300.00	$300.00
Four Issues	$10.00	$15.00
Eight Issues	$20.00	$25.00

Advertisement Rates:	**Four Issues**	**One Issue**
Back Cover Page	$1,500.00	$500.00
Front/Back Cover Inside	$1,000.00	$300.00
Inside Full Page	$ 500.00	$150.00

Cover: **107TH Maramon Convention – 2002**

Message from the Diocesan Bishop

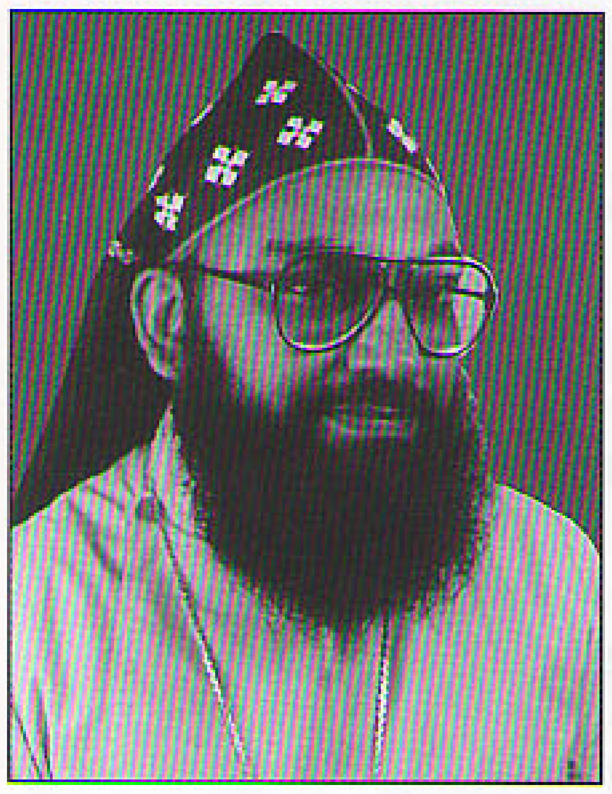

Beloved in Christ,

It is with much pleasure and hope I am scribbling these lines from my desk after celebrating the Holy Communion service on Easter Sunday. The lent and the Passion Week remind us the crucifixion event and it confronts each of us with a heart-searching dilemma. The Lenten dilemma is a forced choice between embarrassingly difficult alternatives. Nevertheless we cannot evade the centrality of the cross and its message of altruistic love. The cruel forces that actually dominate the world is to be overcome not by might but by sacrificial love and this is the challenge which is placed before us.

The Cross gives a new orientation to our perspectives, to see the world and its realities in the divine wisdom. We could attribute new meaning to life and relationship. Paul, though he had so much to boast on material things finally surrendered to the cross and powerfully says, "I will boast only on the cross of Jesus Christ..." This boasting demands a new life style, the way of the cross where service, suffering and sacrifice are the hallmarks.

This new life style of the cross is to be celebrated, to witness powerfully to the world that no force can confine Jesus in the tomb. Thus we become the expression and proof of His resurrection. The joy that we radiate and the love that we translate are the visible manifestation of His resurrection. I urge all of you to be witnesses of this resurrected experience in our day-to-day life situations and in every detail of our life.

As we have already entered the second phase of our Diocese, our focus is more on mission. With that in mind we have started the Mission Board to identify and supervise diverse mission programs and projects. The details of this had been informed through a circular to all the parishes. One of the major areas we try to focus is mission work in the neighborhood. Suggestions and proposals in this regard are welcome.

A Mission Tour is organized on a Diocesan level to expose our youths to the diversified ministries of our church in India. Though it is a short-term visit, we expect a long-term result to it. I appreciate the responses we are getting from various youths and parishes. The mission trips organized by individual parishes are commendable and they are setting good models to other parishes. We are also thinking of organizing an exclusive conference for those who got exposed to such mission programs, in the near future.

The summer season is hectic with different conferences. The Mar Thoma Church of Dallas, Grand Prairie is hosting this year's Family Conference and Rt. Rev. Thomas Mar Timotheos is the main speaker. I urge your prayerful participation in it. Keep the conference in your prayer and I am sure that the hosting parish will do a good work. In addition, we have National Conferences for the Youth Fellowship and Doctors' Fellowship. Junior and Senior Conferences are conducted on regional basis and different parishes have their own conferences. Let all these conferences result in the total growth of our Diocese and facilitate in formulating our vision and mission.

I was able to visit most of our parishes during the past few months. I value your cooperation, love and support. Continue to hold me in your prayers so that I can be effective more and more for His glory.

May God bless you all.

Yours in His Service,

Coorilos Methrachen

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കത്ത്

(ഏപ്രിൽ 2002)

കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരെ,

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ക്രൂശീകരണം, ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ് എന്നീ രണ്ടു വലിയ പെരുനാളുകളെ നാം സഭയായി കൊണ്ടാടി. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാതലായ രണ്ടു സത്യങ്ങളും അനുഭവവുമാണ് ഇവ. പാപത്തിന്റെ ഭീകരത, സർവ്വ വ്യാപകത, ജീവിതത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു ആഴ്ന്നു കയറിയിരിക്കുന്ന ശക്തി ഇവയെല്ലാമാണ് ക്രൂശിൽ നാം കാണുന്നത്. പ്രഥമ ദൃഷ്ട്യാ ഇത് പാപത്തിന്റെ വിജയമായി തോന്നാമെങ്കിലും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴമാണ് നാം ക്രൂശിൽ കാണുന്നത്. ക്രൂശു താല്ക്കാലികമായി ദുഷ്ടശക്തിയുടെ വിജയമായി കാണപ്പെട്ടെങ്കിലും പാപത്തിന്റെ തോൽവിയും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ വിജയവുമാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്. ഊശാനയിൽ നിന്റെ രാജാവ് കഴുതമേൽ കയറിവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു. എങ്കിലും ഭാരവും, നിന്ദയും അപമാനവും മരണത്തിനധീനമായ പാപവും നേരിട്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും ഉപേക്ഷിച്ചു ഓടിപ്പോയി. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ തേടിവന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ട മരണത്തെ ജയിച്ച കർത്താവ് അവർക്ക് അനുഭവമായി. ഈ ആഴ്ച പാപത്തിന്റെ നശ്വരതയും ദൈവജീവന്റെ നിത്യതയും നമുക്ക് യാഥാർത്ഥ്യമാകണം. നഷ്ടപ്പെട്ട ബന്ധങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനപ്പെടണം. ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന യൂദയേ സ്നേഹിതാ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്നേഹം, തള്ളിപ്പറഞ്ഞ ശിമയോനെ ആർദ്രതയേറിയ നോട്ടത്താൽ അനുതാപത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന കൃപ, കള്ളൻ നീ രാജാവാകും എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ പറുദീസാ നിനക്കായി തുറന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഹൃദയ വിശാലത-ഇതാണ് ക്രൂശിന്റെ സ്വഭാവവും അനുഭവവും. ഈ ക്രൂശ് ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുന്ന ദൈവശക്തിയുടെ സാക്ഷ്യമായ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ കവാടമാണ്. മരണം അന്തമല്ല; ജീവനാണ് അന്ത്യം എന്ന യഥാർത്ഥ്യം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

നമുക്ക് വ്യക്തികളായും കുടുംബങ്ങളായും സഭയായും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാനമായ ഉയിർപ്പിന്റെ ജീവൻ ഓഹരിയും അവകാശമായും തീരണം. തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഓരോ ചെറിയ സംഭവങ്ങളിൽനിന്നുളവായ വാശികൾ, സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ, ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ജീവനപ്രതാപം ഇവയെല്ലാം നമ്മെ കല്ലറയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ? അവയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ഉയിർപ്പിൻ ജീവന്റെ അവകാശികളായി ജീവിക്കുന്നുവോ? ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി മരിച്ചു, അവനോടുകൂടി നാം ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു എന്ന പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടെ നമുക്ക് ഏറ്റുപറയാം. നമ്മിൽ ഉയിർപ്പിന്റെ ജീവൻ ലോകം കാണട്ടെ. ഇന്ന് മരണത്തിന്റെ ശക്തികളാണ് നാം എവിടെയും കാണുന്നത്. നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നവനെ എന്തിന് മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്ന് നമുക്കും പറയാം. ഉയർപ്പിന്റെ സന്ദേശം ലോകം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽകൂടെ അറിയട്ടെ.

മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ എനിക്ക് ഉണ്ടോ? അത് നീതിപൂർവ്വമായ അവകാശമാണോ? എന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹങ്ങൾക്കുമായി മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശ ധ്വംസനം ശരിയാണോ? ജീവിതശൈലിയിലും, സൗകര്യസമ്പാദനത്തിലും, സാഹചര്യ വികസനത്തിലും ആരാധനാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലുമെല്ലാം ഈ മാനദണ്ഡം നാം സ്വീകരിക്കണം. ഇന്ന് സമൂഹത്തിലും സഭയിലും രാഷ്ട്രത്തിലും എല്ലാം നാം അനുഭവിക്കുന്ന അസ്വാതന്ത്ര്യം, ഭീകരത, അന്യവത്ക്കരണം ഇവയുടെയെല്ലാം മൂലകാരണം അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങളോടുള്ള വികലമനോഭാവമാണ്. യേശു ദൈവത്തോടു ചേർന്നുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിച്ചില്ല. പാപംമൂലം പറുദീസാ നഷ്ടപ്പെട്ട നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യന് പറുദീസാ ലഭിക്കുന്നതിന് ക്രൂശിലെ മരണംവരെ അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. ഇടവകയായി, സഭയായി ആ ആത്മാവ് നാം ഇന്ന് എവിടെയെല്ലാം യാഥാർത്ഥമാക്കുന്നതിന് തോൽവിയടഞ്ഞു എന്നു മനസ്സിലാക്കി ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവാൽ അതിനെ തിരുത്തണം. നാം ചെറിയ കൂട്ടങ്ങളായി ചേർന്നു ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശത്തിനായി ഈ വിധരംഗങ്ങളെ അവലോകം ചെയ്ത് ക്രിയാത്മകമായ പ്രവർത്തന പദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കണം. സ്പർദ്ധയുടെ സംസ്കാരത്തിൽനിന്ന് സ്നേഹത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിലേക്കും, സ്വാർത്ഥ സംസ്കാരത്തിൽനിന്ന് സമൂഹ സംസ്കാരത്തിലേക്കും ലോക കേന്ദ്രീകൃതമായ സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും ദൈവകേന്ദ്രീകൃതമായ സംസ്കാരത്തിലേക്കും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കണം.

ഇപ്പോൾ ഇടവകകളിൽ ചുമതല സ്ഥാനത്തേക്കും, അസംബ്ലി, മണ്ഡലം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും മറ്റും തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടക്കുന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ചേർന്നു ഐക്യതയിൽ കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നു. അതുവളരെ നല്ലതാണ്. വാശി ഏറിയ വോട്ടും, കുറ്റാരോപണങ്ങളും, പരാതികളും തൽഫലമായി വാശിയും പിണക്കവും ദൂഷണം, ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും നടക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ വിളിക്കു യോഗ്യമാംവണ്ണം നിങ്ങളുടെ നടപ്പുകളെ ക്രമീകരിപ്പിൻ എന്ന അപ്പോസ്തലിക ഉപദേശം മറക്കരുത്. വ്യക്തികളെയും ഇടവകയെയും ഭിന്നിപ്പിച്ച് ചില സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കായി ഒരാൾ ശ്രമിക്കുന്നത് ന്യായമാണോ? നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കണം. നിങ്ങളുടെ വലിയ സേവനം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ സമൂഹത്തിൽ നിലനിർത്തുന്നതാണ്. അപ്പോസ്തോലൻ വളരെ ദുഃഖത്തോടെയാണ് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ട് എന്ന് അറിയുന്നു എന്ന് പറയുന്നത്. ഞാൻ മൂലം ദൈവസഭ അപമാനിക്കപ്പെടരുത് എന്ന് എല്ലാവരും കരുതണം.

നമ്മുടെ രാജ്യം വലിയ ഒരു സമരത്തിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ വിമുക്തമായി. ഇതിന്റെ വിലയിരുത്തൽ പല രീതിയിലായിരിക്കും നടത്തുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നമ്മെ കാണുകയാണോ, നമ്മിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയാണോ വേണ്ടത്. നാം ഓരോരുത്തരും ഈ സമര അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് പഠിക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ പഠിക്കണം. സമരസ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ട്. അതിന്റെ മാതൃകകൾ ധാർമ്മിക സീമയെ അതിലംഘിക്കരുത്. കൂട്ടു പ്രവർത്തകരെ വാക്കുകൊണ്ടും ഭാവംകൊണ്ടും പ്രവർത്തനരീതി കൊണ്ടും അവഹേളിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നത് പലവിധത്തിലും അപലപനീയമാണ്. സന്മാർഗ്ഗസരണിയിൽനിന്ന് അന്യമായ സഞ്ചാരം ശരിയല്ല. സമരം ചെയ്യുന്നതുപോലെ സമരം ചെയ്യാതിരിക്കാനും സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കണം. ഇന്ന് നമ്മുടെ ചുമതല വലിയ പ്രതിസന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന

Reprinted from *Malankara Sabha Tharaka*

രാജ്യത്തിന്റെ നീതിപൂർവ്വമായ കെട്ടുപണിയിലുള്ള പങ്കാളിത്തമാണ്. എല്ലാവരും ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരുപോലെ ആത്മാർത്ഥതയോടെ സഹകരിക്കണം.

സഭയിലുണ്ടായ നവീകരണത്തിന്റെ നേതാവായ അബ്രഹാം മല്പാന്റെയും തുടർന്ന് സഭയെ നയിച്ച പല തിരുമേനിമാരുടെയും കുടുംബമായ പാലക്കുന്നത്ത് പുരയിടം ഇപ്പോൾ വില്ക്കുന്നതിന് ആലോചിക്കുന്നു. നമ്മുടെ തിരുമേനിമാർക്ക് വിശ്രമിക്കുന്നതിനും ധ്യാനിക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും റിട്ടയർ ചെയ്യുന്നവർ താമസിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ആ പുരയിടവും കെട്ടിടവും സഭ വാങ്ങുന്നതിന് മണ്ഡലം തിരുമാനിച്ചു. അത് വാങ്ങി താമസയോഗ്യമാക്കുന്നതിന് അറുപതുലക്ഷത്തിലധികം രൂപാ ആവശ്യമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിന് സഭ ഒട്ടാകെ ഒരു പിരിവിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സാമ്പത്തിക സൗകര്യമുള്ള കുറെ ആളുകളെ കണ്ട് ഗണ്യമായ സംഭാവന വാങ്ങുന്നതിനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ വെളിയിൽ പ്രീപ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു ഗണ്യമായ പ്രേരണ നൽകുന്നതിനാണ് അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മാ മെമ്മോറിയൽ ഫണ്ട്. ഈ ധനശേഖരണത്തിൽ പട്ടക്കാരുടെ ഉത്സാഹപൂർണ്ണമായ സഹകരണവും ജനങ്ങളുടെ നിർലോഭമായ സഹായവും വളരെ ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ട തുക എത്രയും വേഗം പിരിച്ച് ഭദ്രാസന ഓഫീസിൽ എത്തിക്കണം. നമ്മുടെ പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾ ഒരു വലിയ പ്രതിസന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. സാധുക്കളായ കുട്ടികൾ വിദ്യാവിഹീനരാകുവാൻ പോകുന്നു. അദ്ധ്യാപകരിൽ പലരുടെയും ജോലി നഷ്ടപ്പെടുന്നു. സർക്കാർ നിസ്സഹായതയിലാണെന്നു പറയുന്നു. അന്യോന്യം പഴിക്കാതെ നാം എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്ന് ഈ ദുഃസ്ഥിതിക്ക് ഒരു ശരിയായ പരിഹാരം കണ്ടെത്തണം. സഭാ കൗൺസിൽ ഇത് സംബന്ധിച്ച് ചില നിർദ്ദേശങ്ങളുമായി നമ്മുടെ ഐറേനിയസ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു കമ്മറ്റി ഗവൺമെന്റിന് കണ്ട് സംസാരിച്ച് ചില പൊതുധാരണയിൽ വരുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് നമ്മുടെ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാവിഷയമായി പരിഗണിക്കണം.

അയോദ്ധ്യാപ്രശ്നം, പാക്കിസ്ഥാനുമായുള്ള ബന്ധം, ഗുജറാത്തിലെ മതവൈരാഗ്യം, ഗവൺമെന്റുകളുടെ അസ്ഥിരത, വർഗ്ഗീയ വിദ്വേഷം, സാമ്പത്തിക തകർച്ച, കൃഷി രംഗത്തുള്ള മ്ലാനത ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിനുമായി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്കു ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഹോദരി സഭകളായ ഓർത്തഡോക്സ് യാക്കോബായ സഭകൾക്കുവേണ്ടി നാം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ, ഭയപ്പെടേണ്ട, രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു തരുവാൻ പിതാവിനു പ്രസാദമായിരിക്കുന്നു. യേശു ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. ഹാലേലൂയ്യാ.

തിരുവല്ല
27-3-2002

ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം
മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ

RENEW YOUR SUBSCRIPTION BEFORE IT EXPIRES!

MAR THOMA MESSENGER SUBSCRIPTION FORM

I, Rev./Mr./Mrs./Miss ______________________________ would like to subscribe to the Mar Thoma Messenger for two years at the rate of $20 [$25 CANADA] (8 issues).

☐ New ☐ Renewal

Please fill out this form and send to the following address along with check payable to:

Mar Thoma Messenger
Sinai Mar Thoma Center
2320 S. Merrick Avenue, Merrick, NY 11566

Address ______________________ Signature ______________________

______________________ Date ______________________

______________________ Parish ______________________

PLEASE MAKE COPIES OF THIS FORM RATHER THAN TEARING OFF THIS PAGE

Is It Important to Christian Leaders to Share Leadership?

The Rt. Rev. Dr. Geevarghese Mar Theodosius

1. Who is a leader?

Leadership is a broader concept than Management. According to Peter Drucker: Leadership is the lifting of a man's vision to higher sights, the raising of a man's performance to a higher standard, the building of a man's responsibility beyond its normal limitations. Good leaders need two characteristics (i) Dedication to the achievement of certain definite goals and objectives and (ii) The ability to motivate others to work toward achieving those goals and objectives.

Jesus Christ himself was a leader and had the greatest goal during his earthly life. He gave his entire life to the achievement of an all consuming vision: to seek and to save that which was lost. Christ taught us selfless service.

For many the word leadership connotes power, authority, honor, prestige or personal advantage. This is not Christian leadership (Mt. 20:25-28). Christian leadership essentially involves service. Instead of dominating, it encourages and inspires, respects the innate leadership of others. Peter exhorts the Church leaders (1 Peter 5:2-3 says) "Tend the flock of God that is in your charge, not by constraint but willingly, not for shameful gain but eagerly, not as domineering over those in your charge but being examples to the flock".

Who is a Christian leader? Not simply the ordained people which includes Bishops, Vicar Generals, Clergy and Deacon but also laity who are in leadership roles like Evangelists, Lay leader, Prayer Group leader, Sunday School leader and the like. These leaders are also elected in the democratic set up of our church administration. The vision and the motivation come to the leader only when he or she understands the election as a vocation. Generally the ordained and the evangelists are given some remuneration. Does that fade the vocation? Most of the lay-leaders do voluntary service. Does that now turn into some sort of professionalism?

As a leader to be effective he/she has to develop good human relationships, have a broad understanding of human nature, develop and use certain leadership skills and set a deliberate course of action. When peoples speak of leaders they don't generally list extra ordinary strengths or weaknesses of the leader, instead they mention behavior patterns. Accordingly good leaders are (i) Aware of their impact on others (ii) Open to feed back and suggestions (iii) Work hard to check their negative tendencies.

2. Characteristics of leadership

Leadership is a skill that can be learnt, provided one is willing to go through the pain needed to become a new creation. The characteristics of good leadership involves (i) Goal orientation (ii) Enablement (iii) Real concern.

Effective leaders learn early that they can increase their efficiency by delegating responsibility. Delegating does not mean that leaders do it and others help them or that others do it and the leaders peer over their shoulders! Good delegating means giving co-workers enough authority to carry out their assigned responsibility.

Effective delegation involves three steps: (i) Assigning responsibility (ii) Granting authority (iii) Creating accountability. Effective leaders know that by delegating they do not abdicate their responsibilities. They respect any authority that is delegated and will keep in touch with developments. Accountability is the obligation that workers have to their leaders for achieving results. When Christ called his disciples he delegated to them certain responsibilities and when he ascended after resurrection he commissioned them (Mt. 28:18-20). In the church and parishes leadership is service in the sense that it seeks to meet the needs of the people by performing needed functions. It is good to remember here that the Gospel paradigm is that a Christian should not follow a practice which may mislead another even if that practice may be legally and even morally right (I Cor. 13:1-8). The goal of the Church is to help people to become fully human, as Christ was human. Theologian Karl Rahner wrote, "the real, the perennial and comprehensive task of the Christian is to be human, whose depths are divine".

3. Meaning and relevance of leadership

The single greatest problem in any organization whether secular or religious is lack of leadership. Opportunities never come to those who wait or withdraw themselves. The Challenge is to find opportunities in the given situation. We need to be interested in the future, that is where we are going to spend the rest of our lives. Effective leaders are proactive and future oriented. They find ways to anticipate future events and set goals to meet them. Goals give life a sense of purpose and a set of guidelines for living. A good leader knows how to motivate co-workers to achieve the goal and to find a second cadre of leadership.

How about our Church and parishes? I have come across cases where some of our parishes depend mainly on the Clergy for all their parish activities. In such cases the role of the laity will be minimal or even nil. If that happens to parishes with very few members, it is preferable to close it down. I have done that to a parish in Malabar where the

remaining members were asked to join the nearby parish. For a parish to be living and dynamic it is important to nurture lay leaders and train them to share leadership.

4. Leadership in the Church and Parishes

In the book of Exodus we see the leadership of Moses. God asked Moses to bring Israel out of Egypt. He was assisted by people like Aaron, Joshua, Caleb and the like. When Jethro found Moses spending most of his time struggling to solve the problems of the people Jethro asked Moses to share the leadership by assigning it to others. Also we read that Moses was called to leadership in order to form a society where there will be no form of oppression of one by another. This is in contrast to the slavery the people had under Pharaoh in Egypt. The call is to form an alternate community. The new community is to be formed on a new set of laws of love, concern, justice and respect for human dignity (Duet. 24:5-13, 18-22). This community is to be a caring and loving community.

The goal of the local parish is to carry forward the work of Christ under the guidance of the Holy Spirit. One criticism that is generally said about the Church is that she has failed today in her mission of community living and community formation. Further, Church is called not to be an isolated community but to grow as a community of communities. Here the goal of the Church is nurturing of a just and participatory society.

If the local parish is inward looking and insulated from the outside world it is not fulfilling its mission. The Mission of Jesus Christ is our pattern. Mt. 8:19 says that the Son of Man had nowhere to lay his head. He was walking always wanting to reach out to people. The Church is a called out community to be sent into the world for the expansion of God's Kingdom. The Church is the symbol and the sacrament of the Kingdom. The goal of the Church is, therefore, to establish the Kingdom of God (Mt. 4:17, Lk. 4:18-19, John 10:10, Acts 1:8, Rev. 21:3-4).

5. Christ the leader as Lord and Guru

Jesus spoke what he lived and lived what he spoke. Both the words and life of Jesus were effective means of Communication. An example is the ministry of Jesus with a towel and a basin of water in his hands. He said (Jn. 13:13-15): "Do you know what I have done to you? You call me teacher and Lord, and you are right, for so I am. If then your Lord and Teacher have washed your feet, you also ought to wash one another's feet. For I have given you an example, that you also should do as I have done to you". Communication means a mutual exchange of information and understanding by any effective means. Through communication we share facts, feelings, ideas and attitudes.
Rumors start when information stops. Most rumors grow out of anxiety. Effective leaders search for the cause for the rumors rather than the rumor itself and correct it. With full disclosure and face to face communication people give information more credibility. Therefore sharing of information, besides helping to prevent needless fears and misunderstanding, supports their sense of belonging.

Effective communication is the core of all leadership activity. Leaders know that they can best achieve their goals, if they have the co-operation of the people they work with. Their ability to communicate effectively enables them to influence the attitudes and actions of their colleagues and their subordinates.

6. Christ as a Servant leader

Christ was a good listener. He listened to the cry of Bartimaeus, a blind man on the road. He also listened to the words of the thief on the cross. He listened to the crowd particularly the scribes and the Pharisees. Christ's leadership was also distinctive in the sense that He was sensitive to the needs of the people. He carefully and closely observed even the sparrows in the sky and lilies in the field.

Effective listening avoids confusion. People spend communication time as follows: 45% listening, 30% speaking, 16% reading and 9% writing. While effective listening takes time and is sometimes difficult, the returns justify the effort. Effective listening encourages interpersonal relations.

A major portion of the time of our Bishops and clergy is spent listening. Many of the conflicts we have in our parishes arise for want of listening. Surprisingly many of the problems are solved in our parishes when a proper listening is given. This is why we insist on having a resident pastor in our parishes. Let me recognize here the role of the lay leaders in minimizing conflicts in our parishes or even solving them through proper listening.

7. Christ as a Shepherd leader

The Gospel of St. John in chapter 10 portrays Jesus as a good Shepherd. He calls the sheep by name and the sheep recognizes his voice. Vs. 3 says: "... the sheep hear his voice and he calls his own sheep by name and leads them out." Vs. 4 "when he has brought out all his own he goes before them and the sheep follow him, for they know his voice."

Talking and speaking effectively are two great keys to effective leadership. The willingness and ability of listeners to understand, accept and carry out what speakers say provides the final test of how effectively people speak.

8. Cruciform leadership

Jesus commissioned his disciples to go and make followers after his death on the cross. Those who crucified Jesus thought that the death on the cross was the end. But that was only the beginning. Christ reigned from the cross: He commenced the formation of a new community by asking the disciple John to accept Mary as his mother.....

The pain and the suffering of the Cross are there whenever one's leadership is questioned. To face that experience is not easy. How did you react when you observed conflicts in your leadership? Most people experience anger, frustrations and other negative emotions when they have to

confront problems and conflicts in their walks of life. The challenge to leaders is not to do away with conflicts altogether or, worse still, to deny their existence. Effective leaders view conflicts as normal, natural and inevitable. Leaders need to learn the skills involved in managing and resolving conflicts.

Jesus' death on the cross was a solution to the problems of sin. It was the prayer for forgiveness that Jesus prayed on the cross, it was to a sinner that Jesus said: 'today you shall be with me in paradise'. And to the followers He said 'if any one want to follow, deny oneself, take up the cross and follow me'.

Problem-solving is the answer to conflict. Conflict generally tends to be destructive in nature and ends in a loss for the parties involved. Problem solving, however, results in the satisfactory fulfillment of their needs. Problem solving is the general term used for the process of analyzing situations and arriving at workable solutions including implementation and evaluation.

9. Christian leadership

Jesus Christ encapsulated the Gospel into two commandments. He said to love God with our total being and our neighbors as ourselves. Effective Christian leadership follows these two commandments.

When St. Paul left Titus in Crete, he gave him explicit instructions to amend what was defective in the Church. Titus carried this out by appointing elders in every town. (Tit. 1:5). An essential part of the shared leadership is to find responsible Christians in every local church for a local team ministry.

Pastoral responsibility in the New Testament is always a shared responsibility. If local teamwork is to flourish in our parishes the pastor must certainly recognize his vocation to train others for the work of the ministry. Gradually a team will emerge from the people who really know each other and trust one another, who share one another's life and are able to minister together. Certainly each will have different gifts and the distinctive contribution of each gift will be recognized and valued in the religious community. Even if one or two have to leave the place for higher vocations, the ministry in the local church is maintained as a team.

We are not in an era of autocratic leaders. Bishops and senior leaders cannot exercise much authority these days. As far as the Mar Thoma church is concerned, the Prathinidhi Mandalam is the body where church matters are discussed and proper decisions are taken. The function of the presiding Bishop is to listen to the discussions and guide the members to take appropriate decisions. Though the Metropolitan has authority to withhold the decisions of the Mandalam he can do that only as a Metropolitan in Synod. In addition he has the responsibility to convince the Mandalam why he acted so. Leadership is for service.

When fellow Christians notice brothers or sisters who lay down their lives in service for the community they want to respect, obey or submit to them. In other words, Christian submission is not a duty to be imposed upon but an attitude, which is spontaneously undertaken in response to the sacrificial love.

Christian leadership is a matter of spiritual charisma. It is meant to portray a spirit of self-sacrifice in serving others in the family of God. St. Paul says the enabling ministries as essentially 5 in number (Eph. 4)

1. The apostolic ministry stresses the need to break new ground;
2. The prophet takes time quietly to stand in the counsel of God and then declares what he bears without fear or favor;
3. The evangelists will constantly be out with unbelievers and will therefore be looking at the life of the Church through their eyes;
4. The pastor will be sensitive to the needs of the individuals and the way decisions affect them;
5. The teacher will be concerned to build up the Church in God's world.

10. Shared leadership

As Richard Dunsing says: "the leader must lead—not always by leading, but by seeing that leadership takes place". Accordingly, groups share responsibility of the leader for the effectiveness of leadership. It gives members more satisfaction.

Effective leaders know that when a leadership void develops, they must fill the gap, either by providing leadership themselves or by encouraging others to do so. Leaders know the importance of conducting meetings and developing follow up meetings. Meetings give information, gather information, persuade others to a course of action, solve problems and make decisions.

The leader needs positive attitudes. He can lead only if he can think positively. Effective leadership finds great reward through interacting with other people (it does not translate into popularity, fame and money or wealth as proof of success). When the members of the groups are emotionally upset or express they have a problem a good leader will be active in listening and reflecting on their feelings.

Effective leadership involves a lifelong process. Some of the ability comes as a result of experience, some by learning from mistakes, by profiting from the experience and mistakes of others, from personal insights and by learning simple people oriented skills. Recent studies of leaders revealed that leaders do not use the same style of leadership all the time. Effective leaders change their style according to the situation.

Conclusion

Any discussion today of leadership in a local church needs to conclude with a renewed focus on Jesus Christ as the head of the Church, which is His body. ■

One of the two papers presented by Theodosius Thirumeni at the FOCUS Group Seminar at Santhigiri (February 7-10, 2001).

Loving God Is a Sending God

Rev. C. A. Varghese, Vicar, Epiphany MTC, New York

The word 'mission' is originally a Latin word, which means 'sending.' God called the church for a special duty—Mission, entrusted to by an authority. God called the church for a special duty by divine sending or divine authority. In short Mission did not originate from the church, but from God.

Loving God is a sending God. In Genesis 12:1-3, we find Abraham was asked to leave his own people and homeland to a strange land. God called him to be a person without address. If he obeys, it will be a blessing for him and the world. In Exodus 3:11, God took initiative in selecting Moses to deliver the people from the bondage. In the above cases, both Abraham and Moses obeyed in order to wipe out the tears of the society. Jesus asks—Are you able to take up disturbances in your life of harmony? God sent His only begotten son to fulfill His mission. For us the great commission of Jesus lays the foundation for Christian mission. The command, "Go therefore and make disciples of all the nations," is recorded in all the gospels.

What is the mission of the Church? John 20:19-23 sheds light on the core of mission that we are called for. Before commissioning the disciples, He prepared a ground for accepting the call. His assuring words, 'Peace be unto you' calms the storm in the minds of His disciples. They had deviated from the path and kept themselves captives. But Jesus appeared to them and gave them peace. He assured them two things by giving them peace:

1. Peace with God (Romans 5:1). Since we have been made right in God's sight by faith we have peace with God because of what Jesus Christ our Lord has done for us.

2. It is God's peace. In Philippians 4:4-7, we are asked to trust in God depending on Him. God's peace is far more wonderful than human minds can understand.

A Model Mission: John 20:21 gives us a model mission. Jesus says, 'I am sending you just as my father sends me.' We find here mission as a mandate. The missionary God has sent evangelist Jesus to establish the kingdom of God. The Messenger Jesus proclaims the message of the kingdom of God through His words and deeds. There was no difference between the medium and the message. The medium has become the message in Jesus. The risen Christ has given us the mandate. The mandate also calls us to open the doors which are shut and go into the world of which we are afraid.

How was he sent? Philippians 2:6-7 tells, though He was God, He did not demand and cling to His right as God. He took the humble position of a slave and appeared in human form. Jesus could have protected Himself from Satan who came to tempt Him but He took the bull by the horns. His heart was heavy in the garden of Gethsemane and He didn't save Himself from the cross and when He failed to see God's face, He cried 'My God, my God, why have you forsaken me?" A sinless God took human form and took upon Himself the sins of the world and He was hanged like a thief.

Scars of the passion is the cost of mission. The risen Christ showed His hands and His sides to the disciples. Jesus chose fellowship with God and His 'passion for God' enabled Him to accept and bear the passion on the cross. If Jesus had diluted His passion for mission, He could have avoided the cross but His passion for mission was so intense that He risked the success of mission and the saving of his life. The mission of Christ in this sense is not success-oriented but passion-oriented. His holy worldliness crosses all the bars of culture, language and cult.

The Essentiality of the Cross—His cross-experience is contrary to our thought that suffering is the result of sin but that it is an unavoidable component of mission task. The concept of prosperity mission should be retold. Not that we will prosper if we are in Christ but we become fruitful though our body perishes like a grain of wheat fallen to the ground. Suffering is an inevitable part of our mission. It is not accidental; it is the crown of mission. The disciples wanted to evade passion by locking themselves up in a room. Without the marks of resurrection we cannot perceive the risen Christ. In Act 9:15, God said to Anannias "Go, and do what I say: for Soul is my chosen instrument to take my message to the gentiles, to the kings, as well as the people of Israel. And I will show him how much he must suffer for me." So our mission is the continuation of Christ's mission. In His words, 'I am sending you like my father has sent me."

The power of the mission: John 20:22 says, if you forgive anyone's sin, they are forgiven'. The main part of the mission is to take up the sin of the world. This leads to the debate: Is the mission meant only for the preaching of the gospel? Jesus asked us to share the gospel with others. Let us be aware that a great mission involves a great commission and God's great command. In other words, love your neighbor and make disciples are the two sides of a same coin. Let's not be satisfied that we have fulfilled our task if we share the gospel. Knowing the gospel is not the same as loving our neighbor. You cannot teach the gospel to a

hungry man. Soul and body are inseparable. We have to deal with both to care for the whole person. God created man. He is our neighbor. In short, our mission is: to love, to go, and to serve.

Two commandments given by Jesus are: Be salt of the earth and light of the world. Jesus placed us in this world to bring taste. He also placed us in this world to be a light in the world. Let's turn to the word of God. In 1 John 17 and 18, it is said, if anyone has enough money to live well and sees a brother in need, and refuses to help. how can God's love be in that person? Let our love be shown in our action. Two things evolve out of this statement. See your brother in need and be sure that you have enough resources to meet his need.

Our action depends on what we see, what we have, and our decision to cater to the needs of the gospel, and society. The man who was waylaid by the thieves needed oil and bandage but not a gospel leaflet.

Vision of our mission

Let's proclaim that Jesus is lord. It is written in Romans 10:9, 'One who believes that Jesus is lord and confesses so in front of others, will be saved.' Salvation does not mean escapism. Our task is to proclaim Jesus' authority in the midst of many powers. In Philippian 2:10-11 it is predicted, 'At the name of Jesus every knee will bow in heaven and earth and every tongue will confess that Jesus Christ is lord. This proclamation should not be an emotional outlet but an experience. Zacheus could forgo his material possessions when he gave Jesus the lordship in all areas. Let's annihilate the power of sin which is revealed in the severed relationships.

We have received freely so let's give freely (Matt. 10:8). Jesus told this when He sent his disciples without silver and gold in their purses.

When we hear the words 'follow me' it is towards prosperity in poverty; towards holiness; towards death on the cross. Let's heed to the warning given in Romans 12:2; 'do not copy the behavior and customs of this world.' If we sow in tears we can harvest with joy (psalms 126:5). This tells us the need for prayer and sacrifice (Acts 13:2), in the first missionary journey Paul and Barnabas were sent after worship, fasting and prayer. The result was that they received the power of the spirit. This can happen even today as before.

A farmer who wades through mud and filth resembles a missionary with a vision. Let your net down into the deep. Don't waste your time looking at the useless things on the shore but go down deep into the sea. Jesus stretched out his hand to touch the leper. We have to stretch out our hands to give sensitivity to insensitive people. Our loving touch can do away the hardness of heart of an insensitive leper.

Let's conquer evil with good as we are told to do (Romans 5:21). Salvation drives out punishment. Righteousness brushes aside unrighteousness; truth destroys falsehood; gospel of peace bridges the enemy camps. Let's have a vision in our mission. Our mission is a journey of discovery. When we go through John 1:35-42 we find this incident: Jesus asked 'what are you looking for?' 'They asked: teacher where are you staying?' Jesus replied, 'come and see.' Thus we find they went, they saw, and they remained with him. The two men who came to see Jesus responded to His call, 'come and see' and stayed with Him. Let's have a vision in our mission. Let's have a passion for His mission. ■

ATTITUDE

Easo Daniel

It is only human to think that the other person is at fault. Our sudden reaction is, not me, never, I do not make any mistake. The simple fender bender was due to the other person's failure to obey certain rule of the road. Our attitude towards fellow human being is very limited. We try to act and think much more superior than the other person. We forget to realize that our neighbor is in one way or the other much more superior than us. Our failure to acknowledge the other person's ability to excel in one area or other is called pride. We like change in others. We want others to think and do what seem right for us. Several years of schooling might make measurable impact towards our attitude towards others. Socioeconomic circumstances might throw a different light towards others. Hefty amount of money in our bank accounts or the large portfolios of stocks and shares in different accounts may not change our attitude towards others.

We cannot change the past. It is my belief that our attitude towards others is much more important than the wealth of knowledge or riches we acquire during our lifetime. Our respect towards other fellow human being is more important than our passionate sermons. If we cannot say any pleasant thing about others, do not open our mouth and say something unpleasant. Before we criticize others take a deep breath and breeze through our own life and ask ourselves the following:

1. Am I competent to criticize the other?
2. Am I blameless?
3. Am I trying to motivate or build pleasant attitudes?
4. Am I the right person to judge the other human being?
5. If I say something will it motivate or hurt the other?

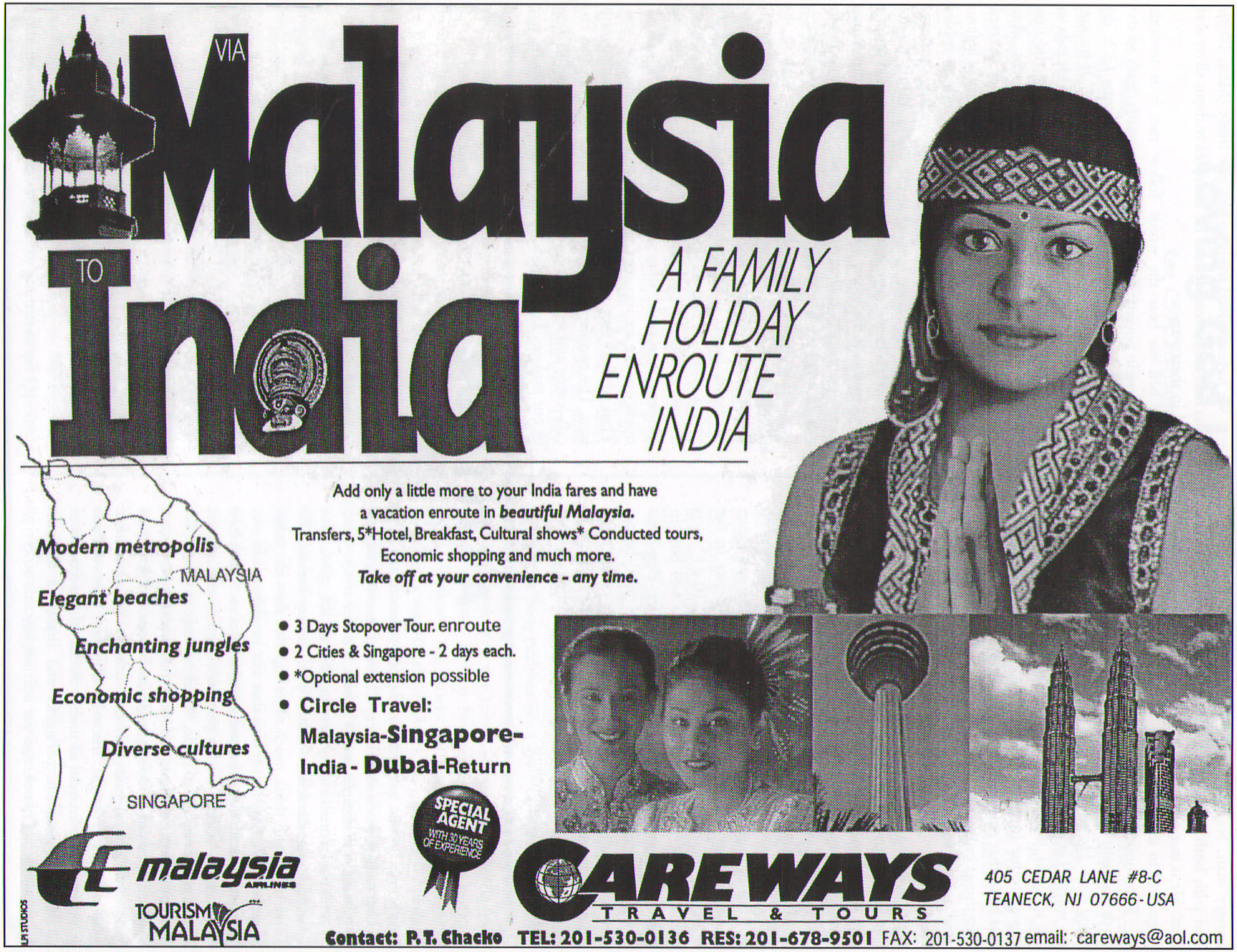
VIA
Malaysia
TO
India
A FAMILY HOLIDAY ENROUTE INDIA
Add only a little more to your India fares and have
a vacation enroute in beautiful Malaysia.
Transfers, 5*Hotel, Breakfast, Cultural shows* Conducted tours,
Economic shopping and much more.
Take off at your convenience - any time.
Modern metropolis
MALAYSIA
Elegant beaches
Enchanting jungles
Economic shopping
Diverse cultures
SINGAPORE
• 3 Days Stopover Tour. enroute
• 2 Cities & Singapore - 2 days each.
• *Optional extension possible
• Circle Travel:
Malaysia-Singapore-
India - Dubai-Return
SPECIAL AGENT
WITH 30 YEARS OF EXPERIENCE
malaysia
AIRLINES
TOURISM MALAYSIA
CAREWAYS
TRAVEL & TOURS
405 CEDAR LANE #8-C
TEANECK, NJ 07666-USA
Contact: P. T. Chacko TEL: 201-530-0136 RES: 201-678-9501 FAX: 201-530-0137 email: careways@aol.com

Pilgrims' Progress:
The Tibetan Border Mission Field

Anupam Varghese, Trivandrum

0400 hours: Our convoy of a Tata Indica and a Maruti van began its eighteen hour long journey from the diocesan center at Delhi to an almost obscure place broadly called the Tibetan Border Mission Field, on the foothills of the Himalayas.

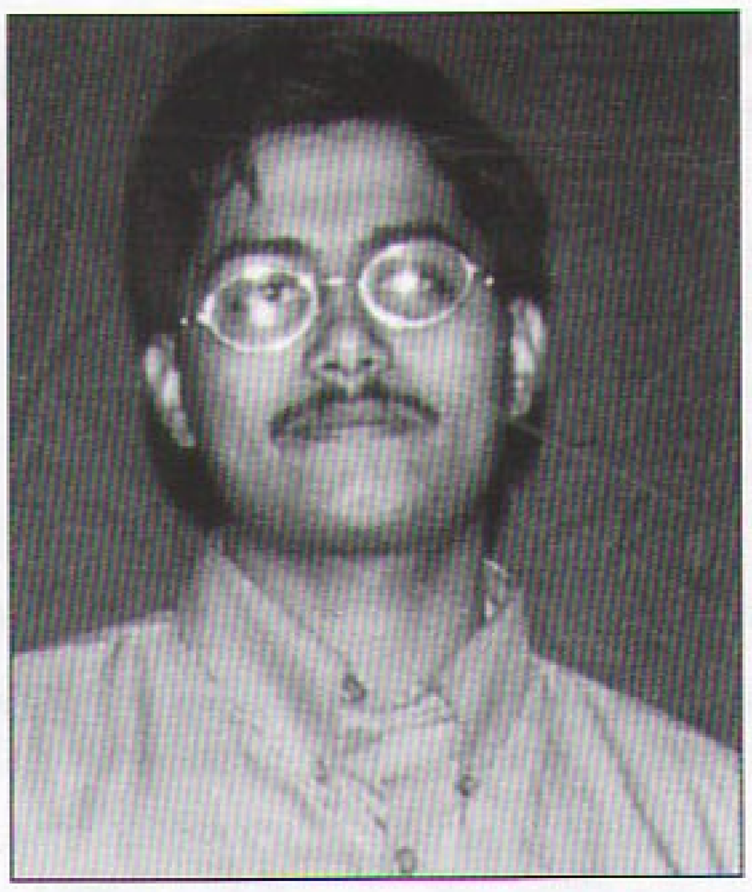

The pilgrims: For Theodocious thirumeni, this journey was the fulfillment of a long cherished dream. Accompanying him were Rev. Philip Easow, Rev. C. A. Varghese, his family (including myself). Mr. Chacko, a member of the Mar Thoma Church at Vikaspuri, Delhi drove the Maruti through the mountains (I drove through the plains) and Mr. Ram Iqbal Singh, a taxi driver from Delhi was at the wheels of the Indica.

After driving for over seven hours, through Uttar Pradesh, we reached a place called Haldvani. (That, incidently, was where we last saw fifty meters of straight road at a stretch). Rev. Biju S. Cherian, in charge of the Tibetan Border Mission had come down to Haldvani the previous night. He would lead us the rest of the way. The road ahead was significantly different from the road we had left behind. While the highway was wide, straight and flat, this path was narrow, winding, climbing and descending. I was driving the Maruti till now but since the mountain roads demanded an experienced hand, Chacko-achayan took over. We had breakfast at Haldwani and our next stop was a long way off. Next way point-Almora.

Almora has a history that is connected with this journey. Almora was the place where Rev. A. K. George had started his missionary journey from. Before Rev. A. K. George (not a 'reverend' at that time) came to this place, there was a christian missionary named Major Molls. Major Molls wanted someone to continue his mission here. This was how Rev. A. K. George, along with two others, Mr. P. P. Thomas and Mr. V. S. Jones came to lead the Tibetan Border Mission.

Some distance after Almora came Sattal. This was home to the famous missionary late Dr. E. Stanley Jones. The house where he used to live was now a picturesque camp-site. This is in a valley and is surrounded by seven lakes. The caretaker there accorded us a very warm welcome. It was an opportunity for Thirumeni to revive fond memories of his stay at the campsite in 1971 when he was a student at the Jabalpur Seminary.

Delhi is quite warm and sunny through March, so we had not taken much winter clothing. As we proceeded further north, up into the Himalayas, the temperature began to drop. Despite having a pullover on, one could feel the chill. The route was full of hairpin curves, most of them 180 degree turns with steep gradients and room for only one vehicle to pass through at a time. To give you an idea of the terrain, let me inform you that the Maruti van (which if I remember right, is a sub 1000 cc car) carrying four people was for over ninety percent of the time in the second gear, five percent in the first, over four and a half percent in the third and rarely (read-never) in the top gear!

2200 hours: After passing through two villages, Barechini and Sehereghat, we finally reached Tejam one of our destinations. Everyone was tired although almost ironically no one was exhausted. Perhaps, the pollution-free surroundings, the gurgling stream and the mountainside were working some magic on us city-dwellers. The hills en route were composed of limestone. Heavy rains dissolve this lime and eroded the land down into the valleys. This frequently causes massive land-slides in this region. It is a common sight to see roads just disappearing which means that the road that we traversed may simply not be there on our way back! What is a road where entire villages are known to have been swept away as easily as a sand-castle is flattened by an ocean wave.

The Tejam center is located on the roadside overlooking a gentle river. A quiet place surrounded by lush greenery. The tranquillity was indeed mesmerising. For people from Delhi (notorious for its noise, pollution and traffic) this was welcome change. The centre is a small two storied structure (actually it has a ground floor and an underground floor). This building houses a typing institute, the parsonage and a now defunct clinic.

The medical ministry here needs special mention. It is a sad story of non-initiative and negligence. The medical ministry here had been widely accepted and respected by the local populace since it was the only place in this area that catered to their health needs. Unfortunately, today our Mar Thoma Church does not seem to have any medical professionals who are ready to serve at this remote outpost. The Tejam building is an old one, like most of the other mission buildings here, it was bought from the British who had left this place after the Raj.

0700 hours: A bright new day, we were making preparations for the next phase of our progress. nearly sixty kilometers from Tejam, even further up the Himalayas, through even narrower and steeper mountain roads. Our destination—Munsiyari. Munsiyari is probably the (geographically) highest Ashram of the Mar Thoma church. Initially, this ashram was called the Suvartha Premi Samithi Ashram. Sister A. V. Mariamma, who is now at the Ankola Ashram, Karnataka, was once in this Ashram.

This place receives heavy snowfall during winter. By now, most of the snow cover had receded but there were enough patches left for us to play with snow-balls. North from the ashram were the majestic snow-capped peaks of the Himalayas. Beyond was Tibet.

The appearance of the people here had a slight Mongolian touch. Despite being physically very strong (they are used to climbing these mountains while carrying heavy loads on their backs), they are gentle, kind and considerate. The funny part was that the women here did most of the work. They were the bread-winners for the family. They climbed trees, got firewood, got fodder for the cattle, cooked food, looked after the family....All this while, the men lazed about. Most men spend the fore-noon doing something or the other but past noon, they all love to roam around, drunk. It is probably the chilly weather that prompts this lethargy. As a community, they are highly sociable. On certain festivals, they all gather together and spend the night dancing, drinking, eating and having fun. They always welcome guests and love to have them at these festivities. The main sources of income are farming, cattle-rearing, carpet-making, weaving, fishing and transportation.

Back in the days of the British Raj and just after it, all those who passed through the place were required to carry a 'pass'. When our missionaries came here without one, they were arrested and produced before the authorities here. On being told that they were missionaries, they were provided with proper passes and were let free. The role played by a certain man named Dayal Singh Pangthi needs special mention, he was a man who had taken special interest and had given a lot of help in all the activities of this center.

The Munsiyari center now hosts a small school. The school has recently been brought under the Gramjyothi ('gram'–in hindi means village and 'jyothi'–means light) scheme of the Mar Thoma Church. Their sponsorship is entrusted with the Delhi churches. The children here had organised a beautiful cultural program to welcome us.

In 1983, Mr. D. L. Stuart came to this mission field and thus began a fruitful medical ministry in this region. However, after serving for over fifteen years, due to some unavoidable reasons he had to return to Kerala. The people here still remember the services that this man had rendered. People also remember with utmost admiration and respect, Rev. A. K. George and all that he had done for them. The sad part is that in the absence of committed workers, the medical mission lies suspended now.

In 1989, the suvishesha sangham of our church took over the Tibetan Border Mission. By now, most of the sisters, due to their age, had left the ashram. It was noted that this center had not got the necessary support and nourishment from the Suvishesha Sangham.

0800 hours: Phase three of our journey. Destination: Choupatti, where the youngest centre of this mission field is situated. This was started on the initiative of one of our evangelists, Yesudas, who almost accidentally found a group of believers here.

At Choupatti, we were taken to a Methodists' church nearly a century old! The pastor there invited us all to a worship service. Thirumeni gave the sermon which was deftly translated into Hindi by Biju achen. We had finally covered all our planned destinations. After lunch, we proceeded on our return trip to Delhi.

On the way we took a detour to the mystic caves of 'Pathal-Bhairavi', a cave that houses many stories from the Ancient Vedas. Driving through the night, with a deep gorge on one side, a steep mountain on the other, a winding road ahead and a fuel-indicator that was fast approaching the 'Empty' mark, we were homeward bound. Crossing the hilly terrain, when we reached the plains, our indicator went below the zero mark. It was past mid-night and petrol-bunks (if any) were probably closed by now. By the grace of God and some unconventional driving by Chacko-achayan (he would carefully race up to around ninety kilometers an hour and then switch the engine off till it slowed down to a sixty or so and then race it up again), the car had to stop in front of a petrol bunk. We woke up the sleeping attendant, who thankfully filled up our tanks. We proceeded with a thankful heart.

I think it would be apt now to share some observations regarding the mission at the Tibetan Border. First, what is the mission of this mission center? Our center is not a factory where the people are 'converted' to 'christianity'. Yes, our commission is to spread the good news and to provide guidance for anyone who accepts the good news. But we do not believe in forcing, bribing or paying someone to become a so-called-christian since this is obviously not what a true conversion is! To convert is a Holy-Spirit inspired decision that any person makes. No one else can do that for him. The church's ministry is focussed mainly on Integrated Development of the region so as to develop the area in a self-sufficient manner. This involves providing quality education, providing for community needs, linking with the government agencies there, et cetera.

Second, Is this mission field an asset or a liability to the Mar Thoma church? To begin with, having a mission field at such a place is something that we can be proud of. But, the question still remains unanswered. If mission work itself

becomes a 'liability', what then is the purpose of being a church? Moreover, when God shows a path, who is man to block it? God planted this mission field through the missionaries, years ago; but definitely not without a purpose. 'The people in this region are fifty years behind their countrymen elsewhere in India, in terms of development'—these were the words of Biju achen. It is to this need of this place that our mission should cater to.

Whatever the aim, if not managed and nourished properly, the mission could sink into a state which would be as harmful to itself as it is to the community. So the need of the hour is to provide it proper parenting, prayers and planning.

Before I end this travelogue, I must mention my indebtedness and thankfulness to all the missionaries and in particular Biju achen for providing the inputs for this article. Throughout the trip, he kept on telling one story after the other, stories of the people, their lives, of the missionaries and some really wild experiences that he himself had.

0600 hours: The Ides of March marked the end of our journey to the Tibetan Border mission field and back. We reached the Diocesan Center at Delhi, safe and sound. For Ram Iqbal Singh it was a fresh and enriching drive with us. For us it was a Pilgrims' progress—a memorable journey to a corner-stone of the Mar Thoma Church, up in the mountains of the Himalayas. ■

Have We Failed Our Church?

Betty John, Toronto, Canada

When the first generation North American Marthomites landed on this shore they brought with them the faith and practices of their forefathers. They hoped to cherish and pass it on to their children and great grandchildren. With the blessings and bounty of God, they prospered and became accomplished citizens. They took their children to church every Sunday, enrolled them in Sunday School and had them participate in Youth Meetings and Youth Conferences. They taught their children moral values and virtues. They prayed with them and showed them the ways of our God, the God of Abraham, Isaac and Jacob. I am certain these children will continue to grow in faith with the values that they learnt as they grew up.

My concern, however, is for the children who seek fellowship elsewhere in other churches because of the lack of or diminished fellowship in our own church. I've often heard the frequent quote that "if parents do not bring up their children properly, the Church and Achen cannot do anything". I do not disagree, but my question is, "why is it, that the children are still seeking fellowship in North American Churches and in some cases other religions, despite the fact that they were brought up in a truly Christian setting?"

The problems facing our youngsters today are plentiful. My observations over the past twenty five years that I have been in North America is that our Church and its members have "set expectations" for our children. If the children do not fit the mold, they are ignored. There are those who easily fit into the mold and there are those who can put up a front and pretend to fit in. However there are some who can do neither. These are the ones who strongly believe in themselves and will not pretend for any one. They believe that God will love them so long as they are true to Him. Unfortunately, these children are being slowly ostracized. Our Youth face a lot of peer pressure in their day to day lives. Do they need this added pressure from their own Church?

The Mar Thoma Church should have a responsibility to sponsor the continual growth of our faith and traditions in this North American environment. The Church should take initiative, along with the parents, to meet the spiritual needs of our children. Our Achens should be able to deal with the complex problems and issues facing our youth in North America today. They should be capable of earning the trust and confidence of our children as mentors outside of the family. The Church should train the Achens on these matters before they arrive in North America. This training should also extend to the adults of our parishes so that they too can see and understand the problems that our children face. In my opinion the Church should spend some of its resources towards our children's future right here in North America instead of forwarding funds for the progress of the "Building Ministry" in Kerala. Suffice it to say that "Charity should begin at Home". If we do not, the foundations the first generation Marthomites worked so hard to build will be fractured as our children move away to other churches. What happens then to our church if the immigration is unable to sustain healthy congregations? We must nurture and foster our Youth to be the future of our Church. If we fail to do this, our church will be the ultimate loser. ■

"Where was God on That Fateful Morning of September 11, 2001?

Abraham Mattackal, Los Angeles, California

As volunteers, police, and firefighters still continue with the rescue work even after 100 days of the terrorists' attack and scenes of the horrendous tragedy replay on television screens and people's minds, many are trying to make sense of it all. Many, including some believers, are asking these age old questions "Why would God allow this to happen? Where was God when these horrific events were unfolding?"

We can of course never fully comprehend in this life the 'why' and 'wherefore' of God's dealing with us in our every day life. Many are searching for answers. The Rev. Billy Graham, the world renowned evangelist, speaking at the National Cathedral in Washington D.C. on Friday September 15, 2001 (National Day of Prayer and Remembrance) reminded the audience that included Presidents, high Government officials, diplomats and military officials: "I have been asked hundreds of times in my life why God allows tragedy and suffering. I have to confess that I do not know the answer totally even to my own satisfaction. I have to accept, by faith, that God is sovereign and He is a God of love and mercy and compassion in the midst of suffering. The Bible says God is not the author of evil."

Pat Robertson of the Christian Broadcasting Network remarked "Don't ask why did it happen. It happened because people are evil. It also happened because God is lifting His protection from this nation, and we must pray and ask Him for revival so that once again we will be His people, the planting of his righteousness, so that He will come to our defense and protect us as a nation." And, of course as usual, the doomsday prophets see September 11 as beginning of the end. Hal Lindsey, author of best selling books on Bible prophecy, envisions more terrorist attacks, setting the stage for the collapse of America. "The decline of the United States has begun" he said. For atheists, there was definitely something to cheer about. Ellen Johnson, President of *American Atheist,* the country's oldest organization of non-believers wondered "How people could continue to believe in God after September 11? If that wasn't a wake up call to a religious nation, I do not know what is" said Ellen Johnson.

In my opinion, the most sensible answer came from a little known pastor in a local Community Church in Lake Forest, California. The Rev. Rick Warren summed up like this: "God could have eliminated all evil from our world by simply removing our ability to choose it...But God does not want us to be puppets. He wants to be loved and obeyed by creatures who voluntarily choose to do so. Yes, God could have kept the terrorists from completing their suicidal missions by removing their ability to choose their own will instead of His. But to be fair, God also would have to do that to all of us. You and I are not terrorists, but we do harm and hurt others with our own selfish decisions and actions...Don't blame God for this tragedy. Blame people who ignored what God has told us to do. "Love your neighbor as yourself'."

It's amazing how a single event could change the lives of so many people, not only that of the tens of thousands related to the missing or dead but also of millions all across this great nation and beyond its borders. Ten thousand children have become fatherless or motherless on September 11. Ever since that tragic and horrific event of September 11, Americans have been a changed people—a little more gentle, a little more cognizant of the fact that our life is precious but short, that every day we get to live on this earth, is a gift from God and that 'no man is an island' and, therefore, we need each other. Grief stricken people all across America swarmed churches and synagogues to pray to the living God for comfort and solace to their troubled minds. Christian Book Stores have seen a very high volume of Bible sales. People are purchasing Bibles to be reminded of God and His sovereignty. "Deep down people know God exists but they just don't take time to follow Him until tragedy strikes" said Pastor Jimmy Mitchell of Good News Church.

There was a time in my life when I searched God in the darkness of my life, as a blind man searches his way out, but I could not find God. But when 'I passed through the valley of the shadow of death', I felt God's abiding presence with me. We mortals cannot fathom God's unending love and intentions. We cannot find real answers to so many questions that arise in our minds when we are faced with unexpected and untoward happenings all around us.

Why was Howard Lutnick, the CEO of the Brokerage Company Cantor Fitzgerald saved when 700 of his 1600 employees died in the attack on September 11? One of its offices was on the 104th floor of the World Trade Center and Howard Lutnick was often at his office well before 8 A.M. Lutnick survived the attack only because he decided to take his son to his first day of kindergarten that day and so arrived late. Perhaps God had a purpose. If Lutnick had perished in the attack, that would have been the end of his Company. But because he survived, they started functioning within a week and the motivating factor was to help and comfort the families of the seven hundred who

died. Lutnick personally donated 1 million dollars to the victims' families and promised at least 25% of the Company's profits to be distributed amongst the families of the lost employees. There are many stories of the kind.

41 year old Tina Hansen was an invalid working on the 68th floor of the World Trade Center. When hundreds of employees were running for their lives through the stairs, Tina knew that it was unthinkable even to go down one step with her wheel chair. So when two strangers Michael and John looked at her she could only tell them by gestures 'run, run, save yourself' and waved them good luck. But they turned around and carried her in her wheel chair 68 stairs down to the waiting ambulance and then they ran to their safety. One Subramanian Pillai from Ranni arrived World Trade Center 10 minutes late as he reluctantly agreed with his daughter's plea to drop her at her school that morning. Otherwise, that morning's good-bye would have been his last.

When Pendyala Vamsikrishna, a 30 year old technician for a Silicon Valley Company left his 25 year old wife Prasanna in Los Angeles where she was a graduate student in Dentistry at USC, for a few days of temporary assignment in Boston, he didn't know he was bidding his final good-bye to his beloved wife. Vamsi was originally scheduled to return to Los Angeles on September 10, but in spite of putting 15 hours a day, he could not finish everything in time and so he changed his booking to September 11 by Americam Airlines Flight 11 which was the first one to hit the World Trade Center. Vamsi, as he was affectionately called, left a message for Prasanna in their answering machine that he would reach Los Angeles by lunch time and that they would eat lunch together. 'Man proposes and God disposes'!! As her love towards her husband stood bravely against unbearable grief, Prasanna believed in afterlife and she wanted to reunite with her husband. She ended her life in her apartment by hanging herself on a nylon rope on Thursday October 18th.

As Christians, we believe there is comfort in the word of God. We often turn to our faith for comfort and answers during times of trials and tribulations. At a time when we experience so much uncertainty and fear of the unknown, it's good to know that Jesus is the answer. He is the answer for those with troubled minds—for He never leaves us or forsakes us. We must not move away from our faith as we heal and slowly come out of our ordeals. It is not only at a time of unbearable grief and sorrow that we should fall into an ambience of prayer and spirituality, but we should do it on a daily basis. The word of God can strengthen our healing process and will set us free of unanswerable questions and doubts that we are often faced with. We will move on with the firm belief that "the eternal God is our refuge, and underneath are the everlasting arms (Deuteronomy 33:27)…though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil; For You are with me, Your rod and Your staff, they comfort me." (Psalm 23:4) ■

[Because of space constraints, the article written earlier, could not be published in either January or April issue of the Messenger]

MAR THOMA MESSENGER ESSAY COMPETITION

The Mar Thoma Messenger will hold its Third Annual Essay Competition for our students up to 15 years old (Juniors) and 16 to 20 years old (Seniors) as of June 1, 2002. Typewritten essays of not more than 1500 words may be sent to the Chief Editor at the following address no later than May 30, 2002 along with a signed declaration of the author to the effect that he or she has received no help whatsoever from anyone in the preparation of the essay.

Abraham Mattackal
2719 Studebaker Road
Long Beach, CA 90815

Personal details of the author such as name, telephone number, address and name of the parish, are to be typed out on a separate sheet of paper and not on the essay itself.

Subjects:

Juniors: ***"Challenges of Christian discipleship in your personal and social life"***

Seniors: ***"How can we, a Diaspora community, ever become a local community"?***

Awards will be presented to the First, Second and Third Place winners during the forthcoming Family Conference in Dallas.

Elections:
Campaign and Propaganda in the Church and What We Fail to Recognize in the Process

P. T. Chacko, Dallas

Elections, no doubt, is the novel democratic method of finding the right people for various positions in the church. It can be unanimous or otherwise. If however unanimity is encouraged or achieved that should be the best, I suppose, for both electors and elected can be proud of their respective roles and church will be free from avoidable tension and animosity among members as well. But that is not the situation very often we face. However if the number of candidates is more than the number of positions needed then the constitution provides elections to be done by ballot voting, again "secret ballot" which is great (Art. 241). Hope this does not require any explanation. What is disturbing in the process of ballot voting in the election is the election campaign, propaganda, canvassing etc., and lingering effect of all these in the church even after the election is over. I could not find any sanction for this situation in the constitution; then where did we get this from? From secular body politics? May be, but political party's agenda and their interests are totally different from that of the Christ minded people/church. If we copy everything from party politics and apply in our church then there is not much to say "Do not conformed to this world" (Rom 1:2). In this context I feel like expressing following comments.

1. Secret Ballot/free and fair election: In my opinion, a candidate has done his job once he has expressed his availability and willingness to serve—that is done when he is nominated and seconded. Then stay back and let the Edavaka elect whomever it chooses in a free and fair manner without any duress or cohesion from any quarters. One need not even ask for a vote! Now, campaign/canvassings are designed to get the voters committed to either side, i.e. they are forced to declare whom they are going to vote before the election, which is against the very letter and spirit of the constitution. Here again the voters are not allowed to maintain the secrecy, which is the very core of the process. How beautiful the line "They also serve who only stand and wait" (Milton).

2. When a candidate asks to vote for him or her, he or she automatically asks the voter not to vote for another. How can anyone do that except in selfishness? This again brings up the question of freeness and fairness and an element of undue influence in voters decision making process. Our Lord said "whoever would be great among you must be your servant and whoever would be first among you must be slave of all" (Mark 10:43-44). I believe canvassing very often puts voters into unnecessary moral dilemma and even forced to lie.

3. We are yet to grow even democratically not to say spiritually in order to maintain status quo in relationship after creating so much distress and animosity among members of the church. For some, election is considered to be the right time to settle old scores. How unchristian!

4. Voters certainly do not need additional resume of candidates who have been in the church for pretty long time say 5, 10, 20, 30 years. Voters are better educated for the job. Just leave them alone.

5. Whose interest does the candidate plan to serve anyway? Self or Church? In order to serve and be useful one need not be in the committee or in other positions.

6. Another area of trouble noticeable is the easy vulnerability of authorities to self-interest and pressures from either side. Strict adherence to the rule of law will definitely help in order to be unbiased and judicial.

7. We often express great concern for our second generation in the Western world as to their developments and allegiance to the church, but how many of us are willing to step back for their sake at the time of election.

8. We can find an ideal method of election in Acts 1:21-26 where Mathias was added to the list of eleven disciples in place of Judah. Here the choosing was done by God the Holy Spirit. Disciples cast lot not to elect but only to find out who had been chosen by the Holy Spirit. It appears, we keep the Holy Spirit out in our process and try to play God by ourselves.

Maybe it is time for us to think differently for the good of all. ■

The Language Issue:
Our Church Services

George Thomas Vadakethu, Brampton, Ontario, Canada

Ranji Mathew Thekkil's article **"Is language Important in Worship"** (Messenger, Jan 2002, Pg 18) is a brilliant effort to put the English versus Malayalam language issue in our worship services in North America in its true perspective. His insight and frank opinions have given me the impetus to write this article.

The language issue has been a perennial problem affecting not only North American-born or brought up children, but also most individuals brought up outside Kerala. This would include those within India itself, for example, in Bombay, Delhi or Madras or outside India as in Malaysia, Singapore and more recently in Australia, the Gulf countries and North America. As this is a very important issue affecting our church's future, I feel strongly that our church's hierarchy should address this problem immediately and find an equitable solution to it.

Let me begin by giving you readers some of my experiences as a second-generation-born Marthomite outside Kerala.

The earliest mass emigration out of Kerala was to Sri Lanka (then Ceylon), Malaysia and Singapore around the turn of the century. My maternal grandfather landed in Malaysia in 1914 and at that time there were a few Mar Thoma families who were there before him. I was born in Malaysia, brought up in Singapore and am in my mid-fifties today. I cannot read or write Malayalam and my understanding of the language is limited. My mother who is 80 years old was also born in Malaysia and although has a better command of the language, cannot write Malayalam. My children, both born in Singapore but brought up here in Toronto for the last 10 years, can't even speak the language.

Please do not misunderstand my intentions of quoting these examples as being proud of our deficiency. On the contrary, I am proud to be a Malayalee and a Marthomite. What I am trying to show you is that as time goes by and with each generation, the language of the country, most often English, replaces one's mother tongue. This is a natural progression of events within the "melting pot" phenomena.

Parents have made attempts to send their children for Malayalam classes. Our parishes in Malaysia, Singapore and even here in Toronto have on many occasions conducted such classes to promote the language but to my knowledge none of these endeavors have been successful. Even if a child had picked up reading the script, the understanding was not there.

What then do we do to solve this transitional problem here in North America?

Let me share the following thoughts, which I feel are very important:

I. First of all we should find out the language needs of each parish. A simple survey (a headcount) of every member and his family who are "more comfortable" with either of the languages during worship services should be tabulated. Children from the ages of 7 years old and above who are able to read and follow worship services should be accounted for in this equation.

If this study is done now, I am confident that in most parishes, there would be an almost equal number with a slight tilt towards English. This is because in a family very often you have two or more first-generation children. These children together with some of the parents who are brought-up outside Kerala would add to that slight edge.

If my assumption is right, then, for a start every parish in North America should immediately implement alternative Sundays for English and Malayalam services, if not done so yet. (I am reiterating what was written by Daniel Thomas, Diocesan Sunday School secretary 1990-93 in his article in the Messenger, Jan 2002, titled "Establishing structure and Uniformity in the Sunday School: From Region to Diocese" under the heading "English Worship Service" found on pg. 10). He has certainly "hit the nail" in most of his comments.

Should the survey however show a marked difference, say more than 75% in favor of either of the languages then the language of the majority should dictate at least three services per month. For example in Singapore today where the majority are local born, three English and one Malayalam services are being conducted. And since immigration to Singapore is limited there may come a time, perhaps even with the next generation, when all services would have to be conducted in English. This is a reality that all of us who have moved out of Kerala have to face and accept.

II. Second, both parties should compromise on this language issue for the future of the church. For instance, those who want Malayalam services should allow for some inclusions of hymns and Bible reading in English. The sermon should be more, if not all in English as almost all members of the parish even those more comfortable with Malayalam are fluent in English. In fact, almost every church-going person who has immigrated here knows more English than the children born here know Malayalam.

With regards to attending English services, those who are more comfortable with Malayalam very often stay away. I have heard comments like "I'm not going for English service this Sunday—Oru ressum illa". For the sake of our children and the continuity of our church make it a point to attend English services and try and make an effort to enjoy them.

On the other hand, for those who are more comfortable with English, you must accept two Malayalam services per month for your parents' sake and for others who are more comfortable with Malayalam. When attending these services, please make it a point to learn the meaning of what you say in Malayalam through the transliterated books. Some of the Malayalam chants found in the liturgy are so beautiful that I personally feel that we should integrate them in the English worship services. However to make this effective, the Sunday School, from an early stage of the child's life should teach the meaning of these chants and their proper pronunciation. Also the Sunday School should be the "breeding ground" to learn Malayalam hymns. Hymns that are simple and those that have English versions should be hand-picked and taught. These learning sessions should be made enjoyable and you'll be surprised at how much faster children will learn more Malayalam through hymns and songs than a formal Malayalam class. However, I must stress this request to every Mar Thoma Parish: please ensure that transliterated books are available for all those who can't read Malayalam.

III. Thirdly, our hierarchy should only choose Achens who are proficient in English for appointments outside India especially for North America. These Achens should undergo a short orientation conducted by an Achen who has been here before and who has been very effective with both the youths and adults alike or by a laity who is well-versed with the problems faced by our children and our spiritual needs. They should be made sensitive to the needs of the younger generation even before they take up their appointments.

In conclusion, let me tell you that my late father was an Achen. If he as an Achen, together with the parents of almost all my contemporaries failed in getting their children to be proficient in Malayalam in the 1950's and 1960's, when we were growing up, I don't see how parents in today's context would be able to achieve this especially when both parents have to work to make ends meet. They hardly have the time to be with their children, let alone teach them Malayalam.

Parents also be aware that we are going to be faced with another problem, if not encountered yet, and that is our child's selection of a spouse. Being out of Kerala, the possibility of choosing someone out of the community or race is high and with each generation it becomes higher and higher. Again it is a natural process of being assimilated into the "melting pot" of the society. If we do not accept the choice of our child, the chances of losing that child is high. Similarly, if we do not provide the language that our child's spouse can worship in, then the chances of losing both our child and the spouse (we hope to another church) is equally high. So please think of all these consequences.

Again parents, most importantly, be reminded that God has a purpose for all of us coming to North America. Other than going to church each Sunday to get our own spiritual self-gratification, we have a more important mission of spreading his word. The main way we can spread the word here is through the medium of English. By having only Malayalam services, we are adopting a "closed door" policy to those to whom we have spoken and who have accepted Jesus Christ and want to worship with us. We should also welcome non-Malayalees living around the vicinity of our church who want to worship with us. Remember that all of us in the Mar Thoma Church have been LIGHTED TO LIGHTEN. ■

MALANKARA SABHA THARAKA

Tiruvalla 689 101, Kerala, India

Manager: Rev. K. M. Mammen • *Chief Editor:* Prof. K. A. Mathew

If you haven't seen the Sabha Tharaka lately, you should subscribe to it today. It includes our Metropolitan's letter, in-depth articles of faith and current issues, biblical devotions, reports from parishes and organizations, and much more are waiting for you in every issue of the Tharaka. By subscribing to the Tharaka, you are helping and supporting our Sabha magazine with 110-year history of exceptional service to the Mar Thoma Church and to its members. Many families have cherished reading the Sabha Tharaka since its birth in January 1893.

12 spectacular issues of the Sabha Tharaka per year for 20 years are yours for just Rs. 750.00. Airmail postage per year is Rs.250.00. A check for $33.00 (US) will pay for 20 years subscription plus 3 years postage. If you are already a life subscriber, $27.00 (US) will cover 5 years Airmail Postage. Kindly make check payable to Malankara Sabha Tharaka and mail it to any one of the following Sabha Tharaka Promoters for North America. Thank you for your support and cooperation.

C. V. Samuel
31811 Gloria Court • Warren, Michigan 48093
Tel: **586-268-8007**

T. A. Mathew
255 Castle Way Lane • Houston, Texas 77015
Tel: **713-455-7469**

Help people with their finances and do wonders for yours.

You can build a great future by selling insurance and financial service products from Guardian.

As a Guardian Field Representative, you'll be backed by a company that helps its sales force outperform the competition with first-rate products and solid support services.

So if you have a proven track record in sales or finance, call and find out more about our career opportunities.

You'll see how our unique compensation program and lifetime benefits package make working with Guardian a very rewarding experience. **There's a place we all want to be. Go there.** sm

Guardian is represented by:

George Thomas, Sales Manager
Forest Hills Financial Group
108-14 72nd Avenue
Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 268-9255 Fax: (718) 268-9268
Cell: (718) 938-2343

GUARDIAN

The Guardian Life Insurance Company of America, New York, NY www.glic.com

An equal opportunity employer

I Shall Not Die, But Live

Susan Varughese, St. Thomas Mar Thoma Church, New York

I shall not die, but live, and declare the works of the Lord. The Lord has chastened me severely, but He has not given me over to death Psalms 118:17

I once read in a book, "Trouble is only a challenge that spurs you on to achieve the best that God has to offer—if you have the faith to believe."

I am alive today only by the grace of God and the prayers of many. God is faithful and He hears us when we cry out to him.

On August 17, 2001, I was driving home from my physical therapy clinical around 5:00 p.m. I was driving on a two-lane highway approximately 4 minutes from my house, when a car on the road intersecting the one I was on did not stop at its designated stop sign. As they were blocking my way, I slammed my brakes to avoid them and my car swerved onto the other side of the road. That car eventually made a left turn and continued on its way. Unfortunately for me, as I tried to get back to my original direction, another car from the same street came and hit me directly into my driver's side.

I don't remember the rest. I was knocked unconscious. I later found out I had lost a lot of blood and was trapped in the car. The rescue workers who arrived on the scene used the Jaws of Life to cut off the roof of my car and lift me out. I was raised out and wheeled to a nearby church parking lot where a helicopter waited to airlift me to Westchester Medical Center in White Plains, N.Y. God allowed everyone in this situation to use his or her best judgement and work together efficiently to help me get to where I needed to go for immediate help. This particular helicopter was on its way to Orange County after dropping a patient off at Westchester, when they received this call to assist me. They happened to be right overhead at the right moment. I was brought to the medical center in less than ten minutes.

At the time of the accident, one of our fellow youths happened to be driving by and noticed my car in all the chaos. He called his father who then waited for my dad to get home from work to tell him the news. I truly believed God arranged each event to take place as it did.

I was in the Emergency Room for 72 hours. I had a collapsed lung, lost a lot of blood, had a possible fractured hip bone, fluid in my head and chest, the list went on and on. The doctors really had no hope for me. Within hours the emergency room was full of family and friends who had come far to be there in my family's time of need. Many came just to "pay their respects". With the over 200 people that congregated that night, the security had to arrange for the Westchester County Police Department to assist them. I am told that prayer chains were started all around the country. Everyone sat on the lawn of the Medical Center and held hands as they sang in worship and prayed for me. Every hour, something new would take place. The internal bleeding stopped around 5:00 a.m. but I was still holding on for my life.

I was in a coma for 21 days from the day of the accident. On the 22nd day, as a prayer was going on at my house, I opened my eyes and looked around for the first time. Then from that point on, I was awake. I do not remember much of this time even though my eyes were open. I believe the Lord was speaking to me during this time. As I could not breathe on my own, I had a tracheotomy done on the 24th day. I was unable to talk. I was encouraged to communicate by writing.

One day, an Occupational Therapist came in and told me to write my name, and I wrote my full name Susan Ann Varughese. Then one of my aunts came in and told me to write something, and I wrote "By the grace of God I was delivered from darkness to light". Later on, on September 10th, I wrote "Tragedy watch the news" to my mom and doctors. I believe God was talking to me, because everyone was confused and did not know what I was talking about until the next day, September 11th. I was a very restless patient, and they would have to tie me up because I was so impatient.

The recovery was amazing each day. I was beginning to move more every day. The Lord then gave me my voice back. I sat up one day as if I had no clue what had happened and began to talk. Everyone was amazed at this. The doctors continued to evaluate me and I was transferred to Burke Rehabilitation Center on October 2nd.

I do not remember my first month and a half that I was in the hospital, which is basically my entire stay at Westchester Medical Center, but I do remember Burke Rehab. I remember my birthday at Burke vaguely, but what I do remember clearly is our diocesan Bishop (Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos) coming there to pray for me, and I was just standing there when he prayed but toward the end of the prayer. I started to fall, I believe I was just being filled and my dad had to come and hold me before I fell. It was an amazing experience because I just had this peace and KNEW that it would all be okay because God was with me. I believe God doesn't want me to remember my stay at Westchester, because that was where I was in critical condition.

I was discharged from Burke Rehab on November 2nd. I remember coming home to my house in Valley Cottage and thinking, "Wow, the last time I saw this place, there were leaves on the trees and it was hot!"

I returned to Westchester two weeks later just to say Thank You to all the people that took care of me. It was so nice to see the look of surprise on their faces when they realized it was I, Susan Varughese a former patient. It was nice to see their faces because they didn't know where I would end up.

Some people may wonder why God does this to those that love Him. Many youths in my church wondered "Why Susan chechi?" But honestly, I'm very thankful to God for

using me as a witness for Him. There were so many people that were affected by this accident. So many people got closer to God because they prayed earnestly for my recovery. And their prayers were answered. If God had to use me to teach others, than my purpose in life was fulfilled.

I studied Traumatic Brain Injury patients (TBI patients) in PT school, and the way I recovered is NOT the way I studied it, my recovery only took about 2½ months as compared to others that take a minimum of 6 months. And the only explanation I have is that 'It was ALL God.' Not the doctors and nurses, yes they did their work but it was God's strength. It was God's hand that saved me.

Psalms 116, talks about God saving us and how we have to worship Him. Verse 3, says "The pains of death surrounded me, And the pangs of Sheol laid hold of me; I found trouble and sorrow. Then I called upon the name of the Lord; 'O Lord, I implore you, deliver my soul.'"

And that is what He did—He delivered me from death. He has given me back to my family, my church, and my loved ones. Now I'm just grateful to God for giving me my life back and I just thank God for using me. This is what He wanted me to do—tell others of how He saved me, To be a living testimony for Him. I just thank God for all He has done for me and my family. He was faithful and he continues to be in my life. I pray that I will never forget what has happened to me and continue to be a light for Him anywhere and everywhere He places me.

I just want to encourage each one of you to continue in the way God is leading you—with a faith that He will make your paths straight. Sickness, trials, and struggles will come in our lives—but we should never lose sight of the One who holds our future. He has a plan for your life and a destiny for you. None of us is guaranteed a tomorrow but we do have today. So live each day for Him in all honesty and be real with Him. He is a God who keeps His promises. "He will never leave or forsake you."

I will extol You, O Lord, for You have lifted me up, And have not let my foes rejoice over me. O lord my God, I cried out to You, And You healed me. O Lord, You brought my soul up from the grave; You have kept me alive, that I should not go down to the pit....Psalms 30:1-2. ■

നീലാകാശ യാത്ര

Suja Ninan
Ebenezer Mar Thoma Church, New York

നിശബ്ദ നീലാകാശത്തിൻ ചാരുത്വം
ദർശിച്ചാനന്ദ നർത്തനമാടുന്ന ലതാവരി
മുഖരിതമായ പുൽ മെത്തയിലൊരോ
ജീവിതയോധന വല്ലരി കൊഴിച്ചീടും

ഇന്നു ഞാൻ എവിടേക്കു ഗമിക്കുമെന്നന്തരഗം
മർമ്മരത്തോടുരചെയ്യുന്ന വേളയിൽ എപ്പോഴും
നിശ്ശബ്ദ ശാലീന സുന്ദര കാന്തിയിൽ നിന്നു-
ത്ഭവിക്കുന്നോരോ ദിവ്യ വചനങ്ങളെന്നോർമ്മയിൽ

ആശ്വസിപ്പിച്ചീടും സാന്ത്വനം ദിനംതോറും
ശാശ്വത നിർമ്മല സ്നേഹത്തിൻ പ്രഭ തന്നിൽ
നിന്നൊട്ടുമേ വേർപെട്ടുമാറിയൊരു ചിന്ത
എന്നിലുദിക്കില്ല ലോകസാഗരം തന്നിൽ

അലതല്ലി ഒഴുകുന്ന നദീജലപ്പരപ്പിൽ ഒരു
ഉരഗജീവിപോൽ നെടുകയും കുറുകെയും
ജീവൻെറ നാളുങ്ങൾ ഉയർത്തി നിലനിൽപ്പാൻ
ശാശ്വത ശക്തി സ്രോതസ്സിൽ ആശ്രയിച്ചീടും

ലോകവാണിജ്യ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നുളവായ
ദീനരോദനമെൻ കാതിൽ നിത്യവും
അന്ത്യ ന്യായവിധിയുടെ ദർശനം നൽകുന്ന
സത്യമെൻ കാതിൽ പ്രതിദ്ധ്വനിക്കുന്നുണ്ടപ്പോഴും

ഉണങ്ങി വരണ്ടതാം വൻ പാറക്കെട്ടിൽ
നിന്നുത്ഭവിച്ചൊഴുകിയ നിത്യ നദികൾ പോൽ
ജീവജലത്തിൻെറ നേരിയ തുള്ളികൾ
അനുദിനം ജീവൻ പുതുക്കുമെന്നോർത്തിടും

അന്ധകാരത്തിൻ ശക്തിയെ വർജ്ജിച്ചു നാം
അത്യത്ഭുത നിത്യപ്രകാശം ലക്ഷ്യമാക്കിടും
പ്രിയജനമായ് വിളിച്ചാശ്ളേഷിക്കുന്ന നാഥൻെറ
പൊൻമുഖം സദാ ദർശിച്ചീടുവാനായ്

കൊടും യാതനാ മദ്ധ്യത്തിൽപെട്ടു യാചിക്കുമ്പോൾ
അരുമനാഥൻെറ പൊൻകരവലയത്തിൽ
ആശ്രയമർപ്പിച്ചു നാം സങ്കീർണ്ണവിഷമങ്ങളെ
നാഥൻെറ തിരുമുമ്പിൽ അർപ്പിച്ചാശ്വസിച്ചീടും

സീമാതീതമാം പ്രതിസന്ധികൾ ഒട്ടുമേ
ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഉദ്യമിക്കാതെ പിൻതള്ളിനാം
അത്ഭുത സ്തോത്ര യാഗത്തിൽ ദിനം തോറും
വൻഗിരിപോൽ നിലനിക്കുന്നതെന്താശ്ചര്യം.

THE 107TH MARAMON CONVENTION

കൺവൻഷൻ ചരിത്രസംഭവമാകണം

മോസ്റ്റ്. റവ. ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ

പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധറൂഹായുടേയും നാമത്തിൽ സമാധാനവും വീതിയും ജനങ്ങൾക്ക് അനുഭവമാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ കൺവൻഷൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷ ദർശനത്തിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട് ആരംഭിച്ച ചെറിയ തുടക്കത്തിൽനിന്ന് അതിന്റെ വളർച്ചയിൽ സഹായിച്ച എല്ലാവരോടും മെത്രാപ്പോലീത്താ നന്ദിയർപ്പിച്ചു. ഈ വർഷത്തെ കൺവൻഷൻ അവസാനിക്കുമ്പോൾ അത് ചരിത്രസംഭവമായിത്തീരണം എന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്തു. 106 കൺവൻഷനുകളുടെ ആവർത്തനമല്ല. ഇത് 107-ാമത് കൺവൻഷൻ ആയിരിക്കണം.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ മരണത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽനിന്നു ജീവനിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

യോഹന്നാൻ 10:10 മോഷ്ടിപ്പാനും, അറുപ്പാനും മുടിപ്പാനുമല്ലാതെ കള്ളൻ വരുന്നില്ല; അവർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായിട്ട് ഉണ്ടാകുവാനുമത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.

1. ജീവൻ

ഞാൻ ആരാണ്?

എന്റെ ആവശ്യം എന്താണ്?

ഇതു പഠിക്കുന്ന തീർത്ഥാടകരാകണം നമ്മൾ.

നമ്മൾ ആരാണ്? ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണ്. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായത് ദൈവത്തിന്റെ ജീവൻ മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോഴാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ ജീവൻ നശിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം ഏതു കാര്യത്തിനു മനുഷ്യനെ ലോകത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചുവോ ആ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നന്യപ്പെട്ടു. ഇതിന് വ്യത്യാസമുണ്ടാകണം. സൃഷ്ടി യഥാസ്ഥാനപ്പെടണം. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായിത്തീരണം. ഇതാണ് ഈ കൺവൻഷൻകൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടത്.

കള്ളൻ അറുപ്പാനും, മുടിപ്പാനും വരുന്നു. ദൈവം ജീവൻ നൽകുന്നതിനും, സമൃദ്ധിയായി നൽകുന്നതിനും വരുന്നു. ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് നാം തിരിച്ചുവരണം. തിരിച്ചുവരവിന്റെ സന്തോഷം നാമനുഭവിക്കണം. ഇളയ മകന്റെ തിരിച്ചുവരവിൽ പിതാവു പറയുന്നു "എന്റെ ഈ മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു."

എന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കപ്പുറം മറ്റുള്ളവന്റെ അടിസ്ഥാന അവകാശങ്ങൾക്കായി നാം നിലകൊള്ളണം

2. സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ

അഞ്ചപ്പംകൊണ്ട് അയ്യായിരം പേർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും 12 കൊട്ട ബാക്കി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. 107-ാമത് കൺവൻഷനിലൂടെ വലിയ സാധ്യതകൾ

കണ്ടെത്തുകയും അതിനായി ജീവിക്കുകയും വേണം. കർത്താവ് ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ വെറുമയാക്കി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. മറ്റുള്ളവരുടെ നൻമയ്ക്കായി നമ്മൾ പ്രവർത്തിക്കണം. നമ്മുടെ അവകാശങ്ങൾ മറന്നുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാം ജീവിക്കണം. 107-ാമത് കൺവൻഷൻ അതിന് ഇടയാക്കണം. ഈ വ്യതിയാനം വ്യക്തി-കുടുംബ-സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

മനുഷ്യമനസ്സുകളിലെ കുഷ്ഠത്തിനു സൗഖ്യം

റൈറ്റ്. റവ. ഗീവർഗീസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്

(സുവിശേഷ പ്രസംഗസംഘം പ്രസിഡന്റ്)

വിശുദ്ധ മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 1: 40-45 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഒരു കുഷ്ഠരോഗി സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച സംഭവം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ കുഷ്ഠമില്ലാത്തവരായ നമ്മൾ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹമില്ലാത്തവരെങ്കിൽ കുഷ്ഠരോഗികളാണ്. കൊല്ലപ്പെടുന്നവനിലല്ല കൊല്ലുവാൻ വരുന്ന ഘാതകന്റെ ചിന്തയിലും പ്രവൃത്തിയിലുമാണ് ഹിംസാത്മകത. അതിനാൽ കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നാമെല്ലാം കുഷ്ഠരോഗികളാണ്. തുടർന്നുള്ള ദിനങ്ങളിൽ നാം കേൾക്കുന്ന വചനത്തിലൂടെ ഹൃദയ സംസ്കരണം വഴി നമ്മുടെ കുഷ്ഠം മാറുക മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ജീവിതമാതൃക കണ്ട് അനേക യുവജനങ്ങൾ ദൗത്യത്തിനായി എഴുന്നേല്ക്കണം. ലോക രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻപിൽ സകല മുഴങ്കാലും മടങ്ങുന്നതിന് ഇടയാകണം.

ആധുനിക ലോക സാഹചര്യത്തിൽ കർത്താവിനെ ഏറ്റു പറയുന്നതെങ്ങനെ

മർക്കോസ് 8:27-38

പ്രസംഗം : **മാർട്ടിൻ അൽഫോൻസ്**

പരിഭാഷ : **റവ. എ.ടി. സക്കറിയ**

യേശു ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു.

1. **ജനങ്ങൾ എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു.**
2. **നിങ്ങൾ എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു.**

ഈ ചോദ്യം തന്നെയാണ് ഈ കൺവൻഷനിൽ ഉയർത്തുന്നത്. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതം ശരിയാകും. ലോകത്തിൽ വിപ്ലവാത്മകമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകും, സമൂഹത്തിലെ അധാർമ്മികത ഇല്ലാതാകും, കുടുംബ-വിവാഹ ജീവിതങ്ങൾ സജീവമാകും. ഈ ചോദ്യത്തിന് ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള കോടിക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ ജീവിതം പരിവർത്തന വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ഈ കൺവൻഷനിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തണം.

1. ജനം എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു?

ഈ ചോദ്യത്തിന് ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ഇത് അപ്രകാരമായിരിക്കും. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ യേശു ചിലർക്ക്- ഒരു മതസ്ഥാപകനാണ്, മത പ്രവാചകനാണ്, ധാർമ്മിക ഉപദേഷ്ടാവാണ്, ത്യാഗത്തിന്റെ ജീവിക്കുന്ന പ്രതീകമാണ്, ദൈവത്തിന്റെ അവതാരങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഈ ഉത്തരങ്ങളെല്ലാം ഭാഗികമായി ശരിയെന്നു തോന്നിയാലും യേശു ഇതിലൊക്കെ എത്രയോ ഉന്നതനാണ്.

2. നിങ്ങൾ എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു?

നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യരാണ്, നിങ്ങൾ എന്നോടൊത്തു പാർത്തു, ഭക്ഷിച്ചു, നടന്നു എന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ ശ്രവിച്ചു അതിലൂടെ എന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? എന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഈ ചോദ്യം ഇന്ന് നമ്മോടും ചോദിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യത്തിന് പത്രോസ് മറുപടി പറയുന്നു. 'നീ ക്രിസ്തുവാകുന്നു', 'നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തവാകുന്നു'. കർത്താവ് ഈ ഉത്തരത്തിന് പത്രോസിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ജഢരക്തങ്ങളല്ല സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവാണ് നിനക്കിത് വെളിപ്പെടുത്തിതന്നത്. ഈ വെളിപ്പാടിൻമേൽ നീ സഭയെ പണിയും എന്നറിയിക്കുന്നു. അതിനുള്ള അധികാരം നല്കുന്നു. കർത്താവ് ഈ ചോദ്യം നമ്മോടു ചോദിച്ചാൽ പത്രോസിനെപ്പോലെ നമ്മളും ശരിയായ ഉത്തരം പറഞ്ഞെന്നു വരാം. കാരണം നമ്മൾ ബൈബിൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്.

എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുക എന്നുവച്ചാൽ ശരിയുത്തരം പറയുക എന്നതല്ല ശരിയുത്തരത്തിൽ ജീവിക്കുക എന്നതാണ്. ചില സമയങ്ങൾക്കുശേഷം കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം ശാപവാക്കുകളായ പത്രോസിന്മേൽ നിപതിക്കുന്നു. കർത്താവ് പത്രോസിനെ കഠിനമായി ശപിക്കുന്നു.

ഇതിനുമദ്ധ്യേ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? പത്രോസിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിലിനെ കർത്താവ് അഭിനന്ദിച്ചു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ക്രിസ്തുവായിതീരുന്നത് തള്ളപ്പെടുകയും, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, വേദനപ്പെടുകയും, നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും, കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെയാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ പത്രോസ് അതിനെ ശാസിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇത് ഒരിക്കലും നിനക്ക് സംഭവിക്കരുത് എന്നു പത്രോസ് പറഞ്ഞു. പത്രോസിന് എപ്പോഴും ശരിയുത്തരമറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനനുസരണം ജീവിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ആത്മീയാനുഭവത്തിൽ പലപ്പോഴും പത്രോസി

നെപ്പോലെയാണ്. 'ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുക എന്നാൽ ശരിയായി ജീവിക്കുക എന്നതാണ്'.

34-38 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ 4 തരത്തിലുള്ള വിധേയത്വത്തെക്കുറിച്ചു/പ്രതിബന്ധത യെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

ഇച്ഛാശക്തിയിലുള്ള വിധേയത്വം
ശാരീരികമായ വിധേയത്വം
ആത്മാവിന്റെ വിധേയത്വം
ധാർമ്മിക വിധേയത്വം

1. ഇച്ഛാശക്തിയിലുള്ള വിധേയത്വം:

ഒരുവൻ എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ച് തന്റെ ക്രൂശു എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. ജാതി, മത, വർഗ്ഗ, വർണ, ലിംഗ, ദേശ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ആർക്കും അനുഗമിക്കാം. കർത്താവ് ക്ഷണിക്കുക മാത്രം തീരുമാനം (ഇച്ഛ) നിങ്ങളുടേതാണ്.

കർത്താവ് ക്ഷണം ആവർത്തിക്കും എന്നാൽ നിർബന്ധപ്രകാരം, ശക്തി പ്രയോഗിച്ച് ആരെയും അനുഗമിപ്പിക്കാറില്ല (വെളി. 3:20)

ശിഷ്യനാകുന്നത് ഇച്ഛാശക്തിയോടെ, ബുദ്ധിപരമായി, വൈകാരിക പക്വതയോടെ, വികാരവിചാരങ്ങളാൽ സന്തുലിതമായി ആലോചിച്ച് കൈക്കൊള്ളേണ്ട തീരുമാനമാണ്. നമ്മെത്തന്നെ കർത്താവിന്റെ കർതൃത്വത്തിന് വിധേയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പരിവർത്തനം സഭയ്ക്കുപുറത്ത് എന്നതല്ല സഭയ്ക്കുള്ളിൽ സംഭവിക്കണം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് മനപരിവർത്തനം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഇച്ഛാശക്തിയിൽ നമ്മെത്തന്നെ ത്യജിച്ച് ദൈവഹിതത്തിന് പൂർണമായി സമർപ്പിക്കുക. സ്വയത്തോട് അരുത് എന്നു പറഞ്ഞു കർത്താവിന് വിധേയപ്പെടുക. ഇത് ക്രൂശാണ്. ക്രൂശു ബലഹീനതയുടെ, ത്യാഗത്തിന്റെ, കരുതലിന്റെ, വെറുക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ, ദൈവ ഇഷ്ടം അനുസരിക്കുന്നതിന്റെ, ക്ഷമിക്കുന്നതിന്റെ, ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ, ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളമാണ്.

സ്വയം ത്യജിക്കുക, ക്രൂശെടുക്കുക, അനുഗമിക്കുക.

2. ശാരീരികമായ വിധേയപ്പെടൽ:

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ജീവിതശൈലി വിരോധാഭാസത്തിന്റെ ജീവിതശൈലിയാണ്. നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ കണ്ടെത്തും, മരിക്കുന്നതിലൂടെ ജീവിക്കും. ഒരുവൻ തന്റെ ജീവനെ കളയുക എന്നു പറയുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ വിഭവങ്ങളെ പങ്കുവെയ്ക്കുക എന്നാണ്. ക്രിസ്തു നിമിത്തം ജീവൻ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും.

3. ആത്മീയ പ്രതിബദ്ധത

ഒരുവൻ സർവലോകവും നേടുകയും ജീവനെ കളയുകയും ചെയ്താൽ എന്തു ഫലം. സമ്പത്ത്, അധികാരം, പദവി, ശക്തി ഇതെല്ലാം നേടിയാലും ആത്മാവിനെ നഷ്ടമാക്കിയാൽ എന്തു പ്രയോജനം. ഇത് സർവം നേടിയാലും ഒരുവന്റെ ആത്മാവിനോടു താരതമ്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല. ഈ മഹത്തായ പരിജ്ഞാനം താമസിച്ചു ബോധ്യപ്പെട്ട വ്യക്തിയാണ് മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ.

4. ധാർമ്മികമായ വിധേയത്വം:

എന്നെയും എന്റെ നാമത്തേയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവരെക്കുറിച്ച് ഞാനും നാണിക്കും എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നു. ബന്ധങ്ങളുടെ വിച്ഛേദമാണ് നാണിക്കാനുള്ള കാരണം. വ്യഭിചാരവും പാപവുമുള്ള തലമുറയാണ് കർത്താവിന്റെ വചനത്തെക്കുറിച്ച് നാണിക്കുന്നുത്. നാണിക്കുന്നത് വചനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ചും, പശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചുമാണ്. ഉള്ളടക്കം സുവിശേഷമാണ്, വചനമാണ് അത് യേശു ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്. കർത്താവ് ഒരിക്കലും നമ്മെക്കുറിച്ച് നാണിച്ചില്ല. നഗ്നനായി ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾപോലും എന്നാൽ നാം അവനെക്കുറിച്ചു നാണിക്കുമോ?

അക്രമ അതിജീവനം ദൈവിക ദർശനത്തോടും ആർദ്രതയോടും

സങ്കീർത്തനം 121

റൈറ്റ്. റവ. ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ തിയോഡോഷ്യസ്

വേദപുസ്തകത്തിലെ അതിമനോഹരമായ ഗീതങ്ങളാണ് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. 121-ാം സങ്കീർത്തനം വളരെ ഹൃദ്യമായ ഒന്നാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് യഹോവ നമ്മുടെ പരിപാലകനെന്ന് ആധികാരികമായി ഈ സങ്കീർത്തനത്തിൽ പറയുന്നു. ദൈവം സങ്കീർത്തനക്കാരനോട് സംസാരിക്കുന്നു സങ്കീർത്തനക്കാരൻ അതിലൂടെ ലോകത്തോട് സംസാരിക്കുന്നു. 121-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണു പർവ്വതത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആരംഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ 3-ാം വാക്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ യഹോവ നിന്റെ പരിപാലകൻ എന്ന തലത്തിലേക്ക് ഉയരുന്നു. അതായത് എന്റെ ദൈവം നിന്റെ പരിപാലകനാണ് എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുൻപ് എഴുതപ്പെട്ട സങ്കീർത്തനം തലമുറകളിലൂടെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. യഹോവ എന്റെ പരിപാലകനെന്ന് വരും തലമുറകളും ഈ സങ്കീർത്തനത്തിലൂടെ പറയും.

ഇതൊരു ആരോഹണ ഗീതമാണ് യെരുശലേമിലേക്കുള്ള തീർത്ഥയാത്രയിൽ സമൂഹം ഒരുമിച്ചുപോരുന്നതായുള്ള തീർത്ഥയാത്രയാണിത്. ലൂക്കോസ് 18,19 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ യേശു യെരിഹോമിലൂടെ യെരുശലേമിലേക്ക് ഒരു യാത്ര നടത്തുന്നതായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു ഈ യാത്രയിൽ വഴിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു. മലകൾ, താഴ്വരകൾ, മരുഭൂമികൾ ഇവയിലൂടെ മുൻപോട്ട് പോരുന്നതായ തീർത്ഥയാത്ര. യാത്രികന്റെ ആഗ്രഹം ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുക, സജീവമായ ബന്ധം പുലർത്തുക, ജീവിതത്തെ അർത്ഥമുള്ളതായി തീർക്കുക, വും ബ്രാണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു "ദൈവ ജനമായ യിസ്രായേൽ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ചരിത്രത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളെ അയവിറക്കുക മാത്രമല്ല അതിനെ സങ്കീർത്തനങ്ങളായി ചരിത്രത്തിനു നല്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു". ക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവം ചരിത്രത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കൂടാതെ ലോകസംഭവങ്ങളെ കാണുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റുവാൻ എന്നെയും ഞാൻ വസിക്കുന്ന ലോകത്തെയും സജ്ജരാക്കുന്നതിനുള്ള ദൗത്യം എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

121-ാം സങ്കീർത്തനം ഞാൻ ദൈവത്തിലേക്കു കണ്ണുകൾ ഉയർത്തുമ്പോൾ ദൈവം എന്നിലേക്ക് നോക്കുന്ന കാഴ്ച എനിക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ കണ്ണുകളിലൂടെ കാണുക മാത്രമല്ല കണ്ണിലൂടെ കാഴ്ച ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലൂക്കൊസ് 18:35-43 യേശു കുരുടനു കാഴ്ച നല്കുന്നു. ഭിക്ഷക്കായി ഇരുന്ന കുരുടൻ യേശുവിനെ നോക്കുന്നു യേശു അവനെ കാണുകയും വിളിക്കുകയും കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവമക്കൾ നിരന്തരം ദൈവത്തെ കാണുകയും കാഴ്ച പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇത് ജീവിത അനുഭവമാക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിൽ വ്യത്യസ്തത ഉണ്ടാക്കുന്നു, ഈ വ്യത്യസ്ത ലോകത്തിനു നമുക്കുള്ള സന്ദേശമാകുന്നു. ലോകം ലോകത്തിന്റെ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ദൈവദർശനം ഉൾക്കൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ പ്രശ്നം മനസ്സിലാക്കുകയും ദൈവശബ്ദം ലോകത്തോടു പറയുകയും ചെയ്യണം.

യഹോവ നിന്റെ പ്രാണനെ പരിപാലിക്കും

ഈ ലോകത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? W.C.C. ഈ ദശകത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് "അക്രമ അതിജീവന ദശകം" അക്രമം പെരുകിവരുന്നു അതിജീവനം സാദ്ധ്യമോ? അക്രമം അറിഞ്ഞിട്ടും അലസ്യത്തോടെ ജീവിക്കുന്ന കാലം തീർത്ഥയാത്രയിൽ അക്രമത്തിൽപ്പെട്ട് തകർക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന യാത്രികൻ യഹോവയെ നോക്കുന്നു. യഹോവ നിന്റെ പരിപാലകൻ...... സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ദൈവത്തെ കാണുന്നു കാഴ്ച പ്രാപിക്കുന്നു അത് ലോകത്തിനു നല്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. അതിജീവനം സാദ്ധ്യമെന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ഉറപ്പ് നല്കുന്നു. പ്രത്യാശയുടെ ഒരു ഗോപുരം ഉയർത്തുകയാണ് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ

> ***"ദൈവ ജനമായ യിസ്രായേൽ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോമ ചരിത്രത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളെ അയവിറക്കുക മാത്രമല്ല അതിനെ സങ്കീർത്തനങ്ങളായി ചരിത്രത്തിനു നല്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു".***

യഹോവിങ്കലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ

a. ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നു (INSIGHT)

അപ്പൊ: പ്രവ 3:1 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ സുന്ദരം എന്ന ദേവാലയ ഗോപുരത്തിൽ ചെന്നതായ പത്രൊസും, യോഹന്നാനും, ഭിക്ഷയാചിക്കുന്ന മുടന്തനോട് "ഞങ്ങളെ നോക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു" എന്തിനാണ് നോക്കുവാൻ പറഞ്ഞത്? എനിക്കുള്ള നസറയനായ യേശുവിനെ നിനക്കു നല്കുവാൻ. ബാഹ്യനയനങ്ങൾക്കും, ബുദ്ധിക്കും അപ്പുറമായ ദിവ്യ സന്ദേശം നമുക്ക് ഇന്നും നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിത പ്രശ്നങ്ങൾ അക്രമണം പെരുക്കുന്നതിനു ഇടയാകുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളെക്കാൾ പ്രശ്നപരിഹാരത്തെ കാണുവാൻ കഴിയും.

b. ദൂരക്കാഴ്ച (Far Sight)

ലൂക്കൊസ് 15:20 ദൂരത്തുനിന്ന് തന്നെ അപ്പൻ അവനെകണ്ട് വയോധികനായ മനുഷ്യൻ ദൂരെ നിന്ന് മകനെ കാണുന്നു. ആ ദർശനം ദൈവത്തിന്റെ ദർശനത്തെ കുറിക്കുന്നു. നാം പാപികളായി ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ സ്വപുത്രനെ നൽകുന്ന ദൈവസ്നേഹമാണ് ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. 1 രാജാ 19: ചൂരൽ ചെടിയുടെ മറവിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏലിയാപ്രവാചകനെ ദൈവം ശക്തീകരിച്ചു. നീ മടങ്ങിപോകണമെന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. മരിപ്പാനായവനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ് ദൈവസ്നേഹം. വിശ്വാസി ഒറ്റപ്പെട്ടവനല്ല ഒറ്റപ്പെട്ടെന്നു തോന്നിയാൽപോലും. ജീവിതത്തിന്റെ അദ്ധ്വാനഭാരത്തിങ്കൽ യഹോവയിങ്കലേക്ക് കണ്ണുകളെ ഉയർത്തണം. ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ജീവിതത്തെ തിരിക്കണം. ഇല്ലാത്തവർക്ക് കൂട്ടായ്മ നല്കുകയും സഹജീവികളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതുമാണ് രൂപാന്തരം.

c. ദർശനം (Fore Sight)

1 ശമു 3 അദ്ധ്യാ. ദർശനം ഇല്ലാതിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ശമുവേൽ ബാലനു ദർശനം ലഭിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു അകന്നജീവിച്ച തലമുറയ്ക്ക് ഒരു ബാലനിലൂടെ നവദർശനം ലഭിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 16:19 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ദർശനം ഇല്ലാതെപോയ ധനവാന്റെ കഥയാണ് പറയുന്നത്. അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധികളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ദൈവാഭിമുഖമായി നിന്ന് പ്രതികരിക്കുന്നതിനുള്ള ദർശനം ഇന്നുണ്ടാവണം.

വിശ്വാസത്തിന്റെ പക്വതയുള്ളവരായി ജീവിക്കുവാൻ ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദർശനം ആധികാരികതയിലൂടെയാണ്. നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ സഹായം തരുന്ന പർവ്വതത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി ദർശനബോധത്തോടെ ജീവിക്കണം.

“ഇതാ....ആ മനുഷ്യൻ...”

യോഹ 19:1–5

അഭിവന്ദ്യ ജോസഫ് മാർ ബർന്നബാസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ

യൗവന കാലം വീരാരാധനയുടെ കാലമാണ് അനുകരണം ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങളുടെ ആരാധകർ ആരാണ്? മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിയുടെ മകുടമാണോ. രക്ഷാ ചരിത്രത്തിന്റെ വർണ്ണനയാണ് സൃഷ്ടിയിൽ നാം കാണുന്നത്. മതം മനുഷ്യനെ വിലയുള്ളതായി കാണുന്നത്. വിശ്വാസം മനുഷ്യനെ കുപ്പയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തുന്നു. ദൈവസ്നേഹം മനുഷ്യനു വ്യക്തിത്വം നല്കുന്നു.

വിവിധ മോഡലുകളുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യായുസ്സ് എങ്ങനെ മധുരമാക്കുവാൻ സാധിക്കും. പീലാത്തോസ് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയെ ചൂണ്ടികൊണ്ടു പറയുകയാണ് “ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ”.

ഇന്നു മനുഷ്യനെ വസ്തുവായി കാണുന്നു. വസ്തുക്കളെപ്പോലെ മനുഷ്യന്റെ വിലയും ഇടിയുന്നു. ദൈവമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച മനുഷ്യനെ നേടുവാൻ ദൈവം മനുഷ്യനായി. ജീവന്റെ ഫലം ആഗ്രഹിച്ച മനുഷ്യനെ നേടാൻ ദൈവം മരണം തെരഞ്ഞെടുത്തു. യേശുവിന്റെ ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ മൂർത്തിഭാവമാണ് ക്രൂശ്. ദുഃഖിക്കുന്നവനെ കരുതുവാൻ നന്മപ്രദാനം ചെയ്യുന്നതാണ് ക്രൂശ്. ഇതാണ് ക്രിസ്തു ചരിതത്തിന്റെ മർമ്മം. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രകടനങ്ങളിലൂടെയാണ് നാം ദൈവത്തെയും ദൈവിക സത്യങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ പാരമ്യം നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആർദ്രതയിലൂടെയാണ്. മനുഷ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹനീയ മാതൃക മറ്റുള്ളവന്റെ വേദനയിൽ സ്വയം അലിഞ്ഞ് ഇല്ലാതെയായി തീരുകയാണ്. യേശുവിന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഈ ആർദ്രതയുടെ പ്രഭാവം കാണുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യന്റെ നിസ്സഹായവസ്ഥയുടെ മുൻപിലാണ് യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. യേശുവിന്റെ ആർദ്രത അത്ഭുതങ്ങളായി മാറി. ആർദ്രതയെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുക മാത്രമല്ല പ്രവർത്തി പദത്തിൽ കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കണം.

ആർദ്രതയ്ക്ക് അതിരുകളില്ല സ്നേഹം വറ്റാത്ത തോടുപോലെ ഒഴുക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിലൂടെയാണ് ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പാരമ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവസ്നേഹത്തിൽ പ്രചോദനമായ ഏതു പ്രവർത്തനത്തെയും നാം ഉൾക്കൊള്ളണം, അംഗീകരിക്കണം.

ആത്മീയതയുടെ മർത്യഭാവം

ആത്മീയത മർത്യഭാവം ധരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവത്തെ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിക്കാതെ വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി യേശു വിളങ്ങി (ഫിലി 2:6). കാലസമ്പൂർണതയിൽ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനാക്കി (ഗലാ 4:4) ഇന്നു മനുഷ്യന് ദൈവമാകാനാണ് താൽപര്യം. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനിൽ നിന്നു അകലുന്നു. പദങ്ങൾ സ്വാർത്ഥതക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആത്മീയതയുടെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ സാമൂഹികബന്ധം ത്യജിക്കുന്നു. അതു ശരിയല്ല അതു പാപമാണ്. യേശുവിൽ വിളങ്ങിയ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ വെളിപ്പാടു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് ദൈവികവും ആത്മീയവും. ബന്ധങ്ങളിലാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ പക്വത ദർശിക്കുന്നത്.

പിതാവിന്റെ ഹിതം അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന യേശു

ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ മർമ്മം തിരിച്ചറിയുന്നതാണ് വകതിരിവ് എന്നു പറയുന്നത്. യേശു ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. “ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടത് അല്ലയോ”, “എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നത് എന്റെ ആഹാരം” എന്നീ പ്രസ്താവനകൾ യേശുവിന്റെ വിധേയത്വത്തെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നതാണ്.

യേശുവിന്റെ ജഡധാരണത്തിലൂടെയാണ് ലോകം ദൈവസ്നേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. പിതാവിനെ അറിയിക്കുകയും, പിതാവിന്റെ ഹിതത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെടുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യനാണ് യേശു. യേശുവിന്റെ സ്നാപന സമയത്തു പാപമുള്ള ലോകത്തോടുള്ള ഐക്യദാർഢ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവികപദ്ധതിക്ക് പൂർണ്ണമായ വിധേയത്വം യേശു നല്കുന്നു.

മൂന്നു തരത്തിലുള്ള മക്കളെ കാണുവാൻ സാധിക്കും. അനുസരിക്കുന്നവർ, അനുസരണംകെട്ടവർ, പിതാവിന്റെ മനസ്സറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ. യേശു പിതാവിന്റെ മനസ്സ് അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ച വ്യക്തിയാണ്. “അവനെ തകർത്തുകളയുവാൻ പിതാവിനു ഹിതമായി” എന്ന യെശയ്യ പ്രവാചകൻ പറയുന്നു. നീതിമാനായ ദൈവത്തിന് പാപപങ്കിലമായ ലോകത്തോട് ഇഴുകി ചേരുമ്പോൾ ഉള്ള വേദന ഗതശമനയിൽ ദർശിക്കാം. അവിടെയും പിതാവായ ദൈവത്തിന് സ്വയം വിധേയപ്പെടുന്നു.

പാപത്തിനു പരിഹാരമായ ഈ ദൈവിക ബലി എന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടിയെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവൻ പാപത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തനാകുന്നു ഇതാണ് സുവിശേഷം. സ്വകാര്യലാഭത്തിനു വേണ്ടിയല്ലാതെ ദൈവഹിതത്തിനു മാത്രം വിധേയപ്പെടുന്ന സുവിശേഷകരെയാണ് ഇന്ന് ആവശ്യം. ഒരു വിശ്വാസി സ്വർഗ്ഗം പോലും ആഗ്രഹിക്കരുത് അത് ദൈവിക ദാനമാണ്.

ലോകത്തിന്റെ തകർച്ചയിലും വേദനയിലുമുള്ള പങ്കുചേരലാണ് സുവിശേഷീകരണം നമുക്ക് അപ്രകാരം പങ്കു ചേരുവാൻ സാധിക്കണം. ദൈവഹിതത്തിനു വിധേയപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നവീകരണ സഭയിൽ ഇന്നാളില്ല. വചനത്തിലൂടെ ദൈവഹിതം തിരിച്ചറിയുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ദൈവവചന ധ്യാനത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ മാതൃകയുള്ളവരായിരിക്കണം. മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴും പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴും ദൈവ വചനമാണ് യേശുവിനെ ശക്തീകരിക്കുന്നത്.

എല്ലാ തിന്മയിൽ നിന്നും നന്മ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും അതുകൊണ്ടാണ് പീലാത്തോസിലൂടെ പിതാവായ ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വലിയ സത്യം ലോകത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത്. ആരാണ് യേശു എന്ന ചോദ്യം എക്കാലവും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ സഭയുടെ പ്രഖ്യാപനം യേശു പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും പൂർണ്ണ ദൈവവുമാണെന്നുള്ളതാണ്. പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായ യേശുവിന്റെ മുൻപിൽ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ അപൂർണ്ണത മനസ്സിലാക്കുന്നത് അതാണ് ആരാധന.

സൃഷ്ടിതാവിന്റെ ഹിതമെന്തെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം. ജീവിതം അതിനുള്ള പരീക്ഷണമായിരിക്കണം. മനുഷ്യൻ ആരായിരിക്കണമെന്ന് യേശു പഠിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന പേരും സ്വീകരിച്ചു. മതത്തെയും ദൈവത്തെയും ലഘുവായി ചിന്തിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണത ക്രിസ്തുവിൽ ദർശിക്കാം. പിതാവായ ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ ഉയർപ്പിച്ചതുപോലെ നമ്മെയും തന്റെ ശക്തിയാൽ ഉയർപ്പിക്കും (1 കൊരി 6:14). ഇതാണ് നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശയ്ക്കു ആധാരം മരിക്കാൻ ഭയമില്ലാതെയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി യേശു മരണമായിതീർന്നു സുവിശേഷം മനുഷ്യനാക്കുവാൻ നമ്മെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ലോകത്തിനുള്ള മാതൃകയായവൻ ഇതാ നമ്മുടെ മുൻപിൽ. പിലാത്തോസ് പറയുന്നു. “ഇതാ ആ മനുഷ്യൻ”

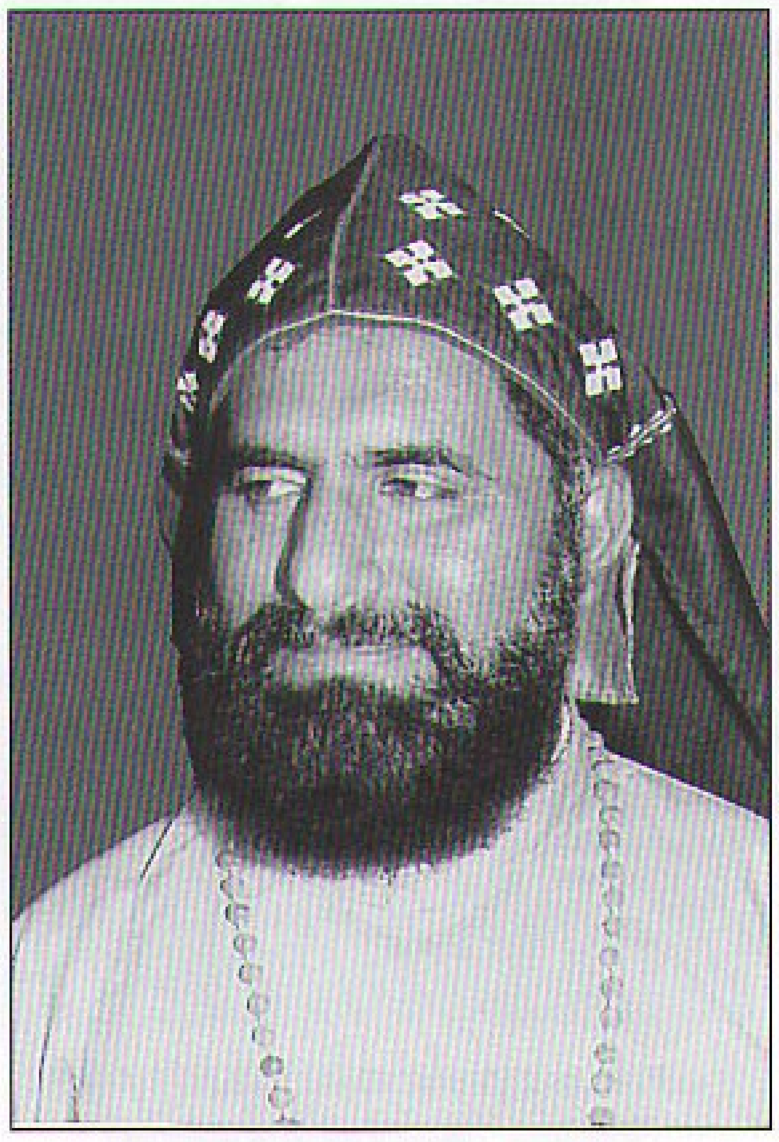

മാനസാന്തരത്തിലൂടെ പുതുജീവൻ നേടുക

വി. ലൂക്കോസ് 3:7–14

അഭിവന്ദ്യ ഐസക് മാർ പീലക്സിനോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ

ലോകത്തിന്റെ ദുഃസ്ഥിതി ഇന്ന് ചർച്ചാ വിഷയമാണ്. അക്രമവും അനീതിയും പെരുകുന്നു. ഇത് ഇന്നിന്റെ പ്രശ്നമല്ല. മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടി മുതൽ അത് നിലനിൽക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും അന്ത്യത്തിൽ ദൈവപുത്രനും അവതരിക്കപ്പെട്ടത്. ലോകം ദുഃസ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നാലും അതിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട ഒരു വിശ്വാസ സമൂഹത്തെ എല്ലാ കാലഘട്ടത്തിലും കാണുവാൻ സാധിക്കും ഒരു ശേഷിപ്പ് എന്ന നിലയിൽ സമൂഹത്തിൽ വ്യതിയാനം വരുത്തുന്ന ആളുകൾ ധാരാളം വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ട്. ഈ ശേഷിപ്പ് ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ദേശം നാശത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറിയ സമൂഹമായി നിന്ന് ദേശത്ത് മാറ്റം വരുത്തുന്ന വ്യക്തികൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ലോത്ത് ഇരുപതു വർഷം സോദോമിൽ പാർത്തിട്ടും യാതൊരു മാറ്റവും സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ വേദഭാഗത്ത് സ്നാപക യോഹന്നാനെ വരച്ചുകാട്ടുന്നു. യോഹന്നാനിൽ വലിയ ഒരു ദൗത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന് വഴി ഒരുക്കുന്നതിനുള്ള ശുശ്രൂഷ ജനനം മുതൽ തന്നെ ദൈവത്താൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവൻ എസേനിയ സമൂഹത്തിൽ അംഗമായിരുന്നു യോഹന്നാൻ ഭക്തിയും നിർമ്മലതയും ഹൃദയ വിശുദ്ധിയും കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ച സമൂഹമായിരുന്നു ഇത്.

യോഹന്നാൻ സ്നാനം നൽകുന്നു. സ്നാനം ഏല്ക്കാൻ ജനം തടിച്ചുകൂടി. സ്നാനം എല്ക്കുന്നതിനായുള്ള ആവശ്യബോധം അവരിൽ ഉടലെടുത്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ പരിശരും സദൂക്യരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ സർപ്പ സന്തതികളെ എന്ന് യോഹന്നാൻ സംബോധന ചെയ്യുന്നു. (മത്തായി 3:7) അവരോടു മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പീൻ എന്ന് പ്രഘോഷിക്കുന്നു. മാനസാന്തരം ആവശ്യമാണ്. ഫലവും ആവശ്യമാണ്. നീതിനിഷ്ടയുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ഇത് രണ്ടും ആവശ്യമാണ്.

എന്താണ് മാനസാന്തരം

ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞ് ദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് മാനസാന്തരം. ദൈവഹിതത്തിനു വിപരീതമായതൊന്നിനെയും നിഷേധാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുന്നതിന് മാനസാന്തരത്തിന്റെ അംശമുണ്ട്. ആത്മശക്തി അനുസരിച്ച് ഇത് എല്ലായ്പ്പോഴും സാധ്യമായിത്തീരണം.

മാനസാന്തരത്തിന് എന്ത് ചെയ്യണം

1. പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുക

ഭവനത്തിൽ നിന്ന് അന്യപ്പെട്ട മകൻ തിരിച്ച് വരുന്നതുപോലെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വരിക. അനുതാപത്തോടെ പശ്ചാത്താപത്തോടെ അടുത്തുവരിക. എല്ലാവരും പാപം ചെയ്ത് ദൈവ തേജസ് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് പുതിയ മനുഷ്യനായി രൂപാന്തരപ്പെടണം. അതിന് പശ്ചാത്താപം ആവശ്യമാണ്.

2. സ്വയത്തെ അതിന്റെ രാഗമോഹങ്ങളോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കുക

സ്വാർത്ഥത നിറഞ്ഞതായ ലോകം. സ്വാർത്ഥത ഇല്ലാതാക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് യേശുവിൽ. ഇന്ന് എല്ലാ മേഖലയിലും മാത്സര്യം ആണ്. ഇതിൽ നിന്ന് ഒരു രൂപാന്തരം ആവശ്യമാണ്. യഹൂദ ജനതയ്ക്ക് ഒരു ദുഃരഭിമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അബ്രഹാം അവർക്ക് പിതാവായിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത്. ദുരഭിമാനം രൂപാന്തരത്തിനു തടസ്സം ആണ്. യോഹന്നാൻ 8:31 മുതലുള്ള ഭാഗത്ത് ഈ വാദഗതി കാണാം. തങ്ങൾ ആർക്കും അടിമകൾ ആയിട്ടില്ല എന്ന് അവർ പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പാപത്തിനു അടിമകൾ എന്ന് യേശു പറയുന്നു. അബ്രഹാമിന്റെ മക്കൾ എങ്കിൽ അബ്രഹാമിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്ന് യേശു പറയുന്നു. സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ സ്നാനത്തിനായി വന്ന ജനം പുതിയ സമൂഹമാകാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

ഈ മാനസാന്തര അനുഭവത്തിൽ എന്തുചെയ്യണം. ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കണം. സ്നാനം ഏറ്റുപോവുകയല്ല പുതിയ ആവേശത്തോടെ ജീവിക്കുമ്പോൾ ഫലം കായ്ക്കുന്ന ജീവിതം ആവശ്യമാണ്. അതിനു ദൈവത്തോടൊപ്പം ലോകത്തിലേക്ക് പോകണം. ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക എന്നത് വലിയ ചുമതല ആണ്. ആ ചുമതല ദൈവം നമ്മെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം രൂപാന്തരം വരുത്തുന്നതാണ്. അതിൽ പങ്കാളികളാകുക. ലോകത്തെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി നേടുന്ന വ്യക്തികളായി നാം ജീവിക്കണം. സമൂഹത്തോടുള്ള എന്റെ ബന്ധം സ്നേഹബന്ധമാണോ? ആ സമൂഹ ബന്ധത്തിൽ സ്നേഹത്തിലുള്ള സേവനം ആവശ്യമാണ്.

രക്ഷാ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്ന അനുഭവം

ദൈവം രക്ഷ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. യോഹന്നാൻ പാപമോചനത്തിനു ആഹ്വാനം നൽകുന്നു. എന്നാൽ പാപമോചനം നൽകുന്നില്ല. പാപമോചനം യേശുവിൽകൂടെ മാത്രം എന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തോടുള്ളതായ ബന്ധത്തിലാണ് രക്ഷാ നിർണ്ണയം സാധ്യമാകുന്നത്. സക്കായിയുടെ അനുഭവം ഇതിനുദാഹരണം ആണ്. ദൈവിക ബന്ധത്തിലൂടെ ലോകത്തെ രൂപാന്തരത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ കഴിയണം. ഫാദർ ഡാമിയൻ ഹവായ് ദ്വീപിൽ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിച്ച് ആഗ്രഹിച്ച ഫലം കിട്ടാത്തതിൽ നിരാശനായി മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ താനും കുഷ്ഠരോഗിയായി എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതറിഞ്ഞ കുഷ്ഠ രോഗികൾ ഫാദർ ഡാമിയനോടുകൂടെ ചേരുന്നു. അവരിലൊരാളായിത്തീർന്ന ഡാമിയനോടുകൂടെ അവരും ചേരുന്നു. അതുപോലെ വികൃതമായ ലോകത്തെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ലോകത്തിൽ വന്ന ക്രിസ്തു വിരൂപിയായി ക്രൂശിൽ മരിച്ചു. മനുഷ്യനുമായി ഏകീഭവിക്കുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റു. യെശയ്യാ പ്രവചനത്തിൽ യഹോവയെ കാത്തിരിക്കുന്നവർ ശക്തിയെ പുതുക്കി കഴുകനെപ്പോലെ ചിറകടിച്ചുയരും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് മാനസാന്തരം പ്രാപിക്കണം.

യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ജനം തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം എന്നു ചോദിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യം ജനം എപ്പോഴും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇതിനു മറുപടിയായി യോഹന്നാൻ തന്റെ ധർമ്മ ഉപദേശം നൽകുന്നു. പങ്കുവയ്ക്കലിന്റെ ഉപദേശം നൽകുന്നു. പങ്കു വയ്ക്കുക എന്നത് ദൈവഹിതം ആണ്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ആണ്. നിനക്കുള്ളത് വിറ്റ് ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുക എന്നാണ് ന്യായശാസ്ത്രിയോടു പറഞ്ഞത്. കരുതുന്നതിനുള്ള മനോഭാവത്തെ ശ്ലാഘിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിനായി നൽകുന്ന മനോഭാവം വളർത്തിയെടുക്കണം

ചുങ്കക്കാരൻ ചോദിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം അധികമായി ഒന്നും വാങ്ങരുത്. അഴിമതി രഹിതമായ സമൂഹമാണ് അതിൽ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അധികമായി ഒന്നും പിരിക്കരുത്. സക്കായി പറയുന്നു. ഞാൻ അന്യായമായി പിരിച്ചതിന്റെ 4 മടങ്ങ് നൽകും എന്ന്. അന്യായമായി പിരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവണത നിലനിൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. നിങ്ങൾ അന്യായമായി പിരിക്കരുത്. പടയാളികളോട് യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യരുത്, ലഭിക്കുന്നതിൽ തൃപ്തിപ്പെടുക. തൃപ്തികരമായ ജീവിതം ആവശ്യമാണ്. ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പോലെ ജീവിക്കുക എന്നതിലാണ് തൃപ്തി.

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് എപ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷിയായിത്തീരാൻ സാധിക്കും. മാനസാന്തര അനുഭവത്തിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെയുള്ള ജീവിതമാണ് അവശ്യം. ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയുടെ .. ി ഹാരം പങ്കിടീൽ ആണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിൽ തൃപ്തി ഉണ്ടാകണം. ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന വ്യക്തികളായി ജീവിക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

ഞാനെന്റെ സഹോദരന്റെ കാവൽക്കാരനോ?

ലൂക്കോ . 10:35

ബിഷപ്പ് ഡോ. സാം മാത്യു

സമൂഹത്തെ തീവ്രമായി നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപത്തുകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമാണ് മദ്യപാനം. ഈ സാമൂഹ്യതിന്മയെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുവാനും പ്രതികരിക്കുവാനും സഭകൾക്ക് കടമയുണ്ട്. സഭകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ നൽകുന്ന പങ്കാളിത്തം കാര്യക്ഷമമാണോ? ലൂക്കോസ് 10:35 -ൽ പറയുന്ന "ഇവനെ രക്ഷ ചെയ്യണം" എന്നത് സഭയുടെ ഈ ദൃശ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. സഭയെപ്പറ്റി ഇന്നു പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്ന വിമർശനം.

ഒന്ന് - മദ്യത്തിന്റെ ഉല്പാദനത്തിലും വിതരണത്തിലും ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് സാരമായ പങ്കുണ്ട്.

രണ്ട് - ക്രൈസ്തവ ആഘോഷ പരിപാടികളിൽ, വിശേഷിച്ച് ഈസ്റ്റർ, ക്രിസ്മസ് ദിവസങ്ങളിൽ മദ്യവില്പന കൂടുതലല്ലേ?

മൂന്ന് - സഭകൾ മദ്യവ്യവസായികൾ നൽകുന്ന സംഭാവന സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർക്ക് സഭയിൽ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ഉണ്ട്.

ഇവയോട് സഭയുടെ നിലപാട് എന്തായിരിക്കണം. മഹാത്മാഗാന്ധി 1931-"യംഗ് ഇന്ത്യ" യിൽ എഴുതി - "മദ്യപാനം എന്ന കൊടിയ വിപത്തിനെ നേരിടുവാൻ മൃദുലവും സുഖകരവുമായ സമീപനം പോരാ. പൂർണ്ണമായ മദ്യനിരോധനത്തിൽ കവിഞ്ഞ യാതൊന്നിനും മനുഷ്യനെ ഈ സാമൂഹ്യതിന്മയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല". ഇന്നത്തെ ക്രൈസ്തവരുടെ ചിന്ത സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളും ആത്മീയതയും പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്തതാണ് എന്നാണ്. എന്നാൽ ഇവയെ നമുക്ക് വേർതിരിച്ച് കാണുക സാധ്യമല്ല. സഭയുടെ ദൗത്യം സഹോദരന്റെ കാവൽക്കാരൻ ആയിരിക്കുക എന്നതാണ്. വില്യംടെമ്പിൾ പറയുന്നത് -"Church is the only institution which exists for it's non members".

ആരാണ് മനുഷ്യൻ?

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കാര്യവിചാരകനാണ് മനുഷ്യൻ. പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസനകളുടെ മുമ്പിൽ അവൻ എത്ര നിസാരൻ. പ്രകൃതിയുടെ "കാര്യവിചാരകൻ" എന്ന ചിന്തവിട്ട്, അതിന്റെ അധിപതി ആകുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആനന്ദിക്കുക എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ ആപ്തവാക്യം. ദൈവദാനമായ സ്വന്തം ശരീരത്തെ മദ്യപാനത്തിലൂടെ സ്വയം നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകചിന്തയിൽ മനുഷ്യന്റെ ശരീരം പ്രധാനമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വസിക്കുന്ന മന്ദിരമാണ് മനുഷ്യശരീരം. ദൈവാത്മാവും ശരീരവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി ആണെന്ന് നാം അറിയണം.

സഭയ്ക്ക് നിശബ്ദമായിരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

ശമര്യാക്കാരന്റെ ഉപമയിൽ അപകടത്തിൽപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ക്രമാനുഗതമായിട്ടാണ് അതിലേക്ക് വഴുതി വീണത്. വഞ്ചകന്റെ ചൂഷണത്തിൽ അകപ്പെട്ട മനുഷ്യനാണ് ഇന്ന് വഴിമദ്ധ്യേ കിടക്കുന്നത്. ധാർമ്മികമായി, ആധ്യാത്മികമായി, സാസ്കാരികമായി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ നിശബ്ദരായിരിക്കാൻ കഴിയുമോ? Martin Luther King-ന്റെ "Strength of Life"-എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പുരോഹിതനും ലേവ്യനും ആധുനികസഭയുടെ പ്രതിനിധികളാണ്.

ചൂഷണം അനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ സഹായിച്ചാൽ നമ്മുടെ അഭിമാനം, മാന്യത, സമയം, പണം, ആരോഗ്യം എന്നിവ നഷ്ടമാകുകയാണ് എന്ന തോന്നൽ. പുരോഹിതനും ലേവ്യനും ഇങ്ങനെ ഭയപ്പെട്ടവരാണ്. ഇവിടെ ശമര്യാക്കാരൻ തന്നെ പ്രതീക്ഷയോടെ ശ്രദ്ധിച്ച മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു; അവിടെ തന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു. "If I do not help him, what will happen to him?" (Martin Luther).

അനുദിനും വളർന്നുവരുന്ന സാമൂഹ്യതിന്മകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സഭ നിസംഗത വെടിഞ്ഞ്, ക്രിയാത്മകമായി ദൗത്യത്തിൽ പങ്കാളികളാകണം. ശമര്യാക്കാരൻ തനിക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും എന്ന് ചിന്തിച്ചില്ല. അവൻ തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ആ മനുഷ്യനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുവാൻ മടി കാണിക്കുന്നില്ല. സമൂഹം സഭയിൽ ഏറെ പ്രതീക്ഷയർപ്പിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻതിരിയാതെ അവയെ ആധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാണണം. ദൗത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ ദർശനം വിശ്വാസസമൂഹത്തിൽ രൂഢമൂലമാകണം അപ്പോൾ ഇവനെ രക്ഷചെയ്യണം എന്നത് സുവിശേഷവേലയുടെ പരമസത്യമായി മാറും.

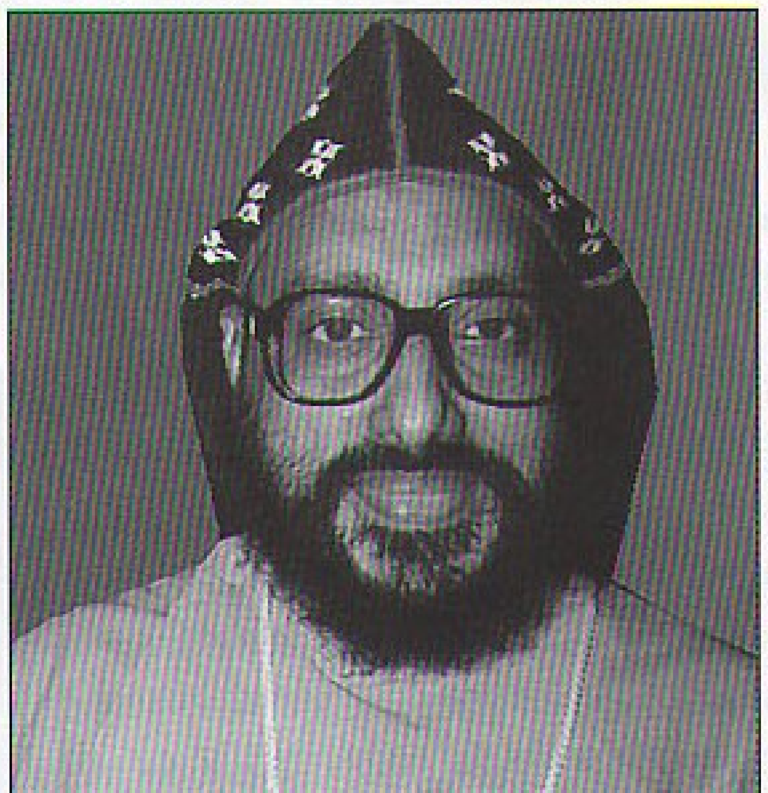

അഭിവന്ദ്യ ഗീവറുഗീസ് മാർ അത്താനേഷ്യസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ
(സുവിശേഷ പ്രസംഗസംഘം പ്രസിഡന്റ്)

നവമാനവികത ഇന്നിന്റെ അനിവാര്യത

മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ

ഒരു മദ്യരഹിതസഭയും സമൂഹവും കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ടത് ഇന്നിന്റെ അനിവാര്യതയാണ്. മദ്യവർജ്ജനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, ജാതിപ്രസരണം ശക്തമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. ഇവിടെ മനുഷ്യനെ കാണുവാൻ നമുക്ക് ആകുന്നില്ല. ഹിന്ദുവിനെയും ക്രിസ്ത്യാനിയെയും മുസൽമാനെയുമൊക്കെയാണ് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ഇന്ന് ആവശ്യകത നവമാനവികത (New humanization) ആണ്. തിന്മശക്തികളെ സൂക്ഷ്മതയോടെ മനസിലാക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ദൈവസ്നേഹത്തെ തകർക്കുന്ന എന്തിനേയും നാം നേരിടണം. ഇവിടെ വ്യക്തി-സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസം ആവശ്യമാണ്. "Everyone should get bread before someone gets cake".

ക്രിസ്തുവിൽ നവജീവിതശൈലി രൂപപ്പെടുത്തണം

മാർട്ടിൻ അൽഫോൺസ്

പരിഭാഷ - റവ. മാത്യു സ്കറിയ

പുത്തൻ ജീവിതശൈലി ക്രിസ്തുവിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ എന്ന് പ്രതിപാദിക്കുന്ന വേദഭാഗമാണ് കൊലോസ്യർ 3:1-4.

എന്തുകൊണ്ടാണ് കൺവൻഷന് വരുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ച് വരുന്നത്?

മാരാമൺ കൺവൻഷന് കടന്നുവരുന്നവരെ നാല് ഗണമായി തിരിക്കാം.

ഒന്ന് - ദൈവ വചനത്തിനായുള്ള അമിതമായ ദാഹം.

രണ്ട് - പരമ്പരാഗതമായി വരുന്നവർ

മൂന്ന് - സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ പുതുക്കാനും, സൃഷ്ടിക്കാനും.

നാല് - ഉല്പതിഷ്ണുത്വത്തിന്റെ ഫലമായി (വെറും ആകാംക്ഷയോടെ)

ദൈവഹിതം നാം തിരിച്ചറിയണം. ജീവിതത്തിൽ രൂപാന്തരമുണ്ടാകണം. ക്രിസ്തു ഉള്ളിലാകുന്നതിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നതാണ് പരമപ്രധാനം. ഗലാത്യർ 4:19-ൽ ക്രിസ്തു ഉരുവാകുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യരിൽ ഗർഭം ധരിക്കപ്പെടണമെന്നാണ് പൗലോസ് പറയുന്നത്. കൊലോസ്യർ 1:28, 29 വാക്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു വ്യക്തികളിൽ ഉരുവാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വേദനയെപ്പറ്റി കാണുന്നു. എല്ലാവരേയും ക്രിസ്തുവിൽ തികഞ്ഞവരാക്കുക എന്നതാണ് പൗലോസിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇതിന് ഒരു ജീവിതശൈലി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. നവജീവിതശൈലിക്കായി നാല് പ്രമാണങ്ങൾ നാം പാലിക്കപ്പെടുക.

1. മുൻഗണനകളിൽ പുനഃക്രമീകരണം ഉണ്ടാകണം (Re-ordering in priorities)

കൊലോസ്യർ 3:1-4-ൽ മനുഷ്യഹൃദയവും മനസും ഉന്നതത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതമാകണമെന്ന് പൗലോസ് ശക്തീകരിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിനും മനസിനും ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിലുള്ളത്. ഹൃദയം നിലച്ചാൽ കല്ലറയിലും, മനസ് നഷ്ടമായാൽ മാനസികആശുപത്രിയിലുമാണ് അഭയം. മനസ്, ചിന്തകളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണ്. നാം ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരാകയാൽ നമ്മുടെ മനസും ഹൃദയവും ഉന്നതങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. കാരണം യേശു ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റവനാണ്. 3-ാം വാക്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മരിച്ച അവസ്ഥയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. റോമർ 6:3-ൽ ക്രിസ്തുവിനോട് ചേരുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റവരായ നാം അവന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്നു. നാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തോടും ഉയർത്തെഴുന്നേൽപിനോടും ഏകീഭവിക്കുകയാണ്. സ്നാപനസമയത്ത് വിശ്വാസികൾ ഏറ്റെടുത്ത തീരുമാനം നാം നിരന്തരം സ്മരിക്കണം. നാം കർത്താവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരാണോ? ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവരാണോ? അതിനാൽ നാം ഉയരത്തിലുള്ളത് അന്വേഷിക്കണം.

എങ്ങനെയാണ് മനസും ഹൃദയവും ഉയരത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുക? പാപത്തിന്റെ അടിമത്വത്തോട് എതിർത്തുനിന്നു മാത്രമാണ് ഇത് സാധ്യമായിത്തീരുന്നത്. നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ നീതിയുടെ ആയുധവും സൗരഭ്യമുള്ള വാസനയായും തീരണം. ശരീരം ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമാണ്. ദൈവാത്മാവിന്റെ ആലയമാണെന്ന് അനുനിമിഷം ഓർമ്മിക്കണം. 1 കൊരിന്ത്യർ 6:9, 15, 16, 19 എന്നീ വാക്യങ്ങളിലെ ആവർത്തിച്ചുള്ള "നീ അറിയുന്നില്ലയോ?" എന്ന ചോദ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇത് വിശ്വാസസമൂഹത്തിനുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്. എന്നാൽ ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ പ്രശ്നം ഒന്നും അറിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതല്ല. എല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടും, ചെയ്യരുതാത്തത് ചെയ്യുന്നുവെന്നതാണ്. എത്രനാൾ ദൈവവചനത്തിന് ചെവികൊടുക്കാതിരിക്കും? ദൈവഹിതത്തിന് വിപരീതമായി നിലകൊള്ളും?

നാം ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരാകയാൽ നമ്മുടെ മനസും ഹൃദയവും ഉന്നതങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കണം.

നമ്മുടെ ശരീരത്തെ നാം നശിപ്പിച്ചാൽ ദൈവം നമ്മെയും നശിപ്പിക്കും എന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. നമ്മുടെ ശരീരം ദൈവത്തിനുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിക്കണം എന്നതാണ് ദൈവഹിതം. അതുകൊണ്ട്, ഇത് ജീവിതത്തിന്റെ മുൻഗണനകളെ പുനഃക്രമീകരിക്കേണ്ടതിനുള്ള സമയമാണിത്. വിശ്വാസികളുടെ മുൻഗണനകൾ ഭൗമീയമാകരുത്. മറിച്ച്, ഉന്നതത്തിലുള്ളതാകണം.

1 കൊരിന്ത്യർ 3:16-ൽ വീണ്ടും പൗലോസ് ഈ ചോദ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തെ നാം നശിപ്പിച്ചാൽ ദൈവം നമ്മെയും നശിപ്പിക്കും എന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. നമ്മുടെ ശരീരം ദൈവത്തിനുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിക്കണം എന്നതാണ് ദൈവഹിതം. അതുകൊണ്ട്, ഇത് ജീവിതത്തിന്റെ മുൻഗണനകളെ പുനഃക്രമീകരിക്കേണ്ടതിനുള്ള സമയമാണിത്. വിശ്വാസികളുടെ മുൻഗണനകൾ ഭൗമീയമാകരുത്. മറിച്ച്, ഉന്നതത്തിലുള്ളതാകണം. ലൂക്കോസ് 12:6-ഭാഗത്ത് കാണുന്ന "ധനികനായമൂഢന്റെ" കഥ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ഭൗമീയമായതിനും, സ്വയത്തിനുവേണ്ടിയും അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ജീവിതം പരാജയപ്പെടുമെന്നതാണ്. ഈ ഭാഗത്തുള്ള ധനികന് ലോകപരമായി അതായത് കാർഷികമേഖലയിലും, സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തികരംഗങ്ങളിലും നല്ല പരിജ്ഞാനമുള്ളവനായിരുന്നു. ഒരുതരത്തിൽ പാപം ഒന്നും ചെയ്യാത്ത മനുഷ്യൻ. എന്നാൽ ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ അവൻ മൂഢനായിത്തീരുന്നു. ഭൗമീയമായത് അന്വേഷിച്ച് ജീവിതം ലക്ഷ്യമിട്ടത് വിനയായി ഭവിച്ചു. "ഞാൻ" - എന്നതായിരുന്നു ആ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതപ്രമാണം. ഉയരത്തിലുള്ളതിനെ അന്വേഷിക്കുവാൻ ദൈവവചനം നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അത് ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ജനിക്കണം. മേലുള്ളതിൽ ഹൃദയം കേന്ദ്രീകരിച്ചാൽ, ക്രിസ്തുവരുമ്പോൾ നാമും തേജസിൽ വെളിപ്പെടും.

2. അടിസ്ഥാനപരമായ ആധ്യാത്മികത (Radical Spirituality)

നാം ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ മരിക്കുന്നവർ ആകയാൽ നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ (ലോകപരതയുള്ളതിനെ) മരിപ്പിക്കണം. നാം വേരുകളിലേക്ക് കടന്നുചെന്ന് രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കണം. ലൂക്കോസ് 3:5, 8, 9 ഭാഗത്ത് ഈ ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദുഃഷ്ടതകളെ മരിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. കൊലോസ്യർ 3:6-ൽ ദൈവകോപം വരുന്നതായി പൗലോസ് സൂചനനൽകുന്നു. ദൈവം സ്നേഹമാണ്, ആർദ്രവാനാണ്, സൗമ്യനാണ് എന്നാൽ അതിനെ നാം ചൂഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവകോപത്തിന് പാത്രീഭൂതരാകും.

3. സ്ഫുടം ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യക്തിത്വം (Refine the character)

കൊലോസ്യർ 3:12 വാക്യത്തിൽ "ധരിക്കുക" എന്ന വാക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. സുവിശേഷം സത്യവും പുതുമയുമുള്ളതുമാണ്. പക്ഷേ അത് നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സത്യസുവിശേഷത്തെ നാം ധരിക്കുകയും നവീന വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ ഉടമകളായും തീരണം. ഇന്ന് വിശ്വാസികളുടെ ബന്ധം വാക്കുകളിൽ മാത്രമൊതുങ്ങുന്നു. പ്രവൃത്തിയിൽ വ്യതിചലിച്ച് പോകുന്നുണ്ടോ? ആധുനിക ക്രൈസ്തവന്റെ വിഘാതം അവന്റെ പാപസ്വഭാവമാണ്. പാപത്തിൽ നിന്നും മോചനം പ്രാപിച്ച് ഉന്നതത്തിലുള്ളത് അന്വേഷിക്കണം. അത് നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും. പുതുക്കമുള്ള മനസുമായി സുവിശേഷത്തിൽ വളരണം. പരിശുദ്ധാത്മാവിന് നമ്മെ വിധേയപ്പെടുത്തണം.

ക്രിസ്തുവിൽ നവജീവിതശൈലി രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് ഇടയായിത്തീരണം. അത് ദൗത്യത്തിന്റെ നവമാനങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും.

സന്ധ്യയിലും വെളിച്ചമാകേണ്ട സഭ

സഖര്യാവ് 14:7

അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ജോസഫ് മാർ ഐറേനിയസ് സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ

പുതിയ സഹസ്രാബ്ദം പിറന്നു വീണതു തന്നെ ദുരന്തങ്ങളുടെയും ഭീതിയുടെയും നിഴലിലായിരുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ ഉപയോഗത്തിലൂടെയും ആശ്രയത്വത്തിലൂടെയും ഉണ്ടായ ഭീതി. പ്രകൃതിനിർമ്മിതമായ ദുരന്തങ്ങൾ, മനുഷ്യനിർമ്മിത ദുരന്തങ്ങൾ...... കാറ്റും കോളും നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ദർശനം നഷ്ടപ്പെട്ട മനുഷ്യരെയാണ് നാം കാണുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുൻപ് ദൈവം തന്റെ പ്രവാചകനായ സഖര്യാവിലൂടെ നൽകിയ ദൂത് വളരെ പ്രസക്തമാണ്. "സൈന്യത്താലല്ല. ശക്തിയാലല്ല. എന്റെ ആത്മാവിലത്രേ......." (പേർഷ്യൻ സ്ഥാനപതിയായ സെരുബാബേലിനോട്........). ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നടക്കുവാൻ വിളിച്ചു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സമൂഹമാണ് സഭ. അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ (Reconciliation) ആത്മാവാണ് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം. ദൈവം മനുഷ്യനെ മാനുഷിക പൂർണ്ണതയുടെ ആളത്വത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച പ്രപഞ്ചത്തെ സംവിധാനം ചെയ്ത് കൂടുതൽ ആരോഗ്യപരവും ഗുണപരവും സൗന്ദര്യപരവുമായി നിലനിർത്തുവാൻ മനുഷ്യന് കഴിവ് നൽകി.

മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥതമൂലം അവനു ലഭിച്ച ഈ സൃഷ്ടിപരത നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ചൂഷണത്തിനും അക്രമണത്തിനുമായി അവൻ അതിനെ ഉപയോഗിച്ചു. തന്മൂലം ദൈവമുഖത്തേക്ക് നോക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ ലജ്ജിതനായി (ഉല്പത്തി 3). ലജ്ജയില്ലാതെ ദൈവമുഖത്തേക്ക് നോക്കുവാൻ മനുഷ്യനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനാണ് കർത്താവ് ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നത് (യോഹന്നാൻ 10;10) അവന്റെ കൃപയാണ് നമ്മെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അടുപ്പിച്ചത് 2 കൊരി: 8:9-ൽ "നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നരായിരുന്നിട്ടും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന് നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്രനായിത്തീർന്ന ദൈവകൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ?" കേശവ് ചന്ദ്രസെന്നിന്റെ വാക്കുകളിൽ "ക്രിസ്തു, ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യമുഖമാണ്" (Human Face of God) റാം മനോഹർ ലോഹ്യാ പറയുന്നത്, "യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷയും പീഡാനുഭവവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും, പീഡനം അനുഭവിക്കുന്ന മാനവികതയോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ താദാത്മ്യപ്പെടലാണ്". മെൽബോൺ മിഷണറി കോൺഫറൻസ് "സമൂഹത്തിലെ പീഡിതന്റേയും ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരുടെയും സാന്നിദ്ധ്യം ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു"-എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ പീഡിതനോടുള്ള ഐക്യദാർഢ്യമില്ലാതെ ദൈവമുഖത്തേക്ക് നോക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ല.

പ്രതിസന്ധികളിലും പ്രകാശമാനമാകേണ്ട സഭ

ഭാവിയെപ്പറ്റിയുള്ള അന്ധാളിപ്പിനിടയിലും ദൈവം പ്രവാചകനിലൂടെ നൽകുന്ന പ്രത്യാശാദൂതാണ്. "സന്ധ്യാസമയത്ത് വെളിച്ചമെന്നത്". പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. മാർത്തോമ്മാ സഭയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ ദൈവമഹത്വം ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഉൽക്കണ്ഠപ്പെടുകയല്ല, മറിച്ച് അത് ആരുടെ കൈവശമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം. സഭയിലെ നവീകരണ കാലഘട്ടത്തിൽ, തളരാതെ നിലനിർത്തി. സന്ധ്യാസമയത്ത് വെളിച്ചം കണ്ട പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രതികരണം മാതൃകാപരമാണ്.

പ്രശ്നങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഈ യുഗസന്ധ്യയിൽ യേശുവിനോടൊപ്പം നടക്കുമ്പോൾ പ്രത്യാശ ലഭ്യമാവുകയും ശാന്തത കൈവരുകയും ചെയ്യുകയാണ്. മാനസാന്തരം അനിവാര്യമാണ്. അതോടൊപ്പം അതിന്റെ പ്രതികരണമായ അനുരഞ്ജനം സാധ്യമാകണം. സാമൂഹ്യപതനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ നാം സന്നദ്ധരാകണം. തകർച്ചയുടെ വേളകളിൽ പ്രത്യാശയുടെ ദൂത് വാഹകരായിരിപ്പാൻ ദൈവം ഇന്നിന്റെ പ്രവാചകരെ തിരയുകയാണ്. യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പ്രതികരണം നമുക്ക് പിൻബലമാകണം. "അടിയനിതാ അടിയനെ അയക്കേണമേ" - എന്നത് രൂപാന്തരത്തിലൂടെ ഉരുത്തിരിയേണ്ട പ്രവാചക ശബ്ദമാണ്. ഇരുട്ടിന്റെ അനുഭവത്തിലും പ്രകാശമാനമാകേണ്ട ദൗത്യം സഭയ്ക്കുണ്ട്.

മൂല്യശോഷണത്തിലൂടെ നഷ്ടപ്പെട്ട നമ്മുടെ ധന്യത നാം വീണ്ടെടുക്കണം. പ്രക്ഷുബ്ദമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പടകിൽ കഴിഞ്ഞ ശിഷ്യരുടെ അരികിലേക്ക് കടലിലൂടെ നടന്നു വന്ന കർത്താവിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ പ്രകാശപൂരിതമായ ശിഷ്യ സമൂഹം (മത്തായി 14: 22-32). ഇവിടെ പത്രോസും കർത്താവിനോടൊപ്പം ആ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പിന്നീട് അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടെ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റ് അമർന്നു. ദൈവത്തോടൊപ്പം പ്രതിസന്ധികളിൽ ഇറങ്ങിചെല്ലുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. പൗലോസ് കപ്പൽ ഛേദത്തിന്റെ ഭീകരതയ്ക്കു മുമ്പിലും ആഹാരം കഴിച്ച് ഊർജം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്ത പ്രത്യാശാ നിർഭരമായ അനുഭവം വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതം ധന്യമാക്കേണ്ടതാണ്. അസ്തമയ സമയത്തും ദിവ്യവെളിച്ചമാകുവാൻ പ്രത്യാശ ആവശ്യമാണ്. ആ വെല്ലുവിളി നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്നിന്റെ വെല്ലുവിളിയെ തിരിച്ചറിയുക

"സന്ധ്യാ"- എന്നത് ജീവന് ഭീഷണിയായ അനുഭവമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭീകരമുഖവും, പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും നിർമ്മിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധികളും സാമ്പത്തിക തകർച്ചയും പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളും, പരസ്പരം പഴിചാരുന്ന സമൂഹവും വ്യക്തികളുമെല്ലാം സന്ധ്യയുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. ഇവയെ മധ്യത്തിൽ പ്രകാശമായിരിക്കണമെന്ന് പൗലോസിനെപ്പോലെ, ചരിത്രത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്. അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെ രൂപാന്തരപ്പെട്ട് പ്രകാശമായിരിക്കുവാൻ സഭയ്ക്ക് സാധ്യമാകണം.

> ***"നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നരായിരുന്നിട്ടും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന് നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്രനായിത്തീർന്ന ദൈവകൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ?"***

പക്ഷവാതത്തിൽനിന്നും പങ്കാളിത്തത്തിലേക്ക്

മർക്കോസ് 2:1-12

റവ. ഡോ. വൽസൻ തമ്പു

നാല് സഹോദരൻമാരുടെ സഹായത്താൽ യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് വരുന്ന പക്ഷവാതക്കാരന്റെ സംഭവമാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യം. ആ സഹോദരൻമാരുടെ ശുശ്രൂഷകണ്ട് യേശു പ്രതികരിക്കുന്നു. ജനക്കൂട്ടമാണ് ഇവനെ യേശുവിന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് തടസ്സം. പക്ഷവാതരോഗിയുടെ ആന്തരികാവസ്ഥയും അവിടെ കൂടിയിരുന്ന പരീശൻമാരുടെ ആന്തരികാവസ്ഥയും യേശു മനസ്സിലാക്കുന്നു. യേശു അവന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനുപകരം തത്തുല്യമായ "എഴുന്നേറ്റ് കിടക്കേ എടുത്ത് വീട്ടിലേക്ക് പോക"എന്നാണ് പറയുന്നത്. പാപങ്ങൾ മായിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നതാണോ എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നതാണോ എളുപ്പം എന്ന യേശുവിന്റെ ചോദ്യം "യേശു ആരാണ്?" എന്ന പരിശൻമാരുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമാണ്.

രോഗശാന്തി എന്നാൽ എന്താണ്? യേശു ഇതിന് സൗഖ്യം എന്ന വാക്കാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സൗഖ്യം എന്നാൽ രക്ഷ എന്നാണ്. രക്ഷ എന്നാൽ വിമോചനം അഥവാ വിടുതൽ എന്നാണർത്ഥം. സൗഖ്യം, വിടുതൽ, രക്ഷ ഇവ വേണ്ട രോഗശാന്തി മാത്രം മതി എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരുണ്ട്. ലൂക്കോ 17-ൽ യേശു 10 കുഷ്ഠരോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കിയതിനുശേഷം അവരിൽ ഒരുവൻ മടങ്ങിവന്ന് യേശുവിനു നന്ദി പറയുന്നു. ഇവിടെ രക്ഷയുടെ ബാഹ്യപ്രകടനം അവൻ യേശുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിവന്നു എന്നതാണ്. "Your faith has saved you" എന്നാണ് യേശു അവനോട് പറയുന്നത്. സൗഖ്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം "നമുക്ക് കർത്താവിന്റെ മനസ്ഥിതി ലഭിച്ചോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ്" എന്താണ് യേശുവിന്റെ മനസ്ഥിതി? മർക്കോ10:45 ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല. ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനുമത്രേ കർത്താവു വന്നത്. രണ്ടു തരത്തിലുള്ള സമീപനം നമുക്കുണ്ട്. "ശുശ്രൂഷ അനുഭവിപ്പാനും, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും" ഉള്ള സമീപനമാണവ. എന്നാൽ ശുശ്രൂഷ അനുഭവിക്കുകയല്ല മറിച്ച് ശുശ്രൂഷിക്കുകയാണ് പ്രധാനം. മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ വഹിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നും മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ക്രിയാത്മകമായ അനുഭവത്തിലേക്കായിത്തീരണം. നാം വഹിക്കുന്ന കിടക്ക നമുക്കുള്ളതല്ല. മറ്റുള്ളവർക്കുള്ളതാണ്. എന്നാൽ നാം കിടക്കുന്ന കിടക്ക നമുക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്. ഒരിക്കൽ മറ്റുള്ളവരാൽ ചുമക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നീട് മറ്റുള്ളവരെ ചുമക്കുവാൻ നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്.

അന്നുവരെ തന്റെ പരാധീനതയുടെ കിടക്ക ഇന്ന് ദൗത്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മാറി. യേശു ഇവിടെ പറയുന്നത് ചലനാത്മകതയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ നാം സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നു എന്നാണ്. ചലനാത്മകതയിലേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടല്ലാതെ യേശു നൽകുന്ന ദൗത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത പ്രാപിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. ചലനാത്മകത ജീവിതത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ നയിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിൽ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ആളുകളെ കാണാം.

1. തടിച്ചുകൂടിയ ജനം
2. നടന്നുവരുന്ന നാലുപേർ

നാലുപേർ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് മുമ്പ് കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. കേട്ടതിൽനിന്നും വിശ്വാസം ഉദിച്ച നാലുപേർ. കേൾക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ അനുഭവസമ്പത്തുകളായി മാറുമ്പോൾ അത് കാലികമായി മാറുന്നു. കേട്ട സത്യം ലോകയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി പ്രായോഗികതലത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കണം. ചുമതലാബോധത്തോടും ചലനാത്മകതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കാൻ സഭയ്ക്ക് സാധിക്കണമെങ്കിൽ "എഴുന്നേറ്റ് നടന്നാൽ" മാത്രം പോരാ നടക്കുമ്പോൾ കണ്ണുതുറന്ന് പിടിച്ചു കാണുകയും വേണം. കാണാൻ കണ്ണുള്ളവനാണ് പ്രവാചകൻ. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുമ്പോൾ ലോകമാകുന്ന കടൽ ഇളകിമറിയും എന്നുള്ളത് യോനയുടെ അനുഭവത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രവാചകൻ തിരിഞ്ഞ് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിവരണം... പ്രതികരിക്കണം. യേശുവിന്റെ സൗഖ്യമാക്കൽ പ്രക്രിയ, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ കണ്ട് അതിനനുസരണമായി പ്രതികരിക്കുന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതികരിക്കുന്നതിലൂടെ എനിക്കെന്തു ലഭിക്കും എന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ ആദ്യ അന്വേഷണം. പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയാണെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ ചുമക്കട്ടെ, പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ എന്നതാണ് മനോഭാവം. എന്നാൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സത്യം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ സൗഖ്യം ലഭ്യമാകുകയുള്ളൂ. സത്യമറിയാതെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭ്യമല്ല. സത്യത്തോട് പ്രതിബദ്ധതയില്ലാത്ത സമൂഹത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിൽക്കില്ല. ഇന്നത്തെ ഭാരതത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഇതാണ്.

രോഗമെന്നത് കാരാഗൃഹമാണ്. അതിലും വലിയ കാരാഗൃഹമാണ് പാപം. ഇതിൽനിന്നുള്ള വിമോചനമാണ് നമുക്കാവശ്യം.

a. പാപംകൊണ്ടു സംഭവിക്കുന്നത് ആന്തരിക മരണമാണ്. അത് വൈകാരികമായ മരണവുമാണ്. ഹാബേലിന്റെ മരണം കയീന്റെ വൈകാരികതയെ കൊന്നു, അവന്റെ മനുഷ്യത്വം മുരടിച്ചു. ഇന്നത്തെ ഭാരതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലും ഇത് പ്രസക്തമാണ്. ഇവിടെ വികാരങ്ങൾ മരിക്കുന്നു. ബന്ധങ്ങളിൽ ആഴമില്ലാതെയാകുന്നു. സമൂഹത്തിലെ അക്രമങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നതും ഈ ആന്തരീക മരണമാണ്... അതുകൊണ്ട് പ്രതികരണം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാനും കഷ്ടപ്പെടുവാനുമുള്ള മനസ്സില്ല. വൈകാരിക പാപ്പരത്വം നമുക്ക് സംഭവിക്കരുത്. അയൽക്കാരന്റെ വേദന ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുള്ള ആർദ്രത നമുക്കുണ്ടാകണം.

b. പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടമാകുന്നു : ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസംപോലും സമൂഹത്തെ അക്രമാസക്തമാക്കുന്നു. നിർവ്വികാരമായ തലമുറ വികാരം മരവിച്ചാൽ പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകും. വികാരഭരിതനായ പത്രോസ് അപ്പോസ്തലൻ സഭയുടെ പാറയെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് അവന്റെ ഹൃദയം പാറയല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. ആഴവും വികാരവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികത നമുക്ക് ഉണ്ടാകണം.

ദൈവത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടവയാണ്. യേശുവിനെ കണ്ടുമുട്ടുകയും അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തവർ മറ്റുള്ളവരെ അനുഗ്രഹലബ്ധിയ്ക്കായി അവന്റെയടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്. വിശ്വാസപൂർവ്വം അവനെ സമീപിക്കുന്നവർക്കാണ് രക്ഷ ഉണ്ടാകുന്നത്. എന്താണ് വിശ്വാസം?

"വിശ്വാസം, നമ്മെ അവിശ്വാസികളുമായും ക്രിസ്തുവുമായും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണികളായി മാറ്റുന്നു. വിശ്വാസം പ്രതികൂലങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല; മറിച്ച് അതിനെ അതിജീവിക്കുന്നതിന് നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു."

വിശ്വാസം സ്വാർത്ഥതയ്ക്കുവേണ്ടിയാകരുത്. മറിച്ച് അപരനെക്കൂടി വിശ്വാസത്തിലേക്കാനയിക്കുവാൻ വിശ്വാസി ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്.

പക്ഷവാതക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ കിടക്കയാണ് പ്രശ്നം. കിടക്കയിൽ വസിക്കുകയും അതിനെ വഹിക്കുകയുമാവാം. ഇതിലേത് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവെന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അവനുള്ള സൗഖ്യം. കിടക്ക വഹിക്കുവാനുള്ള ഉപാധിയായി മാറിയാൽ അനേകർക്ക് സൗഖ്യത്തിനു കാരണമാകും. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായി കിടക്ക രൂപാന്തരപ്പെടണം. കിടക്ക വഹിക്കുമ്പോൾ കർത്താവ് നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്. അത് ഒരു നുകമാണ്. ഈ നുകമേറ്റുനടന്നാൽ ലോകത്തിനു സൗഖ്യം വരും. ഈ സൗഖ്യമാക്കൽ നമ്മെ ദൗത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കും. സൗഖ്യമാക്കുക എന്നാൽ സൗഖ്യത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തത്തിലേക്ക് നയിക്കുക എന്നാണ്.

ഇന്ന് ഭാരതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പള്ളികളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നു. വചനം ആരുടെയും കുത്തകയല്ല. അതിനാൽ അത് പങ്കുവയ്ക്കണം. നമ്മെ ഈ ദൗത്യത്തിനായി യേശു വിളിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷനിൽനിന്ന്:

തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി

സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിന് സന്നദ്ധതയുള്ള ഏവർക്കും അംഗങ്ങളാകാവുന്ന ഒരു സംഘടനയാണ് സന്നദ്ധ സുവിശേഷകസംഘം. സുവിശേഷം അറിയുകയും അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയാണ് സുവിശേഷകൻ (2 തിമോ 2:8). എല്ലാ മാർത്തോമ്മാക്കാരനും യേശുവിനെ അറിയണം; അറിയുന്ന സത്യം പങ്കുവയ്ക്കണം. ജീവിതം അതിന്റെ നിറവിൽ അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത് യേശുവിലൂടെയാണ്. സമൃദ്ധമായ ജീവൻ. ഓരോ ഇടവകകളും ഓരോ മിഷൻ ഫീൽഡാണ്. സഭയുടെ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള സഭയുടെ ഉപകരണമാണ് സന്നദ്ധസുവിശേഷകസംഘത്തിന്റെ പ്രാദേശിക രൂപമായ ഇടവകമിഷൻ.

ഇതാ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി...

ലൂക്കോ 1:26–38,48

അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ അത്തനേഷ്യസ് തിരുമേനി

ഈ കാലഘട്ടം എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? മനുഷ്യന്റെ ഫലങ്ങൾ മറ്റാരോ കൊത്തിവിഴുങ്ങുന്നു. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ പരിണതഫലം ഇതാണ്. ആരാണ് വിജയിക്കുന്നത് ? ചെറുകിടക്കാർ കടുത്ത മത്സരത്തിന്റെയും അനീതിയുടെയും മധ്യത്തിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുന്നു. ലോകം ഒരു കമ്പോളമായിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനാണ് അതിലെ ചരക്ക്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നമുക്കാവശ്യം ദർശനമാണ്. മനുഷ്യന്റെ ജീവിത പുതുക്കവും ആവശ്യമാണ് സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ നൽകുന്നത് കർത്താവ് വന്നു. ഐക്യത്തിന്റെ പാതയിൽ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്ന സുന്ദര സാമൂഹ്യവസ്ഥയും ജീവിതത്തിന്റെ പുതുക്കവും ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയത.

ഏറ്റവും വലിയ വേഗതയുള്ള രംഗത്ത് ജീവിതഗതിയെ സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് ഇന്നിന്റെ പ്രമാണം. " Put your career in the fast track today" ഇതാണോ ജീവിതം? എന്തിന് ജീവിതം എന്ന് സ്വയം തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻ അവസരമുണ്ടാകണം. ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോൾ ഏകരായി മാറി നില്ക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. മാർട്ടിൻ ലൂഥർ പറഞ്ഞു "നമുക്ക് സഹോദരങ്ങളായി ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ വിഡ്ഢികളായി മരിക്കാം"

ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുന്നത് ഒരു കലയാണ്. വേഗതയിൽക്കൂടി യാത്ര ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനോട് യേശു പറയുന്നു. എന്നിൽ വിശ്രമിക്കുവാനും ആശ്രയിക്കുവാനും സമയം കണ്ടെത്തണം.

"എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്പന്ദനം തെറ്റുന്നു, മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റുന്നു. വിശ്രമം ആവശ്യമാണ്"

ഓടിപ്പോകുന്ന മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊരംശം നൽകുകയാണ് മതം ചെയ്യുന്നത്. യേശുവിനെ കൂടാതെ വേഗതയാർന്ന ജീവിതശൈലിയും അധ്വാനവും വൃഥാവാകുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച നദിയിലേക്കും പ്രകൃതിയിലേക്കും നോക്കി മനസ്സിന് ശാന്തത കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കും. ആമയുടെയും മുയലിന്റെയും കഥയിലെപോലെ വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടുന്നതിന് മാത്രമുള്ളതല്ല ജീവിതം വളരെ ആഴത്തിൽ വേരുകളയക്കുന്ന ഓക്കുമരം പോലെ നമുക്കും ആഴത്തിൽ വേരൂന്നി ഉയരത്തിൽ നൂറും, അറുപതും, മുപ്പതും മേനി വിളവേകാൻ കഴിയണം.

ഓടിപ്പോകുന്ന മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊരംശം നൽകുകയാണ് മതം ചെയ്യുന്നത്. യേശുവിനെ കൂടാതെ വേഗതയാർന്ന ജീവിതശൈലിയും അധ്വാനവും വൃഥാവാകുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച നദിയിലേക്കും പ്രകൃതിയിലേക്കും നോക്കി മനസ്സിന് ശാന്തത കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കും. ആമയുടെയും മുയലിന്റെയും കഥയിലെപോലെ വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടുന്നതിന് മാത്രമുള്ളതല്ല ജീവിതം വളരെ ആഴത്തിൽ വേരുകളയക്കുന്ന ഓക്കുമരം പോലെ നമുക്കും ആഴത്തിൽ വേരൂന്നി ഉയരത്തിൽ നൂറും, അറുപതും, മുപ്പതും മേനി വിളവേകാൻ കഴിയണം.

ജീവിതത്തിന് വേഗതമാത്രം പോരാ ഓടിയതും അദ്ധ്വാനിച്ചതും വൃഥാവാകാതിരിക്കുവാൻ ഒരു പുനക്രമീകരണവും പുനർ നിർമ്മാണവും ആവശ്യമാണ്. എന്റെ തകർന്ന ജീവിതത്തിന് യേശുവേ നീയൊരു പുതിയ ആരംഭം കുറിക്കേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

നസ്രേത്തിലെ ഒരു കന്യകയുടെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു ദൂതൻ എത്തുന്നു. ദൈവവചനമാണ് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതും പരിപാലിച്ചതും ഇന്നും പരിപാലിക്കുന്നതും. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് വില്യം ടെമ്പിളിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ

"ദൈവവചനം ലോകത്തോട് ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യാ ഇന്നത്തെ ഇന്നും ഗാഢമായി ഇന്നും സ്വാധീനിക്കുന്ന ദൈവവചനം" കർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്ന കർമ്മോത്സുകരായ മനുഷ്യരാകുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ദൈവവചനം" എന്നാൽ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വെളിച്ചവും ശബ്ദവും നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

മറിയയോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദൂത് ഭയപ്പെടേണ്ട ദൈവം നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടെന്നാണ്. വ്യക്തികളുടെ ദുഖം സമൂഹത്തിന്റെയും ദുഃഖമാണ്. അതുകൊണ്ട് വ്യക്തികളുടെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേരുകയെന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ കടമയാണ്. കന്യക മറിയം പറയുന്നു. സർവ്വശക്തൻ എങ്കൽ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. സർവ്വശക്തൻ നമ്മിൽ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതിലൂടെ എല്ലാ തിക്താനുഭവങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യേ പിടിച്ചു നിൽക്കുവാൻ സാധിക്കും. തിക്താനുഭവത്തിനു നടുവിലും ഞാൻ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കും എന്ന് പറയണം.

2000 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കർത്താവ് ഒരു മാളികമുറിയിൽ പടുത്തുയർത്തിയ സ്മാരകമാണ് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന. അതിലൂടെ ദൈവം ക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ചെയ്തത് സ്മരിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ലോകത്തിന് ദൈവത്തെ യഥാർത്ഥമായി നൽകുവാൻ കഴിയണം. അതാണ് സഭയുടെ ദൗത്യം. (Making God real to the world) സൗഖ്യദായക ശുശ്രൂഷ ലോകത്തിന് നൽകുവാൻ സഭയ്ക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്. ഇന്ന് വിവാഹമോചനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. ജോസഫിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടേക്കാമായിരുന്ന മറിയ വിധവകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്ന മറിയ ഇന്ന് സ്വന്തം ദേശം നഷ്ടമാകുന്ന അഭയാർത്ഥികളുടെ പ്രതീകമാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ മകൻ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു മാതാവിന്റെ ദുഃഖവും മറിയ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒറ്റപ്പെട്ടവർ ഏകാകികൾ, ബഹിഷ്കൃതർ എന്നിവരെ മറിയ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ആദ്യമാതാവായ ഹവ്വയിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തയായ സ്ത്രീയാണ് മറിയ. കന്യാമറിയത്തിന്റെ വിനയം ഉദാത്തമാണ്. കന്യാമറിയത്തിന്റെ സമർപ്പണവും ശ്രേഷ്ഠമത്രേ. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളുടെയും മദ്ധ്യത്തിൽ കന്യാമറിയത്തെപ്പോലെ നമ്മെ ദൈവകരങ്ങളിൽ ഏൽപിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്ക് പ്രഖ്യാപിക്കാം.

" ഇതാ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി
ഇതാ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസനും"

ശക്തനായവൻ വലിയ കാര്യങ്ങൾ എങ്കൽ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് സ്വയം പറയുവാനും മറ്റുള്ളവരെ ഇങ്ങനെ സാക്ഷീകരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും കൊണ്ട് സാധ്യമാകുന്നതാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത.

"ഈ ഭൂവിലെന്നെയും ഇത്രമേൽ സ്നേഹിപ്പാൻ,

ആരാണ് ഞാൻ ദൈവമേ....?"

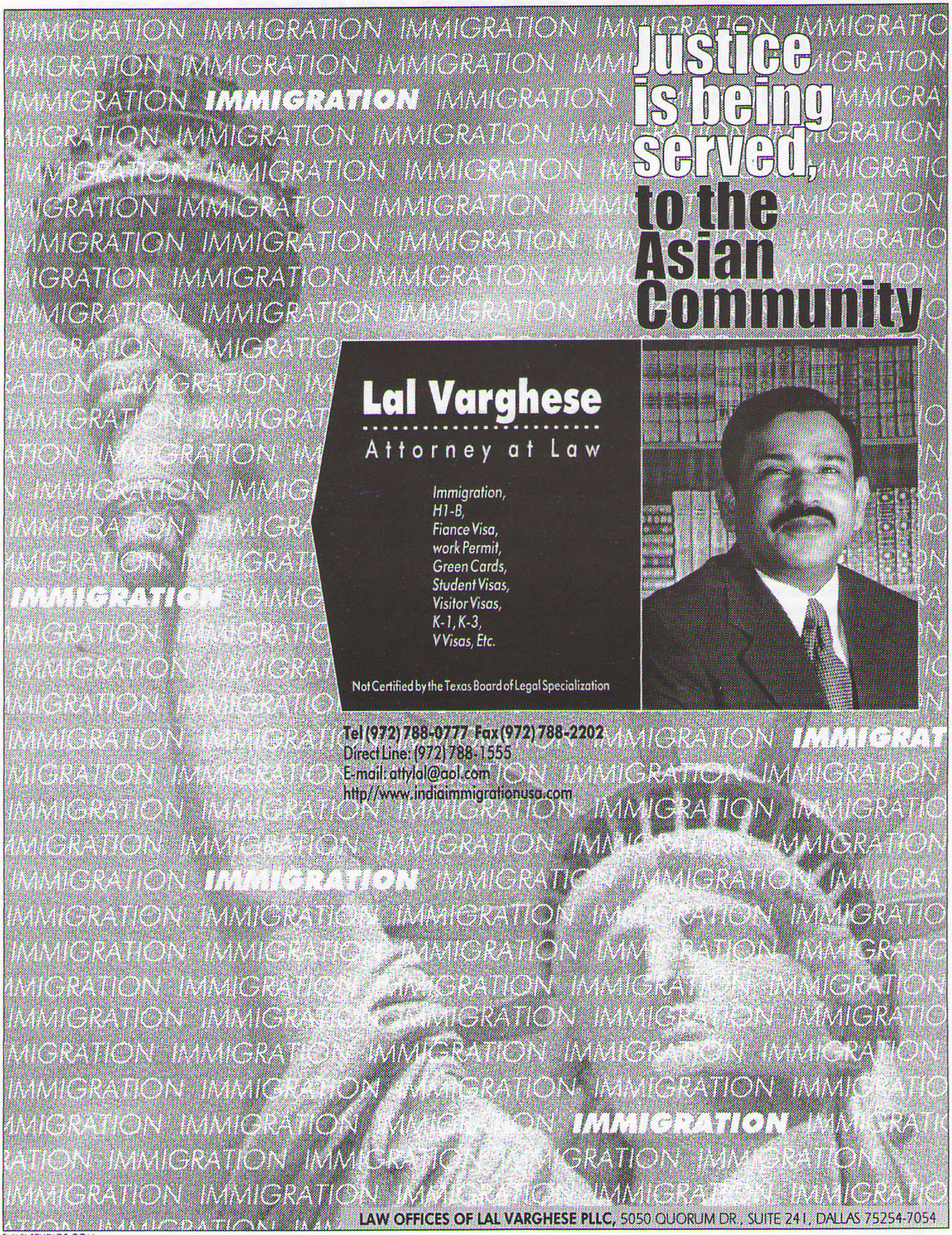

SHILPI STUDIOS.COM

BIBLE CROSS WORD PUZZLE

AS IN THE TODAY'S ENGLISH VERSION
(based on Exodus Chapters 1-40)

Mrs. Suma Varghese (New York)

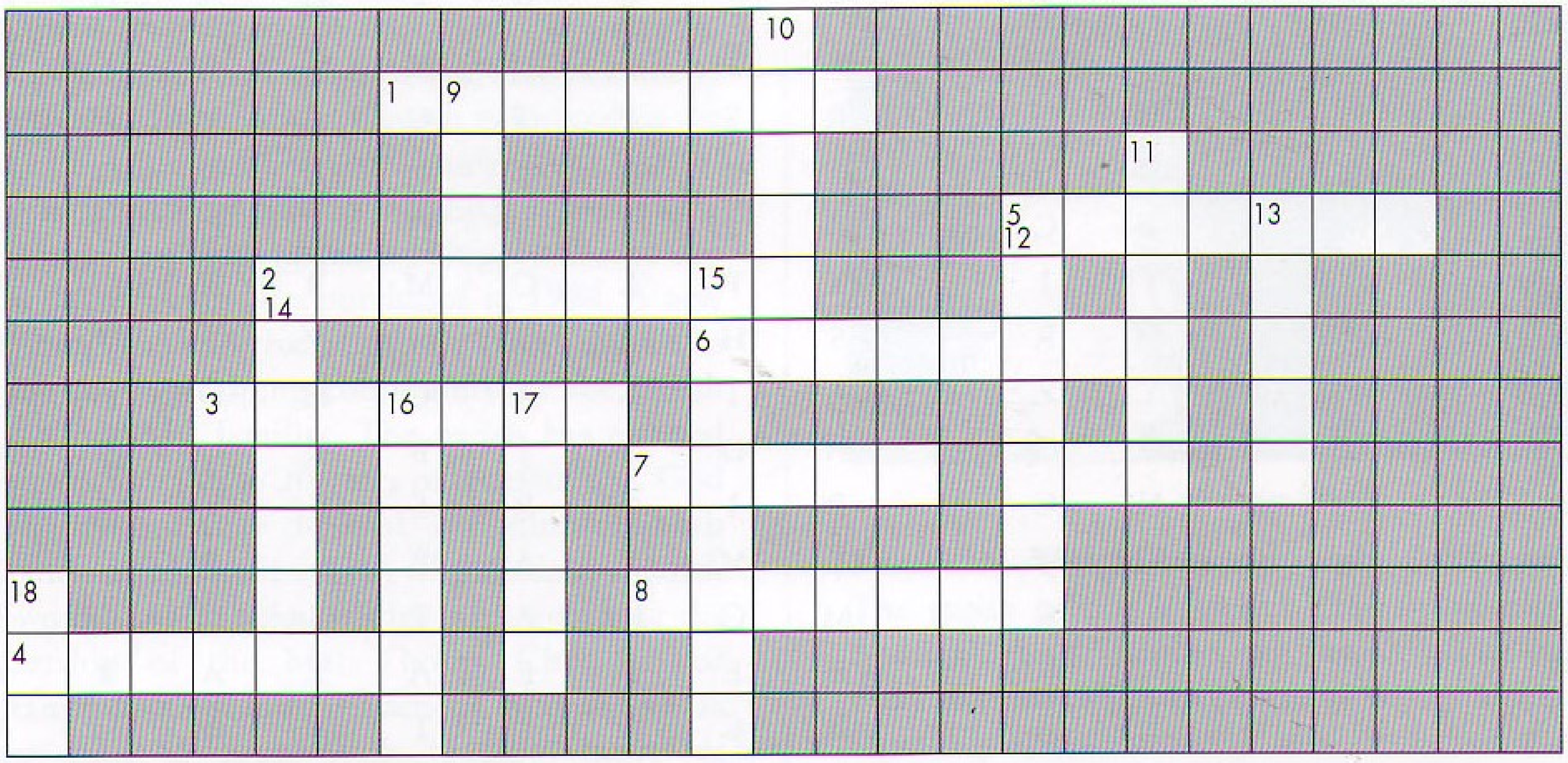

Across

1. The Lord said to Moses, "________ all the first born males to me."
2. God asked the Israelites to celebrate the festival of _______ in autumn when they gathered their fruits from their orchard.
3. _______ your father and mother so that you may live a long time in the land that I am giving you."
4. "______ the sabbath and keep it holy."
5. Jethro advised Moses to choose some _______ men and appoint them as leaders of Israel.
6. The two stone tablets with the ten commandments engraved on it were kept in the covenant box, in the Tent of the Lords ________.
7. The food that the Lord had given to the Israelites to eat was called as ________.
8. Moses was afraid of the king of Egypt and he fled and went to live in the land of __________.

Down

9. "Do not use my name for ______ purposes, for I, the Lord your God, will punish anyone who misuses my name."
10. Moses said to the Israelites, "The Lord will fight for you, and all you have to do is to keep ________."
11. "Do not ________ false rumours."
12. Jethro praised the Lord and said, "Now I know that the Lord is greater than any other gods because he did this when the Egyptians treated the Israelites with _______".
13. Aaron took his stick and struck the surface of the river, and all the water in it was turned into ______.
14. Moses said to the Lord, "I am a poor ______, slow and hesitant."
15. When Moses went down from Mount Sinai, carrying the ten commandments, his face was shining because he had been _______ with the Lord, but he did not know it.
16. The king's daughter named the baby Moses because she had _______ him out of water.
17. The Egyptians put the slave drivers over the Israelites to _______ their spirits with hard labor.
18. Moses went up the Mount Sinai to meet with __________.

Bible Cross-Word Puzzle Winners (January 2002)

1. Anika Chacko
2. Annamma John
3. Christopher Chacko
4. Justin Mani

BIBLE WORD SEARCH

AS IN THE TODAY'S ENGLISH VERSION
(based on Exodus Chapters 1-40)

Mrs. Suma Varghese (New York)

S	H	I	P	H	R	A	H	Z	G	E	R	S	H	O	M	O	E
A	B	C	F	D	F	E	P	F	I	G	H	M	I	J	K	M	L
N	A	O	P	O	O	Q	U	R	S	P	T	U	I	V	W	X	I
J	Y	M	Z	A	R	B	A	C	R	D	P	E	F	R	G	H	M
O	B	O	R	B	T	C	H	D	E	J	E	O	F	G	I	H	I
C	E	H	O	A	Y	J	S	K	P	L	O	M	R	N	O	A	P
H	Z	C	N	Q	M	R	I	S	H	T	U	S	V	A	W	X	M
E	A	L	Y	S	Y	Z	N	A	I	B	A	C	H	D	H	E	M
B	L	I	C	T	F	G	A	H	D	I	J	B	K	U	L	M	A
E	E	A	H	A	N	C	I	P	I	G	R	S	I	T	A	U	R
D	L	B	A	C	V	W	X	Y	M	Z	A	B	C	B	D	E	A
F	G	H	I	T	J	K	L	M	G	N	A	T	S	N	O	P	H
G	R	S	T	E	U	V	W	X	E	L	E	A	Z	A	R	Y	Z
E	L	I	S	H	E	B	A	B	C	D	I	T	H	A	M	A	R
J	E	T	H	R	O	E	S	H	U	R	F	G	J	E	T	H	P

1. Moses married ___________.
2. The midwives who helped the Hebrew women were: _______ and _________.
3. The son of Moses was named ____________.
4. The angel of the Lord appeared to Moses as a flame from the bush at this mountain: Mount __________.
5. The parents of Moses were ________ and _________.
6. __________ was Aaron's wife.
7. ________ and ________ were Aaron's sons.
8. When Aaron struck the ground with his stick, all the dust of Egypt turned into _________.
9. Aaron's sister who sang the victory song was _________.
10. The water was found bitter at ________.
11. The Israelites camped at ________ where there were 12 springs of water and 70 palm trees.
12. The Amalekites attacked the Israelites at _________.
13. The Lord chose _______ and _______ to do artistic work.
14. The young man who led the Israelites and a successor of Moses was __________.
15. Moses stayed with the Lord for _____ days without eating or drinking anything.
16. The festival of Unleowened Bread was celebrated in the month of __________.
17. Father-in-law of Moses _________.
18. The desert where the people of Israel went after crossing the Red Sea __________.

Bible Word Search Finders (January 2002)

1. Ajin John
2. Anika Chacko
3. Annamma John
4. Christopher Chacko
5. Jeon George
6. Justin Mani
7. Mariamma Zachariah

ATTENTION ALL CONTESTANTS!!!

Please mail your answers to:

Mrs. Suma Varghese, 103-10 104th Street, Ozone Park, NY 11417

DEADLINE FOR ANSWERS June 15, 2002

DIOCESAN/PARISH NEWS

EPIPHANY MAR THOMA CHURCH, NEW YORK

"We are partners working together for God" (1 Cor. 3:9). We Christians are hailed as 'God's field and 'God's building'.

The Epiphany Mar Thoma Church is located in the Richmond Hill section of Queens County of the City of New York. In 1981, 63 families residing in New York City and Long Island started the worship service at this facility. The same facility was purchased in 1984. A new church building was constructed in the same campus in 1994. Today the worshiping community of the parish consists of about 250 families. The parish has enjoyed considerable growth in the 20 years of its existence. God almighty has immensely blessed the faithful both spiritually and materially. It is God who made the parish grow. We would like to acknowledge with gratitude the great leadership of the Mar Thoma Church, our Metropolitans, Bishops and the achens who served as vicars from time to time. With thankful heart we remember the lay leadership of the parish who immensely contributed for the growth of the parish.

The parish has always been conscious of its mission and ministry. On various occasions it responded to the needs of the community and the Diocese, and, in a broader sense helped the needy anywhere in the world. In the past the parish, in cooperation with American Red Cross, NCCA, and the Diocese, aided the disaster relief work in Honduras in South America and Orissa and Gujarat in India. As we entered into the new millennium the parish realized its increased responsibility and greater need for its involvement with the local community. Our existence in this land should benefit the community where we live. This insight helped us to start a number of outreach programs. As the Diocese of North America & Europe of the Mar Thoma Church is putting greater emphasis on Mission and Ministry oriented activities, we would be glad to highlight some of our own programs.

Home for Homeless Project. A few years back the parish took a decision that the offertory collected during the Parish Day Service will be exclusively used for giving financial support to needy families in India for building houses. So far we have helped more than 70 families through this project. For the last two years we were able to give $1000 to each recipient of this aid. In 2001 this aid was distributed in all Dioceses in Kerala. Not only members of the Mar Thoma Church, but others, including non-Christians, are also benefiting from this program.

Home for homeless

Financial Assistance to Needy Students in India. The parish collects a special offertory during the "New Academic Year Thanksgiving Service". The proceeds are used for financial support to needy students in India, especially those in college and in technical education. An average of 125 students receive financial help from this project every year. In 2001 the award was $60.00 per person.

Support for Mission Fields in India. Epiphany Yuvajan Sakhyam, Sevika Sanghom and Edavaka Mission jointly support mission fields in India. The parish has not yet adopted a specific mission field. The fund is distributed to the needy ones through the Sabha Office at Thiruvalla. In 2000 the parish donated 3000 chairs to MTEA for use at the Maramon Convention. Half of the proceeds from renting these chairs is earmarked for a mission field of our choice. We are yet to name the project. It was a new idea to help two causes through one project.

Outreach Programs. Epiphany Youth Fellowship takes very active role in developing rapport with the local community. Other church organizations lend wholehearted support in their efforts.

1. **Community Car Wash.** For the last two years a free car wash program was organized in the church. The local community is informed early through flyers and posters. While the customers wait for their car to be washed, they are served snacks and soft drinks. The volunteers use this opportunity to share the gospel with the guests and supply tracts and other materials for them to read. They effectively utilize this time to interact with the public.

Car Wash

2. **Helping Elderly with House Chores.** The youth fellowship members visit the local community and assist the elderly with snow removal, yard cleaning and other chores. They use this opportunity to invite the neighbors to parish activities.

3. **Open Air Meeting.** Once a year the Youth Fellowship arranges open air meeting on the church campus. Local community is invited for this event. Special band performs to entertain the gathering. Gospel truths are proclaimed through gospel songs, skits, testimonies and speeches. Food is served during the program. Visitors are given Christian literature, videos and CDs to carry home. What an effective way to spread the word of God!

4. **Mission Conference.** The purpose of the conference is to create awareness among the attendees about the need that exists outside the four walls of the church. Another aim is to equip the lay community with various aspects of mission work. The three-day conference features guest lectures, group discussions, video presentations etc. Experts in the field of mission work are invited to lead these conferences.

5. **Mission Tour.** A number of our youths participated in the mission tour arranged by World Vision and Campus Crusade. They visited China, Japan, Gautemala and other parts of the world as part of either the gospel team or the medical team. For a long time the Epiphany Youth Fellowship was praying and planning for organizing a mission tour of their own. God willing, 23 of our youth will be visiting Mar Thoma Mission fields in Karnataka, India in the summer of 2002. This will be a three-week program comprising two teams. The medical team includes doctors, nurses and students. The gospel team members are professionals and students. The program will expose them to the work of our missionaries and the needs and hardships in the field of mission work. We hope that this first hand experience will help them continue to be part of the great work in one way or another.

6. **Visit to Nursing Homes and Hospitals.** Epiphany Sevika Sanghom members visit the elderly and the sick in their homes, hospitals and nursing homes. Particularly during the Christmas season they visit them and treat them with greeting cards and cakes.

Christmas Neighborhood Program

7. **Common Ground Meetings.** Every other Saturday the youth come together for fellowship and Bible study. Youths from sister churches and the neighboring community also attend these fellowships.

The parish is always aware of the fact that we are part and parcel of the local community. Our vicar Rev. C. A. Varghese makes all conscious effort to get in touch with the local churches and Christian workers to learn about their outreach programs. We may be able to adapt some of these programs and work with those groups. In whatever we do it is our prayer that the Kingdom of God be extended in this world and His name be glorified.

M. C. Varghese, Secretary

MAR THOMA CHURCH OF OKLAHOMA

The construction of our Church Fellowship Hall was completed recently and the Sunday School Day Celebrations were held on February 17, 2002 in the new hall. Rev. E. J. Joseph the Director of MOCHANA, in Kottayam was the chief guest. For the occasion, our younger parishioners performed several musical acts and comedy skits.

The ground breaking ceremony of our Parsonage Building will be held on April 7th and a farewell meeting for our Regional Youth Chaplain, Rev. M. O. Oommen, Jr. will be held on April 14, 2002.

Rev. C. G. Thomas, Vicar
John P. Varghese, Secretary

ST. THOMAS MAR THOMA CHURCH, NEW YORK

Jubilee Year Celebrations

The St. Thomas Mar Thoma Church, New York celebrated 2001 as the Jubilee Year in the history of the Mar Thoma Church in the New York/New Jersey/Connecticut tri-State area. The commemoration marked:

- the 30th anniversary of the first Mar Thoma gatherings in the New York/New Jersey/Connecticut area,
- the 25th anniversary of the first approved Mar Thoma Congregation in New York, and
- the 20th anniversary of the formation of the St. Thomas parish.

Programs planned as part of the jubilee celebration included:

- an Endowment Fund to start and support a new mission field in India,
- awarding grants for a few homes for the homeless in India,
- witness to the local community, and
- a public meeting to coincide with the 20th anniversary celebration of the parish.

The idea of a new mission field took shape after members of the parish expressed a desire for a project with which they could not only identify themselves but also maintain close relations through regular feedback reports and field visits. Donations at the rate of $20.00 per working member will provide the seed money for the mission project.

One of the highlights of the celebration was a one-day Mission Seminar held by the parish in November 2001 to create an awareness of the church's mission. The Vicar Rev. Thomas Chandy, and Rev. Alexander Thomas gave leadership to this seminar.

A very important part of the celebration was the publication of a Commemorative Jubilee Souvenir released on the occasion of the 20th anniversary celebration of the St. Thomas parish. A twelve-member Committee headed by the Vicar worked for over four months to bring out this publication. The main feature of the souvenir is the historical material including articles on the beginnings of the Mar Thoma Church in the New York area and the twenty-year growth of the St. Thomas parish, and reproduction of some historical documents. Also included are a few contributions from members including youth on 'The Mar Thoma Church in the 21st century—My Vision". The profits left over after expenses on the publication are being used toward the jubilee mission projects. The souvenir committee also was able to publish a brochure giving a historical outline and background of the Mar Thoma Church.

The celebrations culminated in a public meeting held on January 27, 2002 in connection with the 20th anniversary. The meeting was attended by a large number of people including members from sister parishes and the public community. An important part of the program was a moment of recognition of our early pioneers. Dignitaries who attended the meeting included our Diocesan Bishop, The Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos, Most Rev. Dr. Thomas Mar Karios Metropolitan of the Orthodox Church, The Honorable Andrew Spano, County Executive, Mr. Richard Halevy, Public Affairs for the City of Yonkers representing the Mayor, and Mr. R. V. Wariri, Deputy Consul General of the Indian Consulate.

Anil Abraham, Secretary

ST. JOHNS MAR THOMA CHURCH, NEW YORK

CSI, CNI, MTC Festival of Unity

The St. Johns Mar Thoma Church, Queens Village, New York, celebrated the Festival of Unity of CSI, CNI, MTC on November 11, 2001. Rev. Sabu K. Cherian of CSI Jubilee Memorial Church led the Holy Communion service according to the CSI liturgy. The CSI choir gave leadership in Hymnal service. About 600 members including CSI church attended the Sunday Worship Service.

Church Website

The St. Johns Mar Thoma Church maintains a website on the world wide web, where useful information such as Vicar's monthly messages, Schedule of activities, Email addresses of members etc. can be found. The address is www.stjohns-marthomachurch.org

Rev. Monsi K. Philip, Vicar

St. Johns Mar Thoma Youth Fellowship

The St. Johns Mar Thoma Youth Fellowship has published a Lenten Devotional Guide on February 17, 2002. This book contains fifty devotional messages prepared by Youth members for lenten meditation. This book was released by the Vicar Rev. Monsi K. Philip after the Holy Communion Service.

Santhosh Thayil, YF Secretary

IMMANUEL MAR THOMA CHURCH, HOUSTON

Reception meeting and Parish Day Celebrations, November 4, 2001

A reception meeting in Honor of the new Diocesan Bishop, His Grace Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos Episcopa and the seventh parish day celebrations was held at Immanuel Mar Thoma Church, Houston. The program started with three days (November 1-3) of Parish convention lead by Rev. Philip Varghese, followed by Parish day celebration and reception meeting on November 4, 2001. Vicar Rev. George Jose welcomed Thirumeni and thanked Lord Almighty for blessing and guiding us through as a Parish for the last seven years. Parish Day is another milestone in the history of the Church, from which the parishioners can look back and evaluate the extent of their success and failures and review the plans for the future. It is also a day to remember the leaders of both past and present, who dedicated their time and efforts to serve the Parish in various capacities for the Glory of His Kingdom.

In the reception meeting, the Vicar and members of the Parish extended their best wishes, support and prayers to Euyakim Thirumeni for a glorious and fruitful ministry in the Diocese of North America and Europe. As the new Diocesan Bishop, Euyakim Thirumeni inherits the legacy of a rapid growing Diocese (70 parishes and congregations) with recognition in the mainstream American Christian community. Thirumeni's intellectual brilliance, spiritual leadership and great vision, will definitely enhance the growth of our Mar Thoma Church to newer heights in the next decade. The incoming of a new Bishop and large number of new priests this year is going to affect the very nature and texture of the Parishes in the Diocese. This calls forth a radical change at all levels. New vision, new mission, new blood, new life and new persons. Change and newness are to be welcomed. Our mission and goals for the next decade shall include the development of zonal centers, regional youth centers, retreat centers, conference centers and retirement homes at different locations in the Diocese. Every effort shall be made to ensure that our Marthoma Sabha will remain deep-rooted in this land for generations to come. Our young talents shall be motivated to get involved in local and national political arena as well. Local marthomites should stand together as one community. Houston has great potential to grow as an important, large Center of the Diocese. For this purpose Immanuel Mar Thoma Church, Houston has already forwarded two resolutions to the Diocese, offering their facilities for establishing a Zonal Center and donating 1.5 acres of land for building a regional Youth Center.

Thirumeni, in his address to the audience, thanked the Vicar and members of the parish for arranging the reception meeting and requested their cooperation, support and prayers for a fruitful ministry in the Diocese of North America and Europe. Rev. T. I. Joseph, Mr. Joseph Mathew and Mr. Jacob Thomas extended greetings, best wishes and felicitations to Euyakim Thirumeni and the Parishioners. Miss Reena Mathew Joint Secretary presented a brief report of the Parish. Both Youth and Adult Choirs performed during the celebrations. The Trustees Mr. James Joseph and Jacob Kunnumpurathu presented the gifts to Thirumeni.

The program concluded with vote of thanks by Vice President Mr. Chaco Jacob.

Jacob Thomas, Diocesan Assembly member

MAR THOMA CHURCH DALLAS, FARMERS BRANCH

Classes on Marriage and Family: Parish Mission conducted a series of classes on marriage and family.

Classes on Etiquette Cooking: Sevika Sanghom has conducted classes on etiquette, table manners, and cooking classes for women.

Tri-Youth Meeting: Tri-Youth Meeting was conducted in the church on February 9, 2002. Many youth from St. Paul's, Grand Prarie and Farmers Branch parishes attended. The topic for study was "Identity of the Mar Thoma Youth in the American context", led by Rev. P. Mathew.

Basketball Tournament: Youth Fellowship organized a basketball tournament involving all the youths of the parish.

Mission among the Native Indians: Parish Mission in association with other organizations has planned to involve in a mission to Native Indians. As part of it they are visiting the American Indian Center at Euless, in Dallas Metroplex.

Seminar on Parenting: Rev. Dr. Abraham Kuruvilla, Director, TMAM Counseling Center, Kottayam has led a seminar on parenting with special emphasis on dealing with teenagers on March 23, 2002. The program was well attended and widely appreciated.

Thirty-hour famine: Thirty-hour famine was organized by youth fellowship and the funds came out of it was used to support poor children sponsored by world vision.

Support to *Balavadis* in India: The Youth Fellowship and Yuvajana Sakhyam have decided to sponsor one *balavady* each in North India in memory of our Late Dr. Alexander Mar Thoma Valiya Metropolitan.

Rev. P. Mathew, Vicar

ATLANTA MAR THOMA CHURCH

The parish consists of 80 families with 10 of them staying very far from Atlanta, in Tennessee, South Carolina and North Carolina. The new church was dedicated on July 4, 2001 during the visit of the Metropolitan. But the construction is not yet complete. We are still worshipping at the Orthodox Church. Rev. Simon Behanan is the first resident vicar since July 2001.

The Diocesan Bishop Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos Episcopa visited the Parish from January 17-20, 2002. Thirumeni was the main speaker for the Annual Convention, whcih was held from Jan 18 to 20. Thirumeni celebrated Holy Communion service on 20th Sunday and dedicated the first communicants.

Rev. Simon Behanan, Vicar

ST. LUKE'S MAR THOMA CHURCH, FLORIDA

The parish consists of 44 families and Rev. Simon Behanan is the vicar since July 2001.

The Diocesan Bishop Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos Episcopa visited the Parish in January 2002. Thirumeni celebrated Holy Communion service on 13th Sunday evening and dedicated the first communicants. He was the speaker for the parish retreat, which was held on January 14th. The Diocesan Secretary Rev. Dr. John Joseph celebrated Holy Communion services on Maundy Thursday and Easter Sunday and led the Good Friday service.

Rev. Simon Behanan, Vicar

XX MAR THOMA FAMILY CONFERENCE – 2002

The 20th Annual Mar Thoma Family Conference for the Diocese of North America and Europe is scheduled for July 25th through 28th of 2002 and will be held at the Hyatt Regency Hotel DFW, which is inside the Dallas Fort Worth International Airport. Free parking is provided.

This will be an eventful conference. The terrorist attacks of September 11, 2001, the current events in the Middle East and the religious fighting in India have proven that we cannot do without God in our lives. God alone provides the peace and hope against the fears created by this world. We have great speakers and leaders. The Most Rev. Dr. Philipose Mar Chrysostom Mar Thoma Metropolitan and Rt. Rev. Thomas Mar Timothios, Episcopa of Kunnamkulam & Malabar, a proven leader of youths, will be coming from India. Our Diocesan Episcopa Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos will bless the conference with his presence and leadership. Rev. Dr. S. Wesley Ariarajah, Professor at Drew University in New Jersey and a long time leader of the World Christian Council will be the main speaker at the inaugural and morning sessions on Friday and Saturday. And Dr. Ramesh Richard, Professor at Dallas Theological Seminary and the founder of RREACH Ministries will speak at the evening family sessions. Fr. George Kolath, dedicated and committed youth minister and known fighter and counselor against addictions, will lead the youth. And the Children Evangelistic Fellowship will lead the children towards Christ. Rev. Roy Thomas, Mr. Sam George, Rev. P. Mathew and Mrs. Betcy Abraham, wife of Rev. Dr. C. A. Abraham will lead the special sessions for young couples. Also, a proven and experienced counselor will be available for personal counseling. Senior citizens issues/concerns will be presented at a combined evening session. Sports activities are arranged in a picnic-like setting with Texas Flare at the Oak Grove Park and Trawick Pavilion at scenic Lake Grapevine.

The theme for the conference is **A New Lifestyle! Challenges of Christian Discipleship,** which is taken from the book of Romans chapter 12, verse 2: "Do not be conformed to this world, but be transformed by the renewing of your mind, that you may prove what is that good and acceptable and perfect will of God."

The conference will be filled with dynamic preaching, anointed teachings, inspirational praise and worship, gospel singing, fellowship, games and relaxation. Friendships within the Kingdom of God are essential to our success. We are all brothers and sisters in Christ. Psalms 133, verse 1 says, "How good and pleasant it is when brothers live together in unity." What a great opportunity to forge, renew and foster our relationships, and to get closer to God. So we encourage all of you to register for the conference today and bless the conference with your presence.

Information regarding the recreational activities, choir competition, tours, souvenir, and registration can be found at the website www.marthomachurch.com/conference. For more information please call: Rev. Dr. C. A. Abraham, *President,* (972) 329-4230; Mr. George P. Andrews, *Convener/Secretary,* (817) 355-9299; Mr. Mathew P. Abraham, *Registration,* (972) 644-5022; Mr. K. A. Abraham, *Public Relations,* (972) 288-4010; Mr. P. J. George, *Souvenir,* (817) 577-1949; Mr. James Abraham, *Sports,* (972) 416-4400; Mrs. Molly Varghese, *Choir Competition,* (972) 496-1187; Mr. Cherian Varkey, *Prayer,* (972) 530-7610; Mr Alex Varghese, *Transportation,* (972) 394-5787.

George P. Andrews, Convener/Secretary

XX MAR THOMA
FAMILY
CONFERENCE
Diocese of North America and Europe
July 25 - 28, 2002
Hosted By: Mar Thoma Church of Dallas, Grand Prairie, Texas
A NEW LIFESTYLE
Challenges of Christian Discipleship
His Grace Most Rev. Dr. Philipose
Mar Chrysostam Mar Thoma
Metropolitan
Place:
Hyatt Regency DFW
International Pkw.,
DFW Airport, TX 75261
Please contact us:
Tel: 972-329-4230
www.marthomachurch.com/conference
Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos
Bishop, Diocese of
North America & Europe
Rt. Rev. Thomas Mar Timotheos
Bishop, Diocese of
Kunnamkulam-Malabar
Rev. Dr. Wesley Ariarajah
Professor, Drew University
Dr. Ramesh Richard
Professor, Dallas
Theological Seminary
Fr. George Kolath
Youth Chaplain &
Counselor
Leaders from
The Child Evangelism
Fellowship
SHILPISTUDIOS.COM

WELCOME TO OUR NEW ACHENS!!

The Mar Thoma Messenger and its readers have great pleasure in welcoming our new achens to our diocese. We had earlier requested all of them to send in their family photograph along with details of parishes served etc. Details of those who responded are given below. We wish them a safe journey to their new places of assignment and every success in all their endeavors.

REV. RAJU PHILIP ZACHARIAH, Pallickaparambil, of Sehion Mar Thoma Church, Mallappally has joined the Diocese of North America and Europe as Youth Chaplain. Achen was ordained in 1989. He has served the Emmanuel Mar Thoma Church Pazhanji, Kunnamkulam, Emmanuel Mar Thoma Church Tambaram and St. Thomas Mar Thoma Church, St. Thomas Mount, Madras, St. Thomas

Mar Thoma Church, Santacruz, Bombay, St. Thomas Mar Mar Thoma Church Kurathikad, Diocesan Secretary to the Adoor-Mavelikara Diocese.

Achen is accompanied by Lency Kochamma and two daughters. Steffi Sarah Zachariah and Sheryl Mariam Zachariah.

REV. S. GEORGE who is the vicar of Salem Mar Thoma Church, Chungathara, will be the new vicar of the Chicago Mar Thoma Church. George achen is from Puthuval, Pathanapuram. Achen and Kochamma (Suja) have two children—Priya (4th grade) and Precia (UKG).

From 1990 to 1993, George Achen served in the Mission Field of Shahdol and also in parishes at Shahdol, Dhanpuri, Kotma and Chirimiri all in Madhya Pradesh and thereafter in Vapi Mission field and parishes at Vapi and Valsad in Gujarat. Achen served as parish priest in Bokara Steel City, Dhanbad and Sindri for three years from 1997.

REV. DR. K. A. ABRAHAM will be the new Vicar of St. Thomas Mar Thoma Church, Yonkers, New York. For the last four years, he has been the vicar of Jerusalem Mar Thoma Church, Kuttapuzha. Prior to that, he taught at

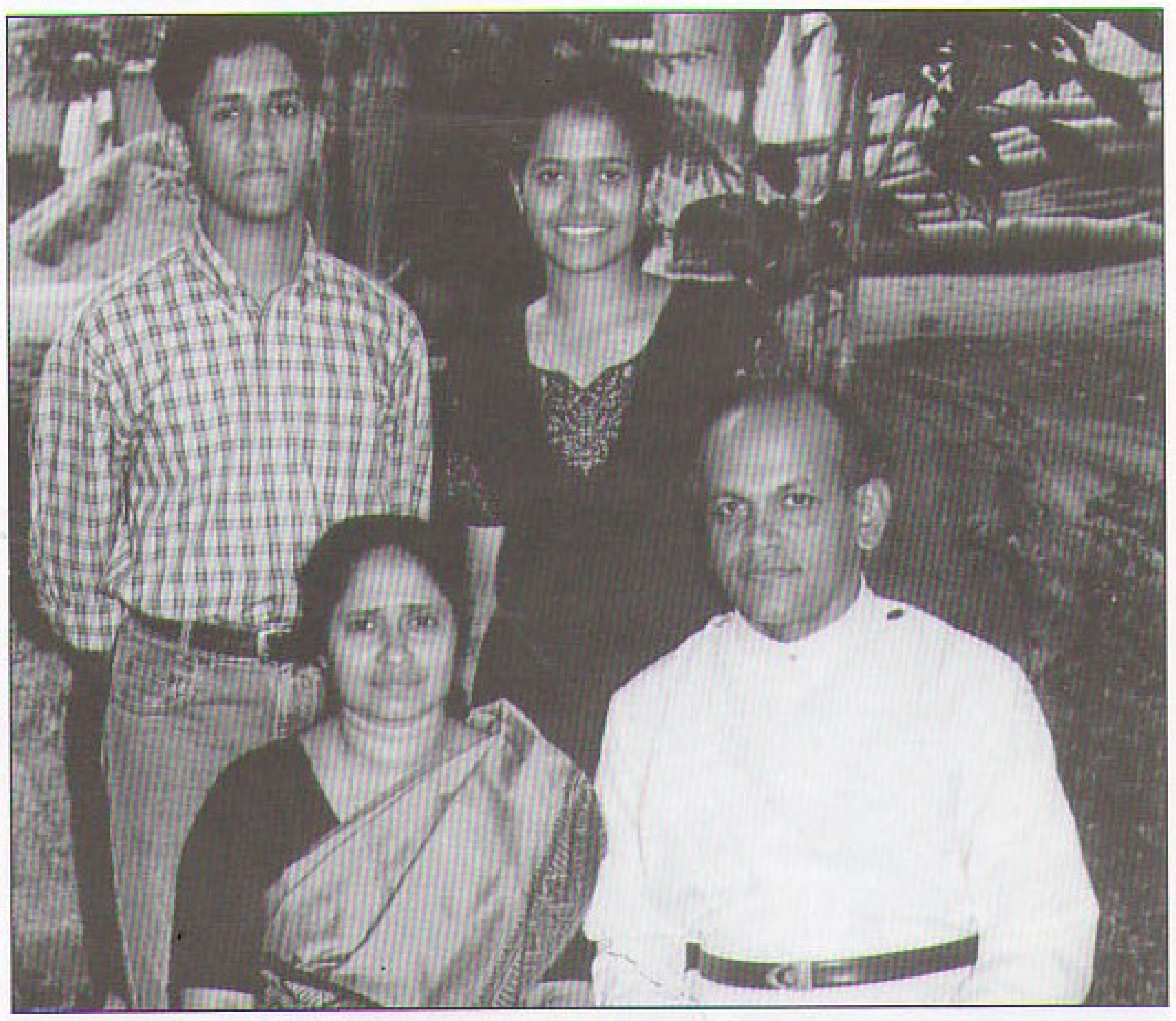

the Mar Thoma Theological Seminary Kottayam for three years and served as Vicar in Maramon, New Delhi, Bhilai and Neyyatinkara. K. A. Abraham achen is also a member of the Mar Thoma Theological Commission, MTC-CSI-CNI Joint Council and the Governing Board of BOSSE Ecumenical Institute, Geneva. Achen had his B.D., M.Th, and D.Th degrees from Serampore University in 1978, '86 and '96 respectively. His native place is Anikad. Achen and Kochamma (Anis) have two children — daughter Roshni, 19, a student at Women's Christian College, Chennai and a son Christy 17, completing grade 12.

REV. SUNNI E. MATHEW, Vicar of Ebenezer Mar Thoma Church, Vikaspuri, New Delhi will be the new Vicar of Mar Thoma Church of Los Angeles. After

obtaining his M.S. Degree in Archaeology from the University of Baroda in 1983, Sunni achen studied at the United Theological College, Bangalore for his B.D. and

FFRRC, Kottayam for his M.Th which was awarded to him by the Serampore University in 2000. Besides Ebenezer in New Delhi, Sunni Achen served parishes in Gurgaon (Haryana) Chathannoor (Kollam) Coloba and Malad (Bombay) and Dinapur (Nagaland).

Rev. Sunni E. Mathew hails from Pariyaram (Kottayam) while his wife Sheeba Kochamma from Piralassery, Chengannur. They have two children—a daughter Sumitha, 9 years old and a son Sujith, 4 years old.

REV. JOHN MATHAI, currently serving as the vicar of Indore Mar Thoma Church and Ujjain congregation in Madhya Pradesh, will be the new vicar of Bethel Mar

Thoma Church, Philadelphia. Earlier, achen served our parishes in Pimpri and Dehuroad (Pune), New Delhi and Bharatpur (Rajasthan). After graduating from the Mar Thoma Theological Seminary, Kottayam in 1991, Rev. John Mathai was ordained as a Kasseesa on September 30, 1991. Achen's mother parish is St. Thomas Mar Thoma Church, Prakkathanam (Mallappally).

John achen's wife Susan Kochamma is from Laha, Edayaranmula and they have two children—a son, Reuben 7 years old and a daughter Reeba 3½ years.

REV. A. JOHN GEORGE who has been serving as Vicar of our Nagpur Mar Thoma Church for the last three years, will shortly take up his new assignment — Youth Chaplain in the Houston area. John George achen earlier served our parishes in Lucknow, Kanpur, Muthukulam, Ramapuram, Pallipad, Akamkudy, Chengannur, Perissery, Budhanoor, Valsad and Vapi (Gujarat).

Rev. A. John George was born in Manmad, Nasik (Maharashtra) and after graduating from Bombay University in 1983, he joined Mar Thoma Vaidika Seminary, Kottayam for his theological studies. He was ordained as 'Kasseessa' in 1988. Kochamma (Reena) is from Pandalam and a they have a nine year old daughter named Sneha.

REV. SAJI JOSEPH who has been a student at Princeton Theological Seminary, New Jersey for the last one year, will be our Youth Chaplain in the Dallas area. Before coming to the United States, achen was the Director of Navjeevan Center, Bombay from 1997 to 2001. Prior to that, he served as Vicar of our parishes in Gwalior, Jhansi (M.P.) and Edayaranmula.

Saji achen was born in Kalyan, Bombay. His wife, Jessy Kochamma is from Thalavady. They have a daughter (Smrithi) of 8 years old and a son (Navin) of 4 years old.

BON VOYAGE TO OUR RETURNING ACHENS

After successful completion of their assignments, the following Achens are returning to India:

REV. M. O. OOMMEN, JR. who has been serving as our Youth Chaplain in the Houston-Dallas area, will be the vicar of the Mar Thoma Church in Kuttapuzha.

REV. V. T. JOSEN, vicar of the Chicago Mar Thoma Church, will serve as vicar of the Mar Thoma Church, Pattathanam, Quilon.

REV. THOMAS P. CHANDY, vicar of the St. Thomas Mar Thoma Church, Yonkers, New York will be the vicar of Christos Mar Thoma Church, Chathannoor.

REV. DAVID DANIEL, vicar of the Los Angeles Mar Thoma Church will serve as the Diocesan Secretary of the Kunnamkulam-Malabar diocese, Calicut and also as Secretary to Rt. Rev. Thomas Mar Timotheos.

REV. P. K. ZACHARIAH who has been serving as vicar of the Bethel Mar Thoma Church, Philadelphia is returning to India.

We remember with gratitude their services to the parishes and our diocese they served so well and wish them every success in whatever capacity they are asked to serve our Church. It's our hope and belief that the experience and knowledge they gained in this part of the world, will be an added benefit to the people they are called upon to serve in future. We will uphold our Achens in our prayers especially P. K. Zachariah achen who needs our continuous prayers. It's our prayer that God will strengthen Zachariah achen and keep him in His tender care so that achen will continue to be an effective witness for God's kingdom for years to come.

EVENTS HELD AT THE EASTERN REGION YOUTH FELLOWSHIP

(January 2002-March 2002)

The Eastern Region, comprised of the Northeast and Southeast, consist a total of 18 parishes. The Youth Fellowships of each of these parishes hold youth meetings regularly. The Leadership given by the Achens of each parish to the respective youth fellowships is appreciable.

The year 2002 started off with the National Leadership Conference hosted by Bethel Mar Thoma Church, Philadelphia, from January 3–6, 2002. Most respected Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos, Rev. Kemper Crabb, Rev. M. O. Oommen, Jr., Rev. Raju Philip Zachariah and Rev. P. K. Zachariah were the leaders of the conference. Track sessions were led by, Rev. C. A. Varghese, Rev. M. O. Oommen, Jr., and Rev. Raju Philip Zachariah, on, Mission, Bible Study and Peer-Mentoring respectively. A panel discussion was organized with Thirumeni and the Youth Chaplains as panel members. Merry George facilitated the panel discussion. Delegates who attended the conference were challenged to provide leadership at various degrees in their respective Youth Fellowships.

NORTHEAST REGION

The Peer Mentoring Conference and Officers' Retreat was hosted by Epiphany Mar Thoma Church from February 15th-17th 2002. Rev Alex Thomas from Carmel Mar Thoma Church, Boston was the main speaker. The three track sessions were led by, Rev C. A. Varghese and Miss Merry George on Mission, Rev. Raju Philip Zachariah and Miss Shinau on Worship, and Rev. John Joseph and Mrs. Sajini on Bible Study.

The One Day Spring Conference was hosted by Staten Island Mar Thoma Church on March 30th 2002 based on the theme "You are the Salt of the earth" (Matt 5:13). Rev. Raju Philip Zachariah took the Bible Study and Mr. Thomas Abraham gave the main talk where they emphasized the role of a disciple and their mission in today's world. St. Andrews Mar Thoma Youth Fellowship presented the Theme for the conference. Group discussions were led by the group leaders during the afternoon and the dedication and witnessing session was led by Shino John. The annual General Body meeting was also held and the Annual report and the Accounts for the year 2001 were passed.

SOUTHEAST REGION

The One Day Spring Conference was hosted by Randolf Mar Thoma Church, New Jersey on March 16th 2002. The theme of the conference was "Transformers" (1 Sam. 10:6 and Romans 12:1-2). Rev. Sunil Chandy and Rev. Raju Philip Zachriah took the main talk. Santosh took the Bible study. They highlighted the influences of the world which can easily lead the youths conformed to the world challenged the youths to transform these situations. Group Discussions were led by the group leaders.

The Annual General Body meeting was held and the new office bearers for the year 2002 were elected. In all the meetings the respective youth fellowship members led the praise and worship.

PROGRAMS FOR THE UPCOMING MONTHS

NORTHEAST REGION

1) Pre-college Seminar will be held on July. This is for the students who are studying in 12th and to those who finished 12th. The aim is to provide guidance for these youths and to strengthen them for the challenges they may face.

2) Sports Day which will be hosted by the St. Thomas Mar Thoma YF, Yonkers in June.

3) 24 hr fasting program will by held in November, this would be a time when the youths would spent the day in fasting, prayer and service.

4) Fall One Day Conference will be held on November 30th 2002, hosting parish is suggested as Bethany Mar Thoma Church.

SOUTHEAST REGION

1) Pre College Seminar will be held in July. The aim of this meeting is to guide the youths who are transitioning into the college phase of their lives.

Rev. Raju Philip Zachariah, Youth Chaplain

OBITUARY

SUDHA ZARA JOHN
Irvine, CA

Born on February 20, 1968
and
passed away on February 1, 2002.

She has been a member of the Mar Thoma Church of Los Angeles since 1975.

She is survived by Joshi John, husband; Anjali, daughter; parents and a brother.

TRINITY MAR THOMA CHURCH, HOUSTON, TEXAS

Adult and Youth Choir singing during the Christmas Program on December 24, 2001.

Christmas skit by the Trinity Mar Thoma Sunday School Children on December 24, 2001.

The Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos Episcopa, the Diocesan Bishop visited the parish and conducted the year end retreat. Thirumeni celebrated the holy communion on January 1, 2002. Eleven first communicants were dedicated and received holy communion during the occasion. Since Thirumeni was visiting our parish for the first time as the Diocesan Bishop, Thirumeni was given a reception after the service. The new committee took charge on Sunday, February 24, 2002 after the dedication service. The passion week programs all went very well. Rev. M. O. Oommen, Jr., Rev. Dr. Abraham Kuruvilla, and Rev. T. V. George lead the services. On Sunday, April 7th, Rev. M. O. Oommen, Jr. and Family (the Southwest Region Youth Chaplain) were given a farewell party and several of the Youth Fellowship members spoke on the occasion. Lunch was served to all the members after the meeting.

T. A. Mathew, Secretary

DIOCESAN SUNDAY SCHOOL – CALENDAR OF EVENTS

SUNDAY, MAY 19, 2002
Diocesan Sunday School Examination

SUNDAY, JULY 28, 2002
Trophies given for the Diocesan Examination Winners at Family Conference in Dallas

JUNE, JULY, AUGUST
Vacation Bible School

SUNDAY, SEPTEMBER 01, 2002
New Sunday School Year Starts

It was a great honor and privilege for me to serve as the secretary of the Diocesan Sunday School for the last three years. My sincere thanks to our beloved Diocesan Bishops for their support, cooperation and leadership. I also thank all the Clergies, Committee Members, Superintendents, and Teachers for their support, cooperation and valuable prayers. Special thanks to Mr P. T. Mathew, the Diocesan Sunday School Treasurer, who did an outstanding job. I wish our Sunday School all the best. I hope and pray that we can be a guide to the young generation, teach them the word of God, and equip them as worthy soldiers for Jesus Christ.

Thank you and God bless you.

Sincerely,

T. A. Mathew, Diocesan Sunday School Secretary

THE MAR THOMA CHURCH, PHILADELPHIA

SILVER JUBILEE CELEBRATIONS

The Mar Thoma Church, Philadelphia is one of the pioneering churches in USA with Indian origin and eastern reformed Syrian liturgy. This church had celebrated its Silver Jubilee from October 18–28, 2001. The church considered this period as a time to share the faith and visions of our forbearers who had endured great strain and pain throughout the past two millenniums to maintain its traditions as the body of Christ brought forth to India by Apostle St. Thomas in 52 AD. We, the members of the church, are thankful to the Lord God Almighty who is guiding us and keeping us under His mighty wings thus far and we are sure that He will guide us to do His will during the many years to come.

As an organized congregation and parish of The Mar Thoma Church, India, The Mar Thoma Church, Philadelphia is 25 years old, but its roots go way back to early 1960s when a few Christians belonging to different denominations from Kerala and living in and around Philadelphia decided to get together once a month for Sunday worship following their Malayalam liturgy in their various specific denominational traditions. They have thus started an ecumenical non-denominational Christian congregation with Kerala traditions. All these people had come to this country as students and many of them had opted to stay here for a better future.

By the end of the 1960s, there were changes in the immigration laws of the United States of America that opened the country for the immigration of professionals such as doctors, engineers, nurses, etc. from India. A good number of Malayalee Christians immigrated to USA and a few of them settled down in Philadelphia and surrounding areas for better job opportunities. When more members from different Christian denominations came during the early 1970s, each denomination desired to have its own congregation to maintain their own separate identities and fellowships. The late bishop, Rt. Rev. Easow Mar Thimotheos of The Mar Thoma Church visited the ecumenical congregation in Philadelphia in 1976 and advised the members with Mar Thoma and CSI origin to establish a congregation of the Mar Thoma Church and foster the faith and practices of the Mar Thoma Church of India. A special meeting of the Mar Thoma Church members living in and around the Philadelphia area was convened on October 1, 1976 under the leadership of Rev. K. S. Mathew. Those who were assembled there decided to form a Mar Thoma Congregation in Philadelphia. They adopted the name "The Mar Thoma Christian Congregation of Philadelphia" for the group. The Congregation also adopted a set of by-laws early in 1977 and the Diocesan Bishop Thomas Mar Athanasius approved it in October of 1977. The parent church officially recognized the congregation in September 1978. In 1983, the Mar Thoma Church Synod recognized the Congregation as a Parish of the Mar Thoma Church and the name of the church was changed to The Mar Thoma Church, Philadelphia. The name change was approved by the State of Pennsylvania in 1985. On June 28, 1989 the church building at 2060 Orthodox Street was acquired and our first service in the church was conducted on December 3, 1989. The Most Rev. Philipose Mar Chrysostom Mar Thoma Metropolitan, who was the diocesan bishop at that time, dedicated the church building on June 9, 1990.

The Jubilee Celebrations extended over a period of 11 days emphasizing the various aspects of our church functions. The Gospel Convention was held from October 18–21, 2001. Rev. M. C. Thomas, Rev. P. K. Zachariah and Rev. Dr. John Joseph were the speakers at the convention. A special Youth Retreat was held on Saturday, October 20 and October 21 was celebrated as Youth Sunday. The evenings of October 21–25 were set apart for the celebrations of Choir festival, Sunday School, Edavaka Mission, Sevika Sanghom, Yuvajana Sakhyam, and Youth Fellowship. Rev. Jacob George, Rev. Sunny George, Rev. Alexander Thomas, Rev. V. S. Varghese, and Rev. Prof. Thomas Ninan gave leadership at these meetings. On October 26, a special meeting was arranged to honor the beginning members of the church. Our Diocesan Bishop, Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos and Very Rev. Fr. K. M. Mathai, Cor Episcopa were the special guests. Several beginning members now residing outside the Philadelphia area also attended the meeting.

The public meeting celebrating the Silver Jubilee was held on October 27 and our Diocesan Bishop Euyakim Mar Coorilos inaugurated the meeting. Former Mayor of Philadelphia Hon. Ed Rendell, US Congressman Hon. Bob Brady, Comptroller of Philadelphia City Mr. Jonathan Seidell, Rev. Fr. Anil K. Thomas, Chairman of Ecumenical Fellowship, Rev. Chacko Thadathil and several other church leaders from neighboring churches and parishes attended the meeting. A Silver Jubilee Souvenir was released at the meeting. After the meeting, a musical concert was presented by the Holy Beats. On Sunday, October 28, we celebrated the Family Sunday and Parish Day.

We have organized our church in 1976, the bicentennial year of the Independence of this nation where it all started and we are celebrating its Silver Jubilee during the first year of the third millennium. As Zacharias Thirumeni had pointed out on September 22, 2001, "we are no more a foreign church in the United States of America, but a well rooted American Church measured not by its numbers, but by its mission, vision, and witness." As we are entering the next phase of our growth in this country we have the status of a Universal Church and we have taken up our mission to be true witness of Jesus Christ to all those who are around us. As a humble beginning we have started an endowment fund for mission work and have established a Silver Jubilee Fund for the Mar Thoma Church Philadelphia Community Center. The burden of supporting and working for the Church is moving to the next generation of our community. We are blessed with loving, caring, and hardworking grown up children with strong faith in Jesus and regular church going habits. And we trust the Lord to make the next 25 years of our church to contribute more abundantly to the well being of humanity everywhere and to the greater glory of Jesus Christ.

John Abraham

THE LONG ISLAND MAR THOMA CHURCH, NEW YORK

Can Food Drive by the Youth Fellowship of the Long Island Mar Thoma Church

The Long Island Mar Thoma Church welcomed the year 2002 with new hope and new vision. Spiritual enlightenment, meaningful fellowship, reconciliation, corrected and right way of life are found wise to be achieved as new year resolutions. Increase in the number of prayer groups, regular prayer meetings, attending the prayer meeting by the members with family, especially with children are some of the measures taken to improve the life and fellowship of the parish. An evening English short service has been started once a month especially for the youths and for those who work on Sundays. Area-wise bible study and prayer meeting for the youths have been started from January onwards. Under the auspices of Youth Fellowship, eghteen hours fasting prayer was organized on March 22, 2002, the fortieth day of Lent. Around 40 members of Youth Fellowship attended the fasting prayer. After the prayer the members visited almost all the houses in the neighborhood and collected Can Food for the work of Interfaith Nutrition Network, a charitable organization that feed the poor. The parish members also participated in the Can Food Drive.

Senior Members fellowship was held on 40th day of lent. It was a time of sharing the experiences of senior members of the parish. The Sevika Sanghom of the parish arranged food for the senior members.

Malayalam language learning class has been begun for the children and youths in order to equip them to read and write the mother tongue. It is encouraging to see that many of the children and youths are attending the class with much interest.

In order to support the mission of the Church, a substantial amount was collected from the members and contributed to *Prathyasa Bhavan* (Half Way Home for the mentally cured patients) at Ranni.

The office-bearers of the parish for the year 2002 consist of Mr. Chacko Mathew, Vice President; Mrs. Animol Abraham, Trustee; Mr. Ninan Muthalali, Accountant; Mr. Glenn Thomas, Secretary; Mr. K. P. Varghese and Mr. Regi Mathew, Lay Ministrants.

Rev. K. P. Sabu, Vicar

ST. PETER'S MAR THOMA CHURCH, NEW JERSEY

For St. Peter's Mar Thoma Church, the year 2001 concluded with a few major events, and the Year 2002 began with more blessings and grace. On December 30th we had our Annual Youth Fellowship Service. It was a wonderful experience for our youths. There was a meeting for youth members with the parents. The youth took a firm decision to take a greater responsibility in the church and its activities. The program ended with a gift presentation by Youth Fellowship to the Church: a brand new desktop computer and printer. During the month of December we also had our year-end Watch Night Service as well as Christmas Carol Service.

2002 began with a visit by our Beloved Diocesan Bishop Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos Thirumeni to the parish. His Grace's stay of two days at the parish was a wonderful experience for each member. Thirumeni's guidance, as well as his vision for the diocese, gave all of us more encouragement to work for the Kingdom of God. Implementation of two English Services per month and a change of Sunday School time to accommodate the children in the regular worship with parents, gave us all a renewed enthusiasm and energy for worship.

Passion Week services gave us a renewed meaning of the experience of the Cross. Palm Sunday, Maundy Thursday, Good Friday, and Easter Sunday services were so meaningful. The attendance for all these services was unforeseeably high. We had the privilege to host the Voluntary Evangelist Association South East Region's Annual Meeting on March 16th. Visit of our Diocesan Secretary Rev. Dr. John Joseph, Rev. Alex Thomas, and Youth Chaplain Rev. Raju Philip Zachariah added more value to the worship services. The guidance and care from our Vicar Rev. Oommen Samuel is leading our parish in the right direction.

Samuel P. Abraham, Secretary

Matrimonial

Parents invite proposal for their daughter age 25, born and brought up in North America from parents of boys with similar status. She is 5' 6" tall, fair and slim and currently doing her masters program (final semester). Professionals (Medical Doctors, Lawyers, MBAs etc.) are preferred with age below 30. Parents belong to Mar Thoma Church but other Christian denominations are no bar. Please write with a returnable photograph to: Box TDAPM5394, Mar Thoma Messenger, Sinai Mar Thoma Center, 2320 S. Merrick Avenue, Merrick, NY 11566.

Brother settled in USA invites proposal for his brother, B.Com, PGDCA, Marthomite, Godfearing, 5' 4", fair, currently working as a Computer Programmer in Bangalore, from parents of Godfearing girls in USA/Canada.

Interested parties may contact at
215-934-7396
or
vvarughese@yahoo.com

A Marthomite traditional christian family from central Kerala, settled in USA invites proposals for their daughter 28/167, fair and slim, BE, MS (Bio Med), pursuing PhD in Ele. Engg., born and brought up in Kerala, from parents of suitable matches. Doctors/Engineers/PhD holders in the United States or Canada preferred.

Please contact:
215-699-8633 (Kuruvilla, PhD)
vu2kkln3ilq@prodigy.net

Malayalee Christian parents of Central Kerala seek suitable bride for their 26 years (5' 6") old son, MD, fair complexion, studied and started residency in USA, invite correspondence from parents of similar profession. Preference will be given to those who studied for Medicine in USA. Interested parties, please send bio-data and recent photo to: G. K. Antony, 3024 Brighton 1st Street, Brooklyn, NY 11235.

Editorial

We read in the book of Ecclesiastes (Chapter 3:1) "To everything there is a season, A time for every purpose under heaven." When a small number of families joined together in Queens, New York in the early 70's to sing God's grace and pray for His mercies and help, little did they know then that they were laying the foundation stone of a large edifice called the diocese of North America & Europe of the Mar Thoma Church.There was a sense of genuine friendship and love amongst all our early settlers all across this North American continent. Our priorities were different then. Our attitudes and behavior were not based on our social status or success in amassing wealth but was based on our genuine concern to help one another as we all were struggling to take roots in this land of our choice. So many of our pioneers in different cities and towns of these two great continents of North America and Europe where we have now established Mar Thoma Parishes and congregations, had to undergo so much difficulties and hardships not only as individuals and families but also as a community. Our children who were toddlers and elementary school students then are now young adults, some of whom are still regulars at our services. They are active in their Youth Fellowship Organization doing voluntary work in their own communities and engaged in outreach activities. Now we also have new immigrants in all parishes actively engaged in all Church activities. Most of these young adults are members of the Yuvajana Sakyam.

Now that elections are over in all our parishes and a new batch of Assembly members, Council members and Mandalam members are about to take oaths to serve our Church in general and our diocese in particular, side by side with our new and dedicated Bishop, the possibilities of achieving great strides in all areas of our mission and witnessing activities are, indeed, very real. Our various organizations, on a diocesan level, will also have new members. The Mar Thoma Messenger, the official publication of our diocese, will have a new set of Editorial Board and Managing Committee members.

There may have been resentment during elections, but it's time to concentrate on the greater role that each one of us is called upon to play. Along with our own celebrated Indian poet Rabindra Nath Tagore, we should also be able to say that all our resentments and "illusions will turn into illuminations of Joy and all our desires will ripen into fruits of Love." We are elected to serve God's will and not to earn fame or position. Honor and glory comes from God. "Everyone who exalts himself will be humbled, and he who humbles himself will be exalted" Jesus reminded us. Jesus is the ultimate example of servant leadership. He humbled himself, even washing His disciples' feet. A servant leader uses every opportunity to motivate and inspire others by his example. He does not boast about himself because his actions speak for him. Theodosius Thirumeni's article "Is it important to Christian Leaders to Share Leadership" in this issue, is really worth reading.

We are at a transitional point in the history of our diocese, nay our Church itself. The Mar Thoma Church is no longer a regional Church, but it's a global Church. The problems and possibilities faced by its members are different from country to country. For us, in our situation, we have great potentials and challenges to face. Slowly but surely, the second generation members are the ones that are going to lead our Church in the not-too-distant future. As majority of our first generation members are fast approaching to or are already in their sunset years, they would like to see our own 'Retirement Colonies' built in different regions of our diocese. We should never be oblivious to the sacrifices they made and the difficulties they encountered in establishing our Church and nurturing for its phenomenal growth. Our second generation members, especially the new immigrants, should always be made aware of this fundamental truth. Instead of competing each other, the members of our Youth Fellowship and Yuvajana Sakyam should complement each other and work towards leading the Church with their full participation. The Mission Board set up by Coorilos Thirumeni to identify and support diverse mission projects and programs in the communities we live in, is highly commendable. Together, we can work towards achieving our goals and visions. From the mountain top of our successes and achievements as a Diaspora Community in this part of the world, we could hear a call from the valley. We must answer that call !!

Abraham Mattackal

ABRAHAM MATHEW & ASSOCIATES

ATTORNEYS AT LAW*

Practice focusing on:

BUSINESS & CORPORATE LAW

- Litigation – Dispute Resolution
- Business Formation: Corporations-Partnerships Limited Liability Companies-Joint Ventures
- Shareholder and Founders Agreements
- Employment and Consulting Agreements
- Software and Licensing Agreements
- Real Estate Contracts and Leases
- Acquisition & Sale of Businesses
- Reorganizations and Liquidations
- Loan Agreements & Promissory Notes
- Business Succession Planning
- General Corporate Advice

ESTATE PLANNING

- Wills & Trusts
- Probate
- Will Contests/Trust Litigation
- Estate & Trust Administration
- Trustee Services
- Estate & Gift Tax Return Preparation
- Life Insurance Trusts
- Family Limited Partnerships
- Private Foundations
- Charitable Trusts
- Trusts for Children/Minors
- Planning for Entrepreneurs

Abraham Mathew, Attorney

ESTATE TAXES CAN BE AS HIGH AS 55%

We can reduce and/or completely eliminate this tax

Call now for your FREE consultation!

TOLL FREE (888) 278-7878

For further information on the services we offer or to schedule an appointment, please feel free to contact us.

*Attorneys Licensed in California only

Tel: (310) 478-4349
Fax: (310) 312-6680

11300 West Olympic Boulevard, Suite 800, Los Angeles, California 90064

FRANK BENUCHI SHOES
ERIC SHOES
EXCLUSIVE AGENT FOR U.S.A.

Best Wishes From

Varkey Abraham & Family

Erick Shoes Inc.
216-11 Jamaica Avenue
Queens Village, New York
Tel. 718-465-2860

Abraham & Son Inc.
Shoe Tech U.S.A. Inc.
A&S Properties Inc.

Mar Thoma Messenger
Sinai Mar Thoma Center
2320 S. Merrick Avenue
Merrick, NY 11566

NON-PROFIT
ORGANIZATION
US POSTAGE
PAID
MERRICK, NY
PERMIT NO. 198